

วิทยานิพนธ์

แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์
(OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชาทัศนศิลป์
วิทยาลัยอาชีวศึกษาศิลปะจู่ไห่ ประเทศจีน

STRATEGIC COMMUNICATION APPROACHES FOR THE IMPLEMENTATION
OF OUTCOME-BASED EDUCATION (OBE) WITHIN THE FRAMEWORK OF
MEDIA CONVERGENCE: A CASE STUDY OF THE VISUAL ARTS PROGRAM
AT ZHUHAI VOCATIONAL COLLEGE OF ART, CHINA

YAN SIDI

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
พ.ศ. 2568

วิทยานิพนธ์

แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์
(OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชาทัศนศิลป์
วิทยาลัยอาชีวศึกษาศิลปะจู่ไห่ ประเทศจีน

STRATEGIC COMMUNICATION APPROACHES FOR THE IMPLEMENTATION
OF OUTCOME-BASED EDUCATION (OBE) WITHIN THE FRAMEWORK OF
MEDIA CONVERGENCE: A CASE STUDY OF THE VISUAL ARTS PROGRAM
AT ZHUHAI VOCATIONAL COLLEGE OF ART, CHINA

YAN SIDI

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พ.ศ. 2568

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

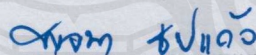
เรื่อง

แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์
(OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชาทัศนศิลป์
วิทยาลัยอาชีวศึกษาศิลปะสู่ให้ ประเทศจีน

STRATEGIC COMMUNICATION APPROACHES FOR THE IMPLEMENTATION
OF OUTCOME-BASED EDUCATION (OBE) WITHIN THE FRAMEWORK OF
MEDIA CONVERGENCE: A CASE STUDY OF THE VISUAL ARTS PROGRAM
AT ZHUHAI VOCATIONAL COLLEGE OF ART, CHINA

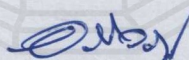
YAN SIDI

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจน์ ฐูปแก้ว)

ประธานสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิวรรณ ศิรินันทนา)

ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเรญ คังคะศรี)

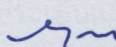
กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.เมทยา ปิเรียนนท์)

กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร

คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

(อาจารย์ ดร.กริพัฒน์ แก้วตาธนวัดนา)

วันที่ 8 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2568

Yan Sidi. (2568). แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชาทัศนศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศิลปะ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เหมือนฝัน คงสมแสง, ปร.ด.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์(OBE) และแนวทาง การประยุกต์ใช้ในระบบของสาขาวิชาทัศนศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2) เพื่อวิเคราะห์แนวทางการสื่อสารการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) สาขาวิชาทัศนศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ 3) เพื่อประเมินความเป็นไปได้และแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชาทัศนศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้ระเบียบวิธีทบทวนวรรณกรรมการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการหลอมรวมสื่อ และ นักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การประยุกต์ใช้และหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) และแนวทางการประยุกต์ใช้ในระบบของสาขาวิชาทัศนศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะเชิงปฏิบัติและสร้างสรรค์ผลงานที่ตอบโจทย์ตลาดแรงงานได้จริง ผู้เชี่ยวชาญเน้นย้ำการเปลี่ยนบทบาทครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกส่งเสริมความคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างอิสระ โมเดลนี้สอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของจีนในการพัฒนาการศึกษา สู่ระดับโลกอย่างยั่งยืน 2) สำหรับแนวคิดรูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนด้านทัศนศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เน้นทักษะจริง ร่วมกับการอุตสาหกรรม ทำให้ผู้เรียนมีทักษะพร้อมต่อชีวิตจริงในตลาดแรงงาน การประเมินผลควรเน้นการประเมินอิงเกณฑ์ที่วัดสมรรถนะและความสามารถของแต่ละบุคคลอย่างรอบด้าน แนวทางการหลอมรวมสื่อช่วยยกระดับความเข้าใจและศักยภาพของผู้เรียนในการผลิต ผลงานที่มีคุณภาพสูงและสอดคล้องกับสังคมดิจิทัล โดยผลการประเมินพบว่า 3) แนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชาทัศนศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในเชิงการนำไปใช้จริง สามารถยกระดับคุณภาพการศึกษา สร้างบัณฑิตที่มีความสามารถรอบด้าน ตอบโจทย์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศสู่การเป็นประเทศมหาอำนาจทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยผลการประเมินแนวทางอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยทุกด้านรวมเท่ากับเท่ากับ $\bar{X} = 4.22$ และ ค่าเฉลี่ย S.D. = 0.70

คำสำคัญ : การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE), การหลอมรวมสื่อ, การเรียนรู้เชิงโครงการ, ทัศนศิลป์

Yan Sidi. (2025). **Strategic Communication Approaches for the Implementation of Outcome-Based Education (OBE) within the Framework of Media Convergence: A Case Study of the Visual Arts Program at Zhuhai Vocational College of Art, China.** Thesis M. Com. Arts. (Communication Innovation Management). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University. Principal Thesis Advisor : Assistant Professor Dr. Muanfun Kongsomsawaeng, Ph.D.

Abstract

This research aimed to 1) study the principles and application of Outcome-Based Education (OBE) in the context of the Visual Communication program at Zhuhai Vocational College of Art, China; 2) analyze communication approaches for implementing OBE in the Visual Communication program under the concept of media convergence; and 3) evaluate the feasibility and appropriateness of applying OBE-based educational models within this framework. This research employed literature review, in-depth interviews, and focus group discussions. Key informants included administrators, instructors, experts in OBE, media convergence specialists, and students.

The findings revealed that: 1) applying OBE principles in the Visual Communication program helped students develop practical skills and produce creative work aligned with labor market demands. Experts highlighted the importance of shifting the teacher's role to that of a facilitator, encouraging critical thinking and problem solving. This educational model aligns with China's long-term goal of becoming a global educational powerhouse; 2) The integration of OBE in this context proved suitable by focusing on tangible learning outcomes, project-based learning, and industry collaboration, thereby equipping students with real-world skills. Assessment practices should focus on criterion-referenced evaluation to measure individual competencies comprehensively; and 3) The incorporation of media convergence enhanced students' understanding and capabilities in producing high-quality, digitally relevant work. The evaluation results indicated that the proposed approach was highly appropriate and feasible for practical application, with an overall mean score of $\bar{X} = 4.22$ and standard deviation S.D. = 0.70.

Keywords : Outcome-Based Education (OBE), Media Convergence, Project-Based Learning, Visual Communication

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชาทัศนศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศิลปะจุฬารัตน ประเทศจีน” สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและการสนับสนุนจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจมายังบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินงานครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำอันทรงคุณค่า เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการศึกษานี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร.อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้แนวคิดด้าน Outcome-Based Education และการประยุกต์ใช้ Media Convergence อย่างเหมาะสมในบริบทของสาขาวิชาทัศนศิลป์ ขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ นักศึกษา และผู้บริหารจาก วิทยาลัยอาชีวศึกษาศิลปะจุฬารัตน ที่ให้เกียรติในการสัมภาษณ์และร่วมกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ซึ่งข้อมูลเชิงลึกที่ได้รับได้สะท้อนถึงแนวทางที่เป็นรูปธรรมและช่วยให้การวิจัยมีมิติที่รอบด้านยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ให้โอกาสและสนับสนุนด้านวิชาการและทรัพยากรอันจำเป็นตลอดระยะเวลาการศึกษา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณต่อ ครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง เป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการมุ่งมั่นศึกษาค้นคว้าจนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

Yan Sidi

กันยายน 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหาการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 ประโยชน์ของการวิจัย.....	8
1.6 นิยามศัพท์การวิจัย.....	8
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 บริบททั่วไปของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน.....	11
2.2 บริบททั่วไปของสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน.....	14
2.3 นโยบายการจัดการศึกษาในประเทศจีน.....	16
2.4 นโยบายการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศจีน.....	17
2.5 นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษารูปแบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในประเทศจีน.....	19
2.6 แนวคิดการจัดการศึกษารูปแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE).....	20
2.7 แนวทางการนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไปใช้ในอาชีวศึกษาในประเทศจีน.....	28
2.8 การสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ภายใต้การหลอม.....	29
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	40
3.1 แหล่งข้อมูล.....	40
3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก.....	40
3.3 เครื่องมือการศึกษาวิจัย.....	45

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	46
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
3.6 การตรวจสอบข้อมูล.....	48
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4.1 การศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) สาขาวิชานิติศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ประเทศจีน.....	52
4.2 แนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิติศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ประเทศไทย.....	57
4.3 ประเมินผลแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิติศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ประเทศไทย.....	65
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	77
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	77
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	86
5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	86
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก. แบบสัมภาษณ์การวิจัย.....	95
ภาคผนวก ก. แบบเก็บข้อมูลการวิจัย.....	97
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	101

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ขอบเขตเวลาของการวิจัย.....	5
3.1 กระบวนการสัมภาษณ์.....	41
3.2 กระบวนการสนทนากลุ่ม.....	43
4.1 แนวคิดหลักการจัดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาประยุกต์ใช้ ในสาขานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ.....	54
4.2 สรุปแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ.....	62
4.3 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการ จัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน จำแนกตามเพศ.....	65
4.4 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการ จัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	65
4.5 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการ จัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน จำแนกตามระดับอายุ.....	66
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์ เป็นสำคัญ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : ขั้นตอนการวางแผน.....	66
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์ เป็นสำคัญ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : ขั้นตอนการดำเนินการ.....	67
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอม รวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : การระบุลักษณะและสเป็ก ของบัณฑิตสู่วัตถุประสงค์หลักสูตร.....	68
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอม รวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : การกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง.....	68
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอม รวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : การออกแบบโครงสร้างหลัก สู่.....	69
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอม รวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : การออกแบบรายวิชา.....	69

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศจีน: การออกแบบวิธีการสื่อสารและประเมินผล.....	70
4.13 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศจีน : การออกแบบการประเมินผลหลักสูตร.....	70
4.14 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศจีน : ขั้นตอนการวัดและประเมินผล.....	71
4.15 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศจีน : ขั้นตอนการสนอง/พัฒนา.....	71

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
4.1 การทบทวนวรรณกรรม.....	52
4.2 สัมภาษณ์ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวะจุไห่ ประเทศจีน.....	58
4.3 สัมภาษณ์บุคลากรประจำสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวะจุไห่.....	59
4.4 สัมภาษณ์และปฏิสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE).....	59
4.5 สัมภาษณ์นักศึกษาสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวะจุไห่ ประเทศจีน.....	60
4.6 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการหลอมรวมสื่อในยุคปัจจุบัน.....	63
4.7 ร่วมสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน.....	64
4.8 ร่วมกันแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน.....	64

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกมิติของชีวิตมนุษย์ โดยเฉพาะในด้านการสื่อสาร การสร้างสรรค์สื่อ และการเรียนรู้ ทำให้ระบบการศึกษาไม่สามารถดำเนินไปในรูปแบบเดิมได้อีกต่อไป สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่เน้นการสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ และการใช้เครื่องมือด้านสื่อผสมผสานเพื่อถ่ายทอดสารอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นหนึ่งในกลุ่มวิชาที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างชัดเจนแนวโน้มของ “การหลอมรวมสื่อ” หรือการบูรณาการสื่อหลากหลายรูปแบบ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต และแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย ได้กลายเป็นความจริงในกระแสการสื่อสารร่วมสมัย ซึ่งผู้รับสารไม่ได้มีบทบาทเพียงผู้บริโภคอีกต่อไป แต่ยังสามารถมีส่วนร่วมในการผลิตและเผยแพร่เนื้อหาได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ภูมิทัศน์ของการออกแบบสื่อเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนในสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์จึงต้องมีทักษะที่หลากหลาย ไม่เพียงแต่ในเชิงเทคนิคและความคิดสร้างสรรค์ แต่ยังต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล เข้าใจบริบททางสังคม และรู้เท่าทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังเกิดการเปลี่ยนแปลงในบทบาทของผู้ออกแบบสื่อ ซึ่งต้องสามารถทำงานข้ามสาขาวิชา ประสานความรู้ทั้งจากศาสตร์ด้านนิเทศศิลป์ วิทยาศาสตร์ข้อมูล การตลาด และเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะที่เรียกว่า “Soft Skills” และ “Digital Literacy” จึงกลายเป็นหัวใจสำคัญที่ผู้เรียนต้องมีควบคู่กับทักษะเชิงเทคนิค เช่น การเล่าเรื่องผ่าน การผลิตสื่อแบบโต้ตอบ และการประเมินผลกระทบของสื่อ ในระดับสังคมและวัฒนธรรม ในขณะเดียวกัน ระบบการศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน แนวคิด “การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์” หรือ Outcome-Based Education (OBE) จึงได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง เนื่องจากเป็นแนวคิดที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นตัวตั้ง กล่าวคือ กำหนด “สิ่งที่ผู้เรียนควรเรียนรู้และสามารถปฏิบัติได้จริง” ภายหลังจากการเรียนจบในแต่ละระดับหรือรายวิชา และออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลลัพธ์นั้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งแตกต่างจากระบบเดิม ที่เน้นเนื้อหาเป็นศูนย์กลาง (Ana Paula F., & Rita Assoreira A., 2021)

แนวทางการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์มีรากฐานทางปรัชญาการศึกษาแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) โดยเชื่อว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ และการประเมินผลควรสะท้อนถึง ความเข้าใจ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง การนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาใช้ในบริบทของสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ จึงสามารถตอบโจทย์ในเรื่องการพัฒนา ทักษะด้านการออกแบบ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีร่วมสมัยได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะเมื่อนำไปประยุกต์ร่วมกับแนวคิดการหลอมรวมสื่อ เพื่อสร้างผู้เรียนที่ไม่เพียงแต่สามารถออกแบบสื่อได้เท่านั้น แต่ยังสามารถวางแผนสื่อสารอย่างเป็นระบบและมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างคุณค่าในสังคม (Irsyad M., & Hermita N., 2021)

อย่างไรก็ตามแม้การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์จะได้รับการยอมรับในระดับนโยบาย

ทางการศึกษา ทั้งจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยและนานาชาติ แต่การประยุกต์ใช้อย่างแท้จริง ในบริบทของการเรียนการสอนด้านนิเทศศิลป์ การออกแบบ และสื่อสารมวลชน ยังพบข้อจำกัดหลาย ประการ ได้แก่ การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สามารถวัดได้ในมิติที่เป็นนามธรรม เช่น ความคิด สร้างสรรค์ การตีความเชิงนิเทศศิลป์ การสื่อความหมายที่หลากหลาย และการประเมินผลที่มีความ ยืดหยุ่นเพื่อสะท้อนคุณลักษณะรายบุคคลของผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างจากสาขาวิชาอื่น ๆ ที่ เน้น วิทยาศาสตร์หรือทักษะเชิงเทคนิคนอกจากนี้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้และการสอนยังคงมีความล้า หลังต่อการเปลี่ยนแปลงของสื่อร่วมสมัย การขาดความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม การขาดทรัพยากรที่ หลากหลายทางเทคโนโลยี และแนวปฏิบัติในการประเมินผลที่ยังยึดติดกับการวัดผลทางปริมาณล้วน ๆ ล้วนเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้รูปแบบการเรียนการสอนยังไม่สามารถตอบสนองต่อการพัฒนา “บัณฑิตยุคใหม่” ได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังพบว่ายังขาดโมเดลการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิถี ของการทำงานแบบดิจิทัลที่เน้นการทำงานร่วมกันระหว่างศาสตร์ (interdisciplinary collaboration) ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในโลกยุคปัจจุบัน (Xugang Z., Ying M., Zhigang J., Siva C., Yanan W., & Raoul F. F., 2021)

ประเทศจีนประกาศ “แผนแม่บทการสร้างประเทศชั้นนำด้านการศึกษา ค.ศ. 2024–2035” โดยตั้งเป้าพัฒนาระบบการศึกษาที่เข้มแข็งภายในปี 2035 เพื่อสนับสนุนการฟื้นฟูชาติอย่างรอบด้าน แผนนี้เน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ ทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐาน มหาวิทยาลัย และสาย อาชีพ พร้อมส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศผ่านโครงการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือด้านวิจัย อีกทั้งวางแผนรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านประชากร และยกระดับแรงงานทักษะสูงเพื่อรองรับ อุตสาหกรรมอนาคต โดยมุ่งสู่การเป็นมหาอำนาจทางการศึกษาในเวทีโลก ประเทศจีนปรับปรุงระบบ กฎหมายการศึกษาโดยส่งเสริมอาชีวศึกษาแม้จำกัดการลงทุนภาคเอกชนในสาขาอื่น กฎหมาย อาชีวศึกษฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ปี 2022 เน้นยกระดับสถานะของการศึกษาอาชีวให้เท่าเทียมกับ สายสามัญ และลดอคติทางสังคม กฎหมายนี้ยังส่งเสริมให้โรงเรียนทั่วไปเปิดสอนวิชาชีพ และเพิ่ม โอกาสเข้าถึงการศึกษาและการจ้างงานอย่างเท่าเทียม จีนตั้งเป้ามีระบบอาชีวศึกษาทันสมัยภายในปี 2035 พร้อมสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศและการขยายบทบาทระดับโลกของสถาบัน อาชีวศึกษา (Reuters., 2025) ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ประเทศจีนได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับการ ปฏิรูปการศึกษาอาชีวเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมและความต้องการ แรงงานทักษะสูง โดยได้บูรณาการแนวคิด “การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์” (Outcome-Based Education: OBE) มาใช้เป็นแนวทางหลักในการออกแบบหลักสูตรอาชีวศึกษา แนวคิดการศึกษาที่มุ่ง เน้นผลลัพธ์เน้นที่ “ผู้เรียนสามารถทำอะไรได้” หลังจบการศึกษา มากกว่า “รู้อะไรบ้าง” โดยเริ่มจากการ กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ แล้วออกแบบหลักสูตรย้อนกลับ และใช้วิธีการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ เพื่อวัดสมรรถนะที่แท้จริงของผู้เรียน รัฐบาลจีนได้บรรจุแนวคิดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ในกฎหมาย การศึกษาอาชีวฉบับใหม่ ปี 2022 และวางเป้าหมายให้ภายในปี 2035 ประเทศมีระบบอาชีวศึกษาที่ เป็นผู้นำระดับโลก (Xu, T., 2023) นอกจากนี้ ยังส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและ ภาคอุตสาหกรรม (产教融合) เช่น การพัฒนาหลักสูตรร่วมกับบริษัทหัวเหว่ย (Huawei) และบริษัท ปิ่วยดี (BYD) ที่เน้นการฝึกทักษะจริงในสถานการณ์ทำงานจริง พร้อมกับโครงการ “Double High Plan” ที่ส่งเสริมให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาชั้นนำพัฒนาเป็นศูนย์กลางความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน พร้อมผลิต

แรงงานที่มีมาตรฐานสากล จีนยังส่งเสริมระบบ “1+X” และ micro-credentials ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประกาศนียบัตรเฉพาะทางควบคู่กับวุฒิการศึกษา ทำให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่นและตอบโจทย์การศึกษาตลอดชีวิตได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ยังเน้นความสำคัญของการมีเป้าหมายชัดเจน การออกแบบการสื่อสารการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น และบทบาทใหม่ของครูในฐานะผู้อำนวยการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ไม่ใช่แค่ระบบการประเมินผล แต่เป็นการปฏิรูปโครงสร้างทั้งระบบเพื่อสร้างผู้เรียนที่มีสมรรถนะจริง พร้อมทำงานในโลกอนาคต (Yu, T., Yan, X., & Jin, Y., 2025)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านนิเทศศิลป์ที่มีความโดดเด่นในภาคใต้ของประเทศไทย ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษเมืองจูไห่ มีจุดแข็งด้านทำเลที่ใกล้ฮ่องกงและมาเก๊า พร้อมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ วิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในระบบอุดมศึกษาจีน โดยมุ่งผลิตบุคลากรด้านนิเทศศิลป์ที่มีคุณภาพสูง เปิดสอนหลากหลายหลักสูตรทั้งระดับปริญญาและการศึกษาทางเลือก พร้อมนำนโยบายการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education: OBE) มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการ มีความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันทั้งในและต่างประเทศ ใช้แนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ เน้นการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา ส่งผลให้มีอัตราการจ้างงานสูงถึงร้อยละ 97 อย่างต่อเนื่อง (Xie, Y., Liu, Y., & Zou, F., 2020)

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการวิจัยแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน งานวิจัยที่มีลักษณะเฉพาะเช่นนี้ จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม มีความเป็นระบบ และสามารถขยายผลได้จริงในภาคปฏิบัติ และตอบสนองต่อสมรรถนะดิจิทัล ที่เป็นความสามารถจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญการศึกษานี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถออกแบบและสื่อสารบนฐานของความเข้าใจในพฤติกรรมผู้รับสาร ความสามารถในการใช้เครื่องมือสื่อที่หลากหลาย และการบูรณาการองค์ความรู้จากศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งล้วนเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ยุคใหม่ อาทิ สื่อดิจิทัล การโฆษณา การผลิตสื่อออนไลน์ การสร้างแบรนด์ การออกแบบ UX/UI ตลอดจนการใช้ AI ร่วมกับการผลิตเนื้อหา โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างบุคลากรที่พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถเป็นผู้นำในการพัฒนาสื่อในสังคมแห่งอนาคต

1.2 คำถามการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีคำถามการวิจัยหลักมีดังนี้

1.2.1 แนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในบริบทของสาขาวิชานิเทศศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน เป็นอย่างไร

1.2.2 แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน เป็นอย่างไร

1.2.3 ผลการประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้น

ผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี ประเทศจีน เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ประการ ดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในบริบทของสาขาวิชานิเทศศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี ประเทศจีน

1.3.2 เพื่อวิเคราะห์แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี ประเทศจีน

1.3.3 เพื่อประเมินผลแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี ประเทศจีน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้คือ

1) ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี ประเทศจีน ระดับผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี หรือตำแหน่งเทียบเท่ารองคณบดีที่ดูแลด้านวิชาการขึ้นไป จำนวน 5 คน

2) บุคลากรประจำสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี ประเทศจีน เป็นอาจารย์สาขาวิชานิเทศศิลป์ที่สอนในสาขานี้ดังกล่าวยาวอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป จำนวน 3 ท่าน

3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองผู้อำนวยการ หรือระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป จำนวน 3 ท่าน

4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการหลอมรวมสื่อในยุคปัจจุบัน มีความเชี่ยวชาญด้านกระบวนการถ่ายทอดสาร ความรู้ ทักษะ ทศนคติ หรือพฤติกรรม ผ่านสื่อ ช่องทาง และกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เกี่ยวข้องในระบบการศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 3 คน

5) นักศึกษาสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี ประเทศจีน

นักศึกษาสาขาวิชานิเทศศิลป์ เป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวช.หรือ ปวส. ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี ประเทศจีน จำนวน 10 คน

1.4.2 ขอบเขตเวลา

ขอบเขตเวลาของการวิจัยนี้คือผู้วิจัยได้กำหนดเอาไว้หลายขั้นตอนดังนี้

ตารางที่ 1.1 ขอบเขตเวลาของการวิจัย

วัตถุประสงค์	ประเด็นศึกษา	วัน/เดือน/ปี
1. เพื่อศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในบริบทของสาขาวิชานิเทศศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุเทนดิตถ์ ประเทศไทย	ดำเนินการโดยใช้วิธีการ การ ทบทวนวรรณกรรมอย่างละเอียดจากแหล่งข้อมูลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยจะคัดเลือกเอกสารวิชาการ เช่น บทความวิจัย หนังสือวิชาการ เอกสารทางวิชาการ และรายงานการประชุมวิชาการที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ โดยเฉพาะในบริบทของการศึกษาทางนิเทศศิลป์และการออกแบบ เพื่อทำความเข้าใจแนวคิดหลัก หลักการสำคัญ และกรณีศึกษาการประยุกต์ใช้ การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ ในสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเน้นในสาขาวิชานิเทศศิลป์	เดือน พฤษภาคม 2567 - เดือนตุลาคม 2567
2. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิเทศศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุเทนดิตถ์ ประเทศไทย	ใช้ การศึกษาเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการศึกษา อาจารย์สาขาวิชานิเทศศิลป์ และนักวิจัยด้านเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการนำแนวคิดการหลอมรวมสื่อมาประยุกต์ใช้ในบริบทการเรียนการสอนนิเทศศิลป์ โดยข้อมูลที่ได้อาจจะถูกจัดกลุ่มและวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อแสวงหากรอบแนวคิดและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม	เดือน ธันวาคม 2567 - พฤษภาคม 2568
3. เพื่อประเมินผลแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์	ดำเนินการโดยใช้ สทนากลุ่มร่วมกับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ ผู้เชี่ยวชาญ	เดือน พฤษภาคม 2568 - กันยายน 2568

วัตถุประสงค์	ประเด็นศึกษา	วัน/เดือน/ปี
(OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัยธานี	ชาญด้านการสื่อสาร อาจารย์และนักศึกษาในสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัยธานี เพื่อร่วมกันประเมินผลแนวทางการสื่อสารการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ จากนั้นจะมีการสะท้อนผล ร่วมกันเพื่อปรับปรุงและเสนอแนวทางที่เหมาะสมผ่านแบบประเมินผลแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัยธานี ผ่านแบบสอบถามภายในกิจกรรมสนทนากลุ่ม	

1.4.3 ขอบเขตด้านสถานที่

ขอบเขตสถานที่ของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของสถานที่การวิจัย ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัยธานี มณฑลอุบลราชธานี ประเทศไทย สถาบันแห่งนี้เป็นสถาบันอาชีวศึกษา มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบนิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัยธานีไม่เพียงแต่มีทำเลที่ตั้ง ทรัพยากร และองค์ประกอบที่เหมาะสม แต่ยังมีจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายในด้านการศึกษาด้านการออกแบบนิเทศศิลป์ จึงเป็นสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

1.4.4 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหาของการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education: OBE) และแนวทางการประยุกต์ใช้ในบริบทของสาขาวิชานิเทศศิลป์ รวมถึงวิธีการวิเคราะห์แนวทางการหลอมรวมสื่อ ในการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และการสื่อสารทางการศึกษาในบริบทของการสอนนิเทศศิลป์ เข้ากับการปฏิบัติการในหลักสูตรการออกแบบนิเทศศิลป์ กระบวนการปฏิบัติการออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมการสอน วิธีการประเมินผลการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถของนักศึกษา การวิเคราะห์ผลลัพธ์ และมาตรการและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติการสอนที่เกี่ยวข้อง

1.5 ประโยชน์ของการวิจัย

1.5.1 ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา การผสมผสานแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ เข้ากับการปฏิบัติการในหลักสูตรการออกแบบนิเทศศิลป์ในยุคสื่อผสม คาดว่าจะสร้างรูปแบบการสอนและวิธีการที่สอดคล้องกับความต้องการของยุคสมัยและลักษณะเฉพาะของสาขาวิชา รูปแบบการสอนนี้ เน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ คุณภาพโดยรวม และความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความสามารถในการคิดอย่างอิสระ ปฏิบัติการอย่างสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมสื่อผสมที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงได้

1.5.2 ประโยชน์กับการเรียนการสอน การปฏิบัติการในหลักสูตรที่ใช้แนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ นักศึกษาจะสามารถเข้าใจและประยุกต์ใช้รูปแบบสื่อและเครื่องมือเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุมมากขึ้น รวมถึงสามารถใช้ภาษาภาพและหลักการออกแบบในการสื่อสารและสร้างสรรค์ข้อมูลได้อย่างชำนาญ และมีความสามารถในการรับรู้ความงามและการคิดเชิงวิพากษ์ที่ดี

1.5.3 ประโยชน์ครูผู้สอน ผลการวิจัยคาดว่าจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการตั้งค่าหลักสูตรและเนื้อหาการสอนในสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ในยุคสื่อผสม เช่น กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้และลักษณะเฉพาะของนักศึกษา การออกแบบและการจัดการโครงการปฏิบัติการ การพัฒนาและการฝึกอบรมคณาจารย์

1.5.4 ประโยชน์กับสถานศึกษาผลการวิจัยจะสามารถให้ข้อมูลอ้างอิงแก่สถาบันการศึกษา และหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมการปฏิรูปและนวัตกรรมการสอน เพื่อพัฒนาบุคลากรในสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ที่มีความสามารถในการแข่งขันและการปรับตัวที่ดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาและการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติของสาขานี้

1.6 คำนิยามศัพท์

1.6.1 การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education: OBE) หมายถึง แนวคิดการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังให้ชัดเจน เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถบรรลุสมรรถนะ ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่สามารถนำไปใช้จริงหลังสำเร็จการศึกษา โดยใช้การออกแบบหลักสูตรย้อนกลับ (backward curriculum design) และประเมินผลตามเกณฑ์สมรรถนะ (criterion-referenced assessment) เป็นเครื่องมือสำคัญ

1.6.2 การหลอมรวมสื่อ (Media Convergence) หมายถึง กระบวนการผสมหรือบูรณาการสื่อหลากหลายรูปแบบ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ โทรศัพท์ วิทยุ ภาพยนตร์ สื่อดิจิทัล และโซเชียลมีเดีย ให้ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อถ่ายทอดสารหรือข้อมูลไปยังผู้รับสาร โดยมุ่งสร้างประสบการณ์การสื่อสารแบบใหม่ที่มีความยืดหยุ่น โต้ตอบได้ และครอบคลุมหลายมิติ

1.6.3 การออกแบบนิเทศศิลป์ (Visual Communication Design) หมายถึง สาขาวิชาที่ศึกษาการถ่ายทอดสารหรือความหมายผ่านสัญลักษณ์ทางสายตา เช่น ภาพกราฟิก ตัวอักษร สี และภาพเคลื่อนไหว โดยมุ่งเน้นการสร้างการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สร้างประสบการณ์ที่ตอบโต้ความเข้าใจของผู้รับสาร และสามารถประยุกต์ใช้ได้ทั้งในรูปแบบสิ่งพิมพ์ สื่อดิจิทัล และสื่ออินเทอร์เน็ต

1.6.4 ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) หมายถึง สิ่งที่คุณเรียนรู้อาจทำได้ เข้าใจ

หรือสามารถปฏิบัติได้ หลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรหรือรายวิชาที่กำหนดไว้ โดยเน้นการประเมินความสามารถจริง มากกว่าการท่องจำเนื้อหา

1.6.5 การออกแบบหลักสูตรย้อนกลับ (Backward Curriculum Design) หมายถึง แนวคิดการออกแบบหลักสูตรโดยเริ่มจากการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง จากนั้นจึงวางแผนโครงสร้างเนื้อหาและวิธีการสอน รวมถึงการประเมินผลให้สอดคล้องกับผลลัพธ์นั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามที่กำหนด

1.6.6 การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความต้องการ ศักยภาพ และลักษณะเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้แนะนำ และผู้ให้การสนับสนุน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่

1.6.7 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน (Zhuhai Vocational College, China) หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาด้านนิเทศศิลป์ ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษเมืองจูไห่ ประเทศจีน มีจุดเด่นด้านการบูรณาการทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมถึงนำแนวทางการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อสร้างบัณฑิตที่มีทักษะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

1.6.8 สัญลักษณ์ทางสายตา (Visual Symbols) หมายถึง องค์ประกอบที่ใช้แทนสารหรือข้อความในงานออกแบบนิเทศศิลป์ เช่น ภาพ กราฟิก สี เส้น รูปทรง และการจัดวางองค์ประกอบ เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาและอารมณ์ให้ผู้รับสารเข้าใจได้ง่ายและเกิดการรับรู้ที่ถูกต้อง

1.6.9 การประเมินผลตามเกณฑ์สมรรถนะ (Criterion-Referenced Assessment) หมายถึง การประเมินผลผู้เรียนโดยอ้างอิงตามมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ชัดเจน ไม่เปรียบเทียบกับผู้อื่น เพื่อวัดว่าผู้เรียนสามารถบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่ตั้งไว้หรือไม่

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน”

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนทฤษฎีและวรรณกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

- 2.1 บริบททั่วไปของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย
- 2.2 บริบททั่วไปของสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย
- 2.3 นโยบายการจัดการศึกษาในประเทศไทย
- 2.4 นโยบายการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศไทย
- 2.5 นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษารูปแบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในประเทศไทย
- 2.6 แนวคิดการจัดการศึกษารูปแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์
- 2.7 แนวทางการนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไปใช้ในอาชีวศึกษาในประเทศไทย
- 2.8 การสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ภายใต้การ

หลอมรวมสื่อ

- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งผู้วิจัยจะได้อธิบายในรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 บริบททั่วไปของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านนิเทศศิลป์ที่สำคัญแห่งหนึ่งในภูมิภาคตอนใต้ของประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2541 ในชื่อ สถาบันวิจัยและการสื่อสารระบำนจัน และได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลมณฑลทลวงต้ง รวมทั้งจดทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2546 ให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาประเภทวิทยาลัยในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ โดยมีสิทธิในการออกประกาศนียบัตรที่จดทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ และเปิดรับนักศึกษาในระบบแอดมิชชันแห่งชาติอย่างเป็นทางการ สถานศึกษาตั้งอยู่ใน เมืองมหาวิทยาลัยเขตจินหวาน เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจุฬาลงกรณ์ ซึ่งมีทำเลที่ตั้งโดดเด่น รายล้อมด้วยภูเขาและทะเล มีทัศนียภาพงดงาม สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียน และอยู่ใกล้เขตปกครองพิเศษฮ่องกงและมาเก๊า จึงสะดวกต่อการใช้ชีวิต วิทยาลัยตั้งอยู่ใกล้กับด่านศุลกากรกนเปยและสนามบินนานาชาติจุฬาลงกรณ์ ซึ่งจะยังส่งเสริมศักยภาพด้านภูมิศาสตร์มากยิ่งขึ้นภายใต้การพัฒนาโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ “กวางต้ง-ฮ่องกง-มาเก๊า แดนเบย์” และการเปิดใช้สะพานฮ่องกง-จุฬาลงกรณ์-มาเก๊า นอกจากนี้ วิทยาลัยยังดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการบริหารสามัญของสมาคมการศึกษาอาชีวศึกษาด้านนิเทศศิลป์แห่งประเทศไทย และเป็น สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับต่างประเทศ (CEFA) อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในหกสถาบันแรกของประเทศที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็น สถาบันพันธมิตรฐานฝึกอบรมเชิงปฏิบัติสำหรับบัณฑิตปริญญาโทด้านนิเทศศิลป์ (MFA) โดยมีบทบาทสำคัญในการร่วมมือกับสถาบันพันธมิตรอื่น ๆ เพื่อสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านนิเทศศิลป์ระดับสูงให้กับประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

วิทยาลัยมีการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่ชัดเจน โดยมีรากฐานมั่นคงในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจุฬาลงกรณ์ ยึดโยงกับบริบทของมณฑลทลวงต้ง และมุ่งขยายบทบาทสู่ระดับประเทศอย่าง

เป็นระบบ การจัดตั้งหลักสูตรวิชาชีพสอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของภาค ศิลปวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมบริการสมัยใหม่ (อุตสาหกรรมระดับที่สาม) เพื่อผลิตบุคลากรสาย วิชาชีพที่มีทักษะสูงและสามารถนำไปใช้ได้จริง ตอบสนองการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของภูมิภาค อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันวิทยาลัยประกอบด้วย 5 คณะหลัก ได้แก่

คณะการดนตรีและนาฏศิลป์
คณะออกแบบนิเทศศิลป์
คณะการจัดการเศรษฐกิจ
คณะวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
คณะจิตรศิลป์

โดยเปิดสอนหลักสูตรทั้งหมด 47 สาขาวิชา ครอบคลุมสาขาวิชาทั้งสิ้น 7 กลุ่มสาขาหลัก ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม, วิศวกรรมโยธาและสถาปัตยกรรม, เศรษฐศาสตร์และการพาณิชย์, การศึกษา และกีฬา, วารสารศาสตร์และการสื่อสาร เป็นต้น หลักสูตรสำคัญประกอบด้วย สาขาวิชาหลัก ระดับประเทศ: การออกแบบและเทคโนโลยีเครื่องประดับ

สาขาวิชาหลักระดับมณฑล: การออกแบบนิเทศศิลป์สิ่งแวดล้อม, การแสดงดนตรี

กลุ่มสาขาวิชาระดับสูงระดับมณฑล: แอนิเมชันภาพยนตร์และโทรทัศน์, กลุ่มวิชาการแสดง ดนตรี รวมถึงสาขาอื่น ๆ เช่น การแสดงเต้นรำ, การกระจายเสียงและการเป็นพิธีกร, พณิชย ์อิเล็กทรอนิกส์, การจัดการการท่องเที่ยว และภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เป็นต้น

ด้านการรับนักศึกษา วิทยาลัยเปิดรับในระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วไปและการศึกษา ผู้ใหญ่ ครอบคลุมกว่า 20 มณฑล เขตปกครองตนเอง และเทศบาลทั่วประเทศ อีกทั้งยังร่วมมือกับ มหาวิทยาลัยชั้นนำ ได้แก่ มหาวิทยาลัยครูหัวหนาน, สถาบันศิลปะกว้างโจว และมหาวิทยาลัยการ คลังและเศรษฐกิจมณฑลกว่างตุง เพื่อจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีผ่านระบบการศึกษาทางเลือก (自考) ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญาบัตรจากสถาบันพันธมิตรดังกล่าว

นอกจากนี้ วิทยาลัยยังมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศในการจัดตั้ง โครงการพัฒนาบัณฑิตศึกษาในระดับปริญญาโท รวมถึงความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศใน การจัดโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนและการศึกษาต่อต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

“คำว่า ‘มหาวิทยาลัย’ มิได้หมายถึงเพียงอาคารที่ใหญ่โต หากหมายถึงการมี ‘ครูผู้ยิ่งใหญ่’” คำกล่าวนี้สะท้อนถึงปรัชญาพื้นฐานของการอุดมศึกษาอย่างลึกซึ้ง วิทยาลัยจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาคุณภาพของคณาจารย์ โดยมุ่งสร้างทีมบุคลากรที่มีความสามารถทั้งในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ปัจจุบัน วิทยาลัยมีคณาจารย์ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งระดับ ปริญญาเอกและ ตำแหน่งศาสตราจารย์ จากทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้าร่วมการสื่อสารในสถาบัน นอกจากนี้ ยัง ได้รับเกียรติจากผู้เชี่ยวชาญในวงการศิลปะและวัฒนธรรมระดับนานาชาติ เช่น ปรมาจารย์หัตถศิลป์ แห่งเอเชีย และ ศิลปินหลักจากวงออร์เคสตราระดับโลก มาเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงปฏิบัติและ นิเทศศิลป์เฉพาะทางแก่นักศึกษา ในบรรดาคณาจารย์ของวิทยาลัย มีผู้ได้รับรางวัลและเกียรติยศใน ระดับต่าง ๆ ได้แก่ ครูดีเด่นระดับชาติ จำนวน 1 คน ครูดีเด่นแห่งแผ่นดินใต้ (มณฑลกว่างตุง) จำนวน 3 คน ครูดีเด่นระดับมณฑล จำนวน 5 คน ครูดีเด่นเมืองจูไห่ จำนวน 8 คน แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่น ของวิทยาลัยในการส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพผ่านการพัฒนาบุคลากรครูอย่างเป็น

ระบบ

วิทยาลัยมีจุดเด่นในการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน และประสบความสำเร็จในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายการศึกษาอุดมศึกษาของมณฑลกวางตุ้ง ผ่านโครงการ “มหาวิทยาลัยเข้มแข็งเชิงนวัตกรรม” และ “โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษา” ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพจากภายในองค์กร โดยใช้กลยุทธ์การพัฒนากลุ่มสาขาวิชาเฉพาะทางที่มีความสำคัญเป็นตัวขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาทั้งระบบในด้านผลงานเชิงวิชาการ วิทยาลัยได้รับการรับรองในหลายระดับ ได้แก่:

ปี 2014: สาขา การออกแบบนิเทศศิลป์สิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดเป็น “โครงการก่อสร้างสาขาวิชาสำคัญของมณฑลกวางตุ้ง”

ปี 2019: สาขา การแสดงดนตรี ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในฐานะ “โครงการก่อสร้างสาขาวิชาที่ได้รับทุนสนับสนุนหลักจากรัฐ”

ปี 2019: สาขา นิเทศศิลป์และเทคโนโลยีเครื่องประดับ ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็น “สาขาวิชาหลักระดับชาติ”

ปี 2020: กลุ่มสาขา แอนิเมชันภาพยนตร์และโทรทัศน์ ได้รับการจัดอันดับเป็น “กลุ่มสาขาวิชาระดับสูงของมณฑล”

ปี 2021: กลุ่มสาขา การแสดงดนตรี ได้รับการประกาศเป็น “โครงการก่อสร้างกลุ่มสาขาวิชาระดับสูงของมณฑล”

นอกจากนี้ ระหว่างปี 2013–2019 วิทยาลัยยังได้รับรางวัลและงบประมาณสนับสนุนจากหลายโครงการระดับมณฑล เช่น หลักสูตรทรัพยากรการเรียนรู้คุณภาพสูง และ ศูนย์ฝึกอบรมวิชาชีพสาธารณะ

กรณีศึกษาของสถาบันเรื่อง “การสำรวจและปฏิบัติรูปแบบการบ่มเพาะบุคลากรสายวิชาชีพด้านนิเทศศิลป์ในระดับอาชีวศึกษาผ่านระบบครู-ศิษย์ยุคใหม่” ได้รับรางวัล “10 กรณีตัวอย่างยอดเยี่ยมด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถาบันอาชีวศึกษาภาคเอกชนระดับประเทศ ประจำปี 2016”

ในด้านนวัตกรรมการเรียนการสอน วิทยาลัยส่งเสริม รูปแบบ “ครู-ศิษย์สมัยใหม่” (Modern Apprenticeship Model) โดย:

ในกลุ่มสาขาวิชาดนตรีและการเต้นรำ นำแนวคิด “บูรณาการระหว่างสถาบันและคณะกรรมการแสดง” (院团结合) และ “การสื่อสารร่วมกับการแสดง” (教演一体)

ในสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ประยุกต์ และสาขาบริหารจัดการ นำแนวทาง “โครงการจริง” มาใช้ในการเรียนการสอน

โมเดลดังกล่าวเป็นรูปแบบของ การบูรณาการระหว่างการเรียนรู้กับอุตสาหกรรม (产教融合) และความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ (校企合作) ซึ่งได้รับผลตอบแทนในเชิงบวกอย่างชัดเจน

ในด้านความสำเร็จของนักศึกษา: วงคอรัส, วงดนตรีพื้นบ้าน และวงดนตรีป๊อปของวิทยาลัย ได้รับรางวัล เหรียญทอง จากการประกวดระดับมณฑลหลายปีซ้อน

ปี 2017 และ 2023 นักศึกษาวิทยาลัยเป็นตัวแทนมณฑลกวางตุ้งเข้าร่วมการแข่งขันทักษะระดับชาติ และได้รับ รางวัลรองชนะเลิศอันดับสองระดับประเทศ

ปี 2019 นักศึกษา 2 คน ได้รับ รางวัลชนะเลิศการประกวดร้องเพลงระดับมณฑล

ปี 2022 ผลงานของนักศึกษา 2 คน ได้รับคัดเลือกเข้าร่วม “นิทรรศการนิเทศศิลป์กลุ่มศิลปินใหม่ระดับชาติ” ในปีเดียวกัน ผลงานนักศึกษ่อีกชุดหนึ่งได้รับคัดเลือกเข้าสู่ นิทรรศการสีน้ำของประเทศจีนครั้งที่ 1 และได้รับสิทธิ์เป็นสมาชิก

ปี 2023 นักศึกษาของวิทยาลัยได้รับ รางวัลชนะเลิศการแข่งขันทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยของมณฑลกว่างต้ง

ระหว่างปี 2014–2019 คณาจารย์และนักศึกษาของวิทยาลัยได้รับเชิญจาก มูลนิธิมาโจ้วแห่งมาเก๊า ให้เป็นผู้แสดงหลักในพิธีเปิดงานเทศกาลวัฒนธรรมมาโจ้ว ซึ่งเป็นหนึ่งในกิจกรรมวัฒนธรรมที่ทรงอิทธิพลที่สุดของมาเก๊าติดต่อกันถึง 6 ปี ความโดดเด่นในการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และบูรณาการดังกล่าว ทำให้วิทยาลัยได้รับความพึงพอใจและการยอมรับจากทุกภาคส่วนของสังคมอย่างกว้างขวาง

วิทยาลัยยึดหลัก การมีงานทำเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะปฏิบัติของนักศึกษาและการปลูกฝังจิตสำนึกด้านวิชาชีพอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ผ่านการดำเนินกลยุทธ์ ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ (校企合作) รวมถึง การบูรณาการระหว่างภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม (产教融合) ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญในการเร่งผลิตบุคลากรสายวิชาชีพที่มีทักษะคุณภาพสูงให้แก่ประเทศ วิทยาลัยได้จัดตั้งฐานฝึกงานและการจ้างงานนักศึกษาร่วมกับสถานประกอบการที่มีชื่อเสียงในอุตสาหกรรมหลากหลายประเภท อาทิ โรงแรมวิกตอเรีย (Victoria Hotel) และบริษัทอุตสาหกรรมเครื่องประดับหมิงฮุย (Minghui Jewelry) แห่งเขตบริหารพิเศษมาเก๊า บริษัทเครื่องประดับตั้งลี่ (Dingli Jewelry) กลุ่มธุรกิจฉางหลง (Chimelong Group) สาขาเหิงฉิน เมืองจูไห่ บริษัทฮ่อกงจงลี่ สปาน้ำแร่ไห่เฉวียน บริษัท Silkroad Vision เมืองเซินเจิ้น บริษัทแอนิเมชัน Mingdong และ Yuntu เมืองกว่างโจว โรงแรมศิลปะ Zhongbang เมืองจูไห่ บริษัทประติมากรรม Haomen สาขาจูไห่ (สาขาจากไต้หวัน) โรงละครใหญ่เมืองจูไห่ กลุ่มนิเทศศิลป์การแสดงเมืองจูไห่ คณะเต็นรำและดนตรี Zhongshan Torch กลุ่มธุรกิจ Thaihua เมืองจางซาน (Italina Jewelry) เครือข่ายความร่วมมือดังกล่าวช่วยเสริมสร้างระบบ แนวทางอาชีพและบริการจัดหางาน แก่นักศึกษาอย่างครอบคลุม ส่งผลให้อัตราการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยในแต่ละรุ่นสูงถึง 97% อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ วิทยาลัยยังขยายโอกาสการมีงานทำไปสู่ตลาดแรงงานในฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน และต่างประเทศ โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 เป็นต้นมา มีนักศึกษาจำนวนมากกว่า 10 คนในแต่ละปี ได้รับ หนังสือเสนอจ้างงานจากบริษัทในเขตบริหารพิเศษมาเก๊า ผ่านการแนะนำของวิทยาลัยโดยตรง การดำเนินงานเชิงรุกและสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ กวางตุ้ง–ฮ่องกง–มาเก๊า (Greater Bay Area) ทำให้วิทยาลัยสามารถส่งมอบบุคลากรวิชาชีพคุณภาพสูงเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านนิเทศศิลป์ชั้นนำในภูมิภาคตอนใต้ของจีน ก่อตั้งเมื่อปี 2541 และได้รับการจดทะเบียนอย่างเป็นทางการในปี 2546 ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจูไห่ ซึ่งมีทำเลที่โดดเด่น ใกล้ฮ่องกงและมาเก๊า ทำให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการใช้ชีวิต

อย่างมาก วิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในฐานะกรรมการสมาคมการศึกษาอาชีพด้านนิเทศศิลป์แห่งประเทศไทย และเป็นฐานฝึกอบรมสำหรับบัณฑิตปริญญาโทด้านนิเทศศิลป์ (MFA) เปิดสอนทั้งหมด 5 คณะ ครอบคลุม 47 สาขาวิชา โดยเฉพาะด้านการออกแบบนิเทศศิลป์ ดนตรี วิจิตรศิลป์ และการจัดการ นอกจากนี้ ยังร่วมมือกับมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ จัดโครงการปริญญาตรี ปริญญาโท และโครงการแลกเปลี่ยนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านวิทยาลัยให้ความสำคัญกับคุณภาพคณาจารย์ โดยมีครูดีเด่นหลายระดับ และเชิญผู้เชี่ยวชาญจากนานาชาติมาร่วมถ่ายทอดองค์ความรู้ อีกทั้งยังพัฒนารูปแบบการสอนที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรม เช่น การเรียนการสอนแบบโครงการจริง และระบบครู-ศิษย์สมัยใหม่ นักศึกษาของวิทยาลัยประสบความสำเร็จอย่างมาก ได้รับรางวัลระดับมณฑลและระดับชาติหลายครั้ง สะท้อนถึงคุณภาพและประสิทธิผลของการจัดการศึกษา วิทยาลัยมุ่งเน้นการมีงานทำเป็นหลัก สร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการชั้นนำหลายแห่ง ส่งผลให้อัตราการมีงานทำของบัณฑิตสูงถึง 97% และยังขยายโอกาสการทำงานสู่ฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน และต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

2.2 บริบททั่วไปของสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี

สาขาวิชา การออกแบบนิเทศศิลป์ เป็นศาสตร์การออกแบบแบบสหวิทยาการที่ใช้ สัญลักษณ์ทางสายตา เป็นสื่อกลางหลักในการถ่ายทอดสาระและอารมณ์ โดยผ่านองค์ประกอบด้าน ภาพกราฟิก ตัวอักษร สี และภาพเคลื่อนไหว เพื่อสร้างการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต่อผู้รับสาร การออกแบบนิเทศศิลป์ถือเป็นศาสตร์เชิงบูรณาการระหว่างการออกแบบกับศาสตร์การสื่อสาร โดยมีสูตรแนวคิดสำคัญคือ: ข้อมูล (เนื้อหา) + สื่อกลาง (พาหะ) + ผู้รับสาร (การรับรู้) = การสื่อสารที่มีประสิทธิผล เมื่อเปรียบเทียบกับ การออกแบบกราฟิกแบบดั้งเดิม สาขาการออกแบบนิเทศศิลป์มีการพัฒนาและขยายขอบเขตในหลายด้าน ได้แก่: การขยายสื่อกลาง: จากวัสดุสิ่งพิมพ์สู่สื่อดิจิทัล พื้นที่จริง ไปจนถึงอุปกรณ์สวมใส่อัจฉริยะ การยกระดับฟังก์ชัน: จากการสื่อสารทางเดียว →สู่ประสบการณ์เชิงโต้ตอบ → ไปจนถึงการกำหนดพฤติกรรมผู้ใช้ การบูรณาการทางวิชาการ: ผสานองค์ความรู้จาก จิตวิทยา การรับรู้, สารสนเทศศาสตร์, และ สังคมวิทยา เพื่อวิเคราะห์และออกแบบระบบการสื่อสารอย่างครอบคลุม

ด้วยเหตุนี้ การออกแบบนิเทศศิลป์จึงไม่ใช่เพียงการสร้างงานที่สวยงาม แต่เป็นกระบวนการคิดเชิงกลยุทธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อสื่อสารให้เกิดผลลัพธ์ที่ชัดเจนและมีผลกระทบทางสังคม

การออกแบบนิเทศศิลป์ มีแก่นสำคัญอยู่ที่ “การออกแบบเพื่อให้ผู้คนมองเห็น” และ “การออกแบบเพื่อการสื่อสารแจ้งข้อมูล” โดยเน้นการใช้สื่อภาพในการแก้ไขปัญหาการสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ ขอบเขตของการออกแบบนิเทศศิลป์ครอบคลุมหลากหลายด้าน ได้แก่

การออกแบบกราฟิกแบบดั้งเดิม: เช่น การออกแบบตราสัญลักษณ์ โปสเตอร์ บรรจุภัณฑ์ การจัดรูปเล่มหนังสือ ฯลฯ

การออกแบบสื่อดิจิทัล: เช่น การออกแบบเว็บไซต์ อินเทอร์เฟซแบบโต้ตอบ ภาพเคลื่อนไหวเชิงสื่อสาร สื่อเสมือนจริง (VR) ฯลฯ

การออกแบบระบบแบรนด์: เช่น การสร้างภาพลักษณ์องค์กร กลยุทธ์แบรนด์ การ

จัดแสดงในพื้นที่ทางกายภาพ ฯลฯ

แก่นแท้ของการออกแบบนิเทศศิลป์คือการสร้างห่วงโซ่การสื่อสารอย่างครบถ้วน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการหลัก ได้แก่

ใคร → ถ่ายทอดอะไร → ไปยังใคร → ได้ผลเช่นไร ซึ่งสะท้อนถึงกระบวนการสื่อสารอย่างเป็นระบบและมีเป้าหมาย

2.2.1 โครงสร้างหลักสูตรแกนกลาง

การจัดหลักสูตรเน้นการบูรณาการองค์ความรู้ด้านนิเทศศิลป์ เทคโนโลยี และวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็นโมดูลหลัก ดังนี้: การฝึกพื้นฐานทางสายตา: ภาษาเชิงภาพ, โครงสร้างสี, การสร้างสรรค์รูปทรง การออกแบบกราฟิกแบบดั้งเดิม: การออกแบบตัวอักษร, การจัดหน้า, การออกแบบตราสัญลักษณ์และบรรจุภัณฑ์ การออกแบบสื่อดิจิทัล: การออกแบบเชิงโต้ตอบ (UI/UX), ภาพเคลื่อนไหว, การแสดงข้อมูลด้วยภาพ, เทคโนโลยี VR/AR หลักสูตรด้านทฤษฎีวัฒนธรรม: ประวัติศาสตร์การออกแบบ, จิตวิทยาการออกแบบ, การบริหารการออกแบบ, การศึกษาวัฒนธรรมพื้นถิ่น (เช่น มรดกภูมิปัญญาให้หนาน, จิวฮั่วกู่แห่งหนาน เป็นต้น)

แนวทางอาชีพและโอกาสในอนาคต

(1) สาขาอาชีพที่หลากหลาย

อุตสาหกรรมดั้งเดิม: บริษัทโฆษณา สำนักพิมพ์ โรงงานบรรจุภัณฑ์ (ตำแหน่ง: นักออกแบบกราฟิก, บรรณาธิการศิลป์)

อุตสาหกรรมดิจิทัล: บริษัทเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อภาพยนตร์และโทรทัศน์ (ตำแหน่ง: นักออกแบบ UI/UX, นักออกแบบภาพเคลื่อนไหว)

องค์กรทางวัฒนธรรม: พิพิธภัณฑ์ องค์กรจัดนิทรรศการ (ตำแหน่ง: นักออกแบบเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม)

สรุปได้ว่า สาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ เป็นศาสตร์บูรณาการที่ใช้ภาพ สัญลักษณ์ และสีในการสื่อสารสาระและอารมณ์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเชื่อมโยงความรู้ด้านการออกแบบ การสื่อสาร จิตวิทยา และเทคโนโลยีดิจิทัล หลักสูตรเน้นการเรียนรู้ทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เช่น การออกแบบกราฟิก สื่อโต้ตอบ และภาพเคลื่อนไหว ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพในหลากหลายสาขา ทั้งอุตสาหกรรมดั้งเดิม ดิจิทัล และองค์กรด้านวัฒนธรรม โดยมุ่งสร้างนักออกแบบที่สามารถแก้ปัญหาการสื่อสารได้อย่างสร้างสรรค์และตอบสนองความต้องการของสังคมร่วมสมัย.

2.3 นโยบายการจัดการศึกษาในประเทศจีน

ประเทศจีนประกาศแผนยุทธศาสตร์ สร้างระบบการศึกษาที่เข้มแข็งภายในปี 2035 เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2568 ประเทศจีนได้ประกาศแผนแม่บทฉบับใหม่ว่าด้วยการพัฒนาระบบการศึกษาของชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับการศึกษาให้เป็นรากฐานที่มั่นคงในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศอย่างรอบด้าน และสนับสนุนยุทธศาสตร์การฟื้นฟูความยิ่งใหญ่ของชาติในระยะยาว แผนดังกล่าวมีชื่อว่า “แผนแม่บทการสร้างประเทศชั้นนำด้านการศึกษา ค.ศ. 2024–2035” ซึ่งได้รับการผลักดันโดยคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศจีนร่วมกับคณะรัฐมนตรีจีน

สาระสำคัญของแผนนี้คือ การสร้างระบบการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะตามแบบสังคมนิยมของจีน โดยเน้นความเป็นผู้นำทางอุดมการณ์และการเมือง การแข่งขันด้านบุคลากร การสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความมั่นคงด้านชีวิตความเป็นอยู่ การมีส่วนร่วมของสังคม และอิทธิพลในระดับสากล ทั้งนี้ ประเทศจีนได้กำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจนว่า ภายในปี 2027 จะวางรากฐานของระบบการศึกษาคุณภาพสูงให้เห็นเป็นรูปธรรม และสามารถผลิตบุคลากรผู้มีความคิดสร้างสรรค์และคุณภาพได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ ขณะที่ภายในปี 2035 จีนตั้งเป้าจะมีระบบการศึกษาที่สมบูรณ์แบบ โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จะต้องมีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมในระดับแนวหน้าของโลก ในด้านการอุดมศึกษา แผนแม่บทนี้ระบุถึงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยชั้นสูง การส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยต่างชาติที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมเข้ามาเปิดหลักสูตรในประเทศจีน รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรปริญญาโทและเอกในรูปแบบวิชาชีพอย่างเข้มข้น ทั้งนี้ ยังได้เน้นให้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรและสาขาวิชาให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่กำลังเปลี่ยนแปลงและยุทธศาสตร์ของชาติ โดยให้ความสำคัญกับสาขาที่ขาดแคลน สาขาข้ามศาสตร์ และสาขาที่เสี่ยงต่อการสูญหาย การเปิดกว้างสู่โลกภายนอกถือเป็นอีกหนึ่งประเด็นสำคัญของแผนฉบับนี้ โดยจีนตั้งเป้าที่จะเพิ่มความสามารถในการฝึกอบรมและดึงดูดบุคลากรต่างชาติ ขยายโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชน และสนับสนุนมหาวิทยาลัยจีนให้มีบทบาทในความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และการวิจัยระดับนานาชาติ ตัวอย่างเช่น จีนจะเปิดโครงการ “โรงเรียนฤดูร้อนนานาชาติ” จำนวน 800 โครงการในอีก 3 ปีข้างหน้า และจะเชิญเยาวชนจากสหรัฐอเมริกาและฝรั่งเศสจำนวนมากเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างประเทศ นอกจากนี้ แผนยังได้กล่าวถึงความจำเป็นในการติดตามการเปลี่ยนแปลงด้านประชากรในวัยเรียน เพื่อวางแผนพัฒนาโรงเรียนในระดับประถมและมัธยมให้สอดคล้องกับโครงสร้างประชากร อีกทั้งยังส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาภาคบังคับให้มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมทั้งในเขตเมืองและชนบท พร้อมทั้งเน้นการผลิตแรงงานทักษะสูงและช่างฝีมือคุณภาพเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมในอนาคต กล่าวโดยสรุป แผนแม่บทนี้ถือเป็นแผนปฏิบัติการระดับชาติฉบับแรกที่วางเป้าหมายชัดเจนในการสร้างประเทศจีนให้เป็นประเทศมหาอำนาจทางการศึกษา โดยเชื่อมโยงนโยบายการศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนยกระดับบทบาทของจีนในเวทีการศึกษาระดับโลก ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศสามารถก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้นำในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมั่นคง (เว็บไซต์ซินหัว, 2025)

สรุปได้ว่า ประเทศจีนประกาศแผนแม่บทการศึกษาปี 2024-2035 เพื่อยกระดับระบบการศึกษาให้เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศและฟื้นฟูความยิ่งใหญ่ของชาติ โดยเน้นการสร้างระบบการศึกษาที่มีเอกลักษณ์แบบสังคมนิยมจีน พัฒนาอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยวิจัย และหลักสูตรที่ตอบโจทย์เทคโนโลยีและยุทธศาสตร์ชาติ จีนยังเน้นการเปิดกว้างสู่ความร่วมมือระดับนานาชาติ ขยายโครงการแลกเปลี่ยนและดึงดูดบุคลากรต่างชาติ นอกจากนี้ยังมุ่งผลิตแรงงานทักษะสูงและสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษาทั้งในเมืองและชนบท เพื่อก้าวสู่การเป็นมหาอำนาจทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 อย่างมั่นคง

2.4 นโยบายการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศจีน

การปฏิรูประบบกฎหมายการศึกษาในจีน: ส่งเสริมอาชีวศึกษา ท่ามกลางข้อจำกัดของการลงทุนภาคเอกชน ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา จีนได้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับระบบการศึกษาอย่างจริงจัง ซึ่งได้ส่งผลให้ภาคการศึกษาที่เคยเป็นหนึ่งในภาคเศรษฐกิจที่ทำกำไรสูงสุดสำหรับนักลงทุนต่างชาติ ต้องเผชิญกับความปั่นป่วนและความไม่แน่นอน อย่างไรก็ตาม ในขณะที่อุตสาหกรรมการศึกษาหลายประเภทในจีนเริ่มมีแนวโน้มจำกัดการลงทุนจากภาคเอกชนมากขึ้น การศึกษาในระดับอาชีวศึกษากลับเป็นหนึ่งในไม่กี่สาขาที่รัฐบาลยังคงส่งเสริมและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 2022 คณะกรรมาธิการประจำของสภาประชาชนแห่งชาติได้ผ่านการแก้ไขกฎหมายการศึกษาอาชีวศึกษาฉบับใหม่ โดยกฎหมายนี้เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 2022 มีเป้าหมายเพื่อยกระดับสถานะของการศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศ และส่งเสริมให้ภาคธุรกิจและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาศักยภาพทางด้านอาชีวศึกษาอย่างเป็นระบบ กฎหมายฉบับนี้ถือเป็นหนึ่งในมาตรการหลายชุดที่รัฐบาลจีนประกาศใช้เพื่อยกระดับระบบการศึกษาอาชีวศึกษาให้แข็งแกร่งมากขึ้น ท่ามกลางภูมิทัศน์ของภาคอุตสาหกรรมที่กำลังเปลี่ยนแปลง และความต้องการแรงงานฝีมือที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจีนจึงผลักดันให้มีการลงทุนในระบบการศึกษาอาชีวศึกษาอย่างเร่งด่วน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางเทคนิคของแรงงานในประเทศหนึ่งในข้อสำคัญของกฎหมายนี้คือ การยกระดับสถานะของอาชีวศึกษา โดยได้มีการยกเลิกการแบ่งแยกระหว่างโรงเรียนมัธยมทั่วไปกับโรงเรียนมัธยมสายอาชีพ พร้อมทั้งส่งเสริมให้โรงเรียนมัธยมทั่วไปสามารถเปิดสอนหลักสูตรเกี่ยวกับวิชาชีพได้ด้วย กฎหมายฉบับนี้ยังระบุชัดว่า การศึกษาอาชีวศึกษามีความสำคัญเทียบเท่ากับการศึกษาทั่วไป และผู้สำเร็จการศึกษาสายอาชีพควรมีสิทธิ์เข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและการจ้างงานอย่างเท่าเทียมก่อนหน้าที่กฎหมายฉบับนี้จะประกาศใช้ นักเรียนมัธยมต้นจะถูกคัดเข้าสู่โรงเรียนมัธยมสายสามัญหรือสายอาชีพตามคะแนนสอบ ซึ่งมักส่งผลให้นักเรียนที่มีคะแนนต่ำลงเรียนสายอาชีพ นำไปสู่ภาพลักษณ์ทางสังคมที่มองว่าการเรียนสายอาชีพเป็นทางเลือกที่ด้อยกว่า ผู้กำหนดนโยบายจึงหวังว่ากฎหมายใหม่นี้จะช่วยปรับทัศนคติของสังคมให้ดีขึ้น และลดอคติต่อการศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการขาดแคลนแรงงานทักษะในประเทศ นอกจากการยกระดับสถานะของอาชีวศึกษาแล้ว กฎหมายฉบับใหม่นี้ยังรวมมาตรการเพื่อยกระดับคุณภาพของระบบการศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศจีนอีกด้วย โดยตั้งเป้าหมายว่า ภายในปี ค.ศ. 2025 จีนควรมีระบบอาชีวศึกษาสมัยใหม่ที่มีสภาพแวดล้อมและคุณภาพที่ดีขึ้น และภายในปี ค.ศ. 2035 จีนควรมีระบบการศึกษาอาชีวศึกษาที่ทันสมัยและเป็นผู้นำระดับโลก พร้อมทั้งยกระดับสถานะทางสังคมของแรงงานทักษะและช่างฝีมืออย่างชัดเจน ยิ่งไปกว่านั้นกฎหมายฉบับนี้ยังมีข้อกำหนดที่ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น การจัดตั้งโครงการการศึกษาแบบร่วมมือระหว่างจีนกับต่างชาติ (Sino-foreign cooperative education) การขยายเวทีแลกเปลี่ยนนักศึกษา และการสนับสนุนให้สถาบันอาชีวศึกษาของจีนสามารถขยายบทบาทไปสู่ต่างประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการโลกาภิวัตน์ของบริษัทจีน (Ainsley Will, 2022)

สรุปได้ว่า ประเทศจีนได้ปฏิรูประบบกฎหมายการศึกษา โดยเน้นส่งเสริมอาชีวศึกษาแม้จำกัดการลงทุนภาคเอกชนในสาขาอื่น กฎหมายการศึกษาอาชีวศึกษาฉบับใหม่ปี 2022 ยกระดับสถานะอาชีวศึกษาให้เทียบเท่าการศึกษาทั่วไป และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและการจ้างงานอย่างเท่าเทียม มุ่งลดอคติทางสังคมต่อสายอาชีพ และตอบสนองต่อความต้องการแรงงาน

ฝีมือ ภายในปี 2035 จีนตั้งเป้าพัฒนาระบบอาชีวศึกษาให้ทันสมัยและเป็นผู้นำระดับโลก นอกจากนี้ยังส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อขยายบทบาทในเวทีโลกอย่างต่อเนื่อง

2.5 นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษารูปแบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในประเทศจีน

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศจีนได้เร่งยกระดับคุณภาพการศึกษาด้วยการปรับเปลี่ยนแนวคิดการเรียนการสอน โดยเฉพาอย่างยิ่งการนำแนวคิดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education: OBE) มาใช้ในการจัดการศึกษาทั้งในระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนากำลังคนที่มีความสามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมยุคใหม่ และเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในเวทีโลก แนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นระบบการศึกษาที่ออกแบบโดยเริ่มจากการกำหนดผลลัพธ์ที่ผู้เรียนควรบรรลุเมื่อจบการศึกษา เช่น ความรู้เฉพาะด้าน ทักษะวิชาชีพ การทำงานเป็นทีม หรือความสามารถในการแก้ปัญหา จากนั้นจึงออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลให้สอดคล้องกับเป้าหมายนั้น (Biggs & Tang, 2011) จีนได้ให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมครูในด้านการออกแบบหลักสูตรตามแนวคิดนี้ผ่านเวิร์กช็อปและโครงการนำร่องในหลายสถาบัน (Gao & Xu, 2022) ในระดับอาชีวศึกษา รัฐบาลจีนได้กำหนดให้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นหัวใจสำคัญของนโยบายการพัฒนาหลักสูตรใหม่ โดยเฉพาะในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี วิศวกรรม และอุตสาหกรรมยุคใหม่ เช่น การผลิตอัจฉริยะ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Ministry of Education of the People's Republic of China, 2021) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ทันทีเมื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน

นอกจากนี้ จีนยังได้ส่งเสริมการสร้างระบบ micro-credentials หรือระบบประกาศนียบัตรระยะสั้นตามแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และรับรองทักษะเฉพาะด้านในรูปแบบยืดหยุ่น เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต โดยไม่จำเป็นต้องเรียนทั้งหลักสูตร (Tan & Zhang, 2023) ระบบดังกล่าวยังสอดคล้องกับแผนพัฒนากำลังคนแห่งชาติของจีนที่มุ่งส่งเสริมทักษะวิชาชีพระดับสูง ในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยหลายแห่งของจีน โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยร่วมทุนกับต่างประเทศ เช่น XJTLU (Xi'an Jiaotong-Liverpool University) และ Duke Kunshan University ได้นำระบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีการประเมินผลตามความสามารถของผู้เรียนจริง ไม่ใช่เพียงการสอบแบบวัดความจำเท่านั้น (Wang, 2022)

การดำเนินนโยบายการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์อย่างจริงจังของจีนสะท้อนถึงความพยายามในการเปลี่ยนผ่านจากการศึกษาแบบเน้นเนื้อหา ไปสู่การศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการสร้าง “ประเทศจีนที่เข้มแข็งด้านการศึกษา” ภายในปี 2035 ตามแผนแม่บทแห่งชาติที่ประกาศในปี 2025

โดยสรุป นโยบายการจัดการศึกษารูปแบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในประเทศจีนเป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบที่มุ่งสร้างบุคลากรคุณภาพสูง มีความสามารถในการปฏิบัติงานจริง และพร้อมปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ ทั้งยังเป็นแบบอย่างของการปฏิรูปการศึกษาเชิงกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมของจีนอย่างแท้จริง

2.6 แนวคิดการจัดการศึกษารูปแบบมุ่งผลลัพธ์ (OBE)

การจัดการศึกษารูปแบบมุ่งผลลัพธ์ คือ การศึกษาที่เน้นแนวคิดเพื่อให้ผู้เรียนคาดหวังเกิดความรู้ความสามารถ และเจตคติตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อการจัดการศึกษา รวมถึงการออกแบบระบบ พัฒนามุ่งเน้นไปที่ผลลัพธ์ของหลักสูตร เน้นความยืดหยุ่น ไม่ตายตัวทั้งรูปแบบการเรียนรู้ การวัดผล และเวลานักเรียนเรียนรู้ตามหลักสูตรโดยมีเป้าหมาย โดยที่ทุกผู้เกี่ยวข้องประสบความสำเร็จในการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์คือความชัดเจนของเป้าหมาย เพื่อให้ทั้งครูและนักเรียนมีการคาดหวังสิ่งที่ต้องการจากการเรียนรู้ ตลอดจนการเตรียมนักเรียนสำหรับการจ้างงานในตลาดโลกในอนาคต (สมชาย เทพแสง, กันต์ธมณีนญา นฤโฆษกศิริศิริ และอัจฉริยา เทพแสง, 2023)

ทฤษฎีผลลัพธ์ทางการศึกษาเป็นพื้นที่สำคัญของการวิจัยด้านการสื่อสารที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินและทำความเข้าใจประสิทธิภาพของระบบการศึกษาและผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียน ทฤษฎีนี้เน้นว่าการรวมกันของปัจจัยในกระบวนการศึกษารวมถึงคุณภาพการสื่อสารของครู การออกแบบหลักสูตรสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และลักษณะเฉพาะของนักเรียนนำไปสู่ความสำเร็จของการการศึกษา (Hattie, 2009) จากการวิจัยของ Hattie ปัจจัยที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนคือความสามารถทางวิชาชีพของครูและวิธีการสื่อสารของพวกเขา ครูที่มีประสิทธิภาพสามารถปรับปรุงแรงจูงใจและผลการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญผ่านข้อเสนอแนะที่เหมาะสมและกลยุทธ์การสื่อสารเฉพาะบุคคล นอกจากนี้ทฤษฎีผลลัพธ์ทางการศึกษายังเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงและความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตร การวิจัยแสดงให้เห็นว่าการออกแบบหลักสูตรไม่เพียงพอ แต่ต้องสอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษา แต่ยังบูรณาการกับประสบการณ์ชีวิตและความสนใจของนักเรียนเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนและผลการเรียนรู้ (Biggs, 2014) นักการศึกษาจำเป็นต้องไตร่ตรองและปรับหลักสูตรของตนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้แน่ใจว่าตรงกับความต้องการที่หลากหลายของนักเรียนการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญในทฤษฎีผลลัพธ์ทางการศึกษา สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างแข็งขันและส่งเสริมทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและความร่วมมือ (Eccles & Roeser, 2011) การวิจัยพบว่าสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและสนับสนุนช่วยเพิ่มความมั่นใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และสถาบันการศึกษาควรมุ่งมั่นที่จะสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและสนับสนุนลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียน เช่น แรงจูงใจ รูปแบบการเรียนรู้ และความสามารถในตนเอง ก็มีบทบาทสำคัญในทฤษฎีผลลัพธ์ทางการศึกษาเช่นกัน ทฤษฎีความสามารถในตนเองที่เสนอโดย Bandura (1997) เน้นย้ำว่าความมั่นใจของนักเรียนในความสามารถในการเรียนรู้ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของพวกเขา การศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความสามารถในตนเองสูงมักจะแสดงการมีส่วนร่วมในการศึกษาที่สูงขึ้นและผลการเรียนที่ดีขึ้น ดังนั้นนักการศึกษาควรใช้กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในตนเองของนักเรียนและส่งเสริมผลการเรียนรู้ของพวกเขา สุดท้าย ทฤษฎีผลลัพธ์ทางการศึกษายังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการประเมินและข้อเสนอแนะในกระบวนการศึกษา การประเมินที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ให้นักการศึกษาเข้าใจความคืบหน้าการเรียนรู้ของนักเรียนและให้การสนับสนุนและคำแนะนำที่ตรงเป้าหมาย (Black & William, 1998) ครูสามารถช่วยนักเรียนระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเพื่อให้พวกเขาสามารถ

พัฒนาเป้าหมายและกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม สำหรับการปรับปรุง โดยสรุปทฤษฎีผลลัพธ์ทางการศึกษาให้การสนับสนุนทางทฤษฎีที่สำคัญ สำหรับการปฏิบัติทางการศึกษา ด้วยการมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยต่างๆ เช่น คุณภาพของครู การออกแบบหลักสูตร สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ลักษณะของนักเรียน และข้อเสนอแนะจากการประเมิน ทำให้นักการศึกษาสามารถเข้าใจและปรับปรุงผลการศึกษาได้ดีขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการศึกษา

การจัดการศึกษารูปแบบมุ่งผลลัพธ์ เน้นการเรียนรู้เป็นสำคัญโดยเริ่มจาก สามัตถิยะ (Competencies) ที่ได้จากลักษณะเด่นของสถาบันนั้นๆ บวกกับ ความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต แล้วจึงแปลงออกมาเป็นผลลัพธ์ การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLO-Program learning outcome) หลังจากนั้น จึงสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับวิชา (CLO -Course learning outcome) และใช้แผนที่หลักสูตร (Curriculum mapping) ในการช่วยตรวจสอบว่า วิชาใดจะรับผิดชอบในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนและส่งต่อให้วิชา อื่นอย่างไร ผู้สอนก็ต้องนำ CLO มาเป็นตัวตั้งเพื่อที่จะออกแบบแผนการสื่อสาร ที่ต้องมีทั้งเรื่องการประเมิน และแนวคิดทางการสื่อสาร อันจะนำมาสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน

การจัดการศึกษารูปแบบมุ่งผลลัพธ์ ไม่ได้เน้นที่ปริมาณความรู้หรือเนื้อหาที่จะสอนให้ผู้เรียน แต่จะ เน้นที่หลักการ(Concept) ที่ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดได้ เพราะความรู้ ในโลกอนาคตสามารถหาได้ง่ายกว่าปัจจุบัน ทั้งจากระบบการเรียนออนไลน์ต่างๆ เช่น MOOC ดังนั้นหน้าที่ส่วนที่เหลือของผู้สอนคือ การอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนด้วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใหม่ที่ทำหายและให้เกิดผลลัพธ์ การเรียนรู้ การเรียนรู้จึงไม่ได้อยู่ที่มองว่า Output หรือสิ่งที่ได้จากผู้เรียน นั้นถูกหรือผิด แต่อยู่ที่การสร้างกระบวนการเรียนรู้ Learn how to learn เพื่อทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ๆ หรือค้นหาความรู้ใหม่ๆ ได้ ด้วยตนเองเมื่อได้จบการศึกษาไปแล้ว การที่จะทำ ให้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์บรรลุผลจึงไม่ใช่แค่การทำเอกสาร แต่อยู่ที่การค้นหากลยุทธ์ วิธีการปัญหา และอุปสรรคที่ผู้เรียนประสบ และการทำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ให้สำเร็จเกิดขึ้นได้ หลายระดับตั้งแต่ วิชาของตนเองไปจนถึงระดับหลักสูตรและมหาวิทยาลัย หลักการ สำคัญคือการเปลี่ยนผู้เรียนที่เป็นลักษณะเดิมที่เก่งในเรื่องการท่องจำเหมือนนกแก้ว ให้มาเป็นนกฮูกที่เป็นผู้รู้ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2568)

Outcome-based Education (OBE) เป็นแนวคิดทางการศึกษาที่มีเป้าหมายหรือผลลัพธ์เป็นสำคัญ เมื่อสิ้นสุดประสบการณ์การศึกษา นักเรียนแต่ละคนควรบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จในการเรียนรู้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไม่มีรูปแบบการสื่อสารหรือการประเมินเฉพาะเจาะจงในชั้นเรียน โดยการเพิ่มโอกาสแก่นักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมาย ในการจัดการเรียนรู้จะมีการใช้รูปแบบการประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุผลลัพธ์ บทบาทของครูจะปรับเปลี่ยนเป็นผู้แนะนำ ผู้ฝึกอบรม ผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้ให้คำปรึกษาตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ โดยผู้คิดค้นการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นนักวิชาการและนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง ได้แก่ William G. Spady หรือที่รู้จักกันดีในนาม "บิดาแห่งการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์" และได้บัญญัติคำว่า "OBE" ในปี พ.ศ. 2531 (Spady, 1988: 4-8) การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ นั้นได้รับการยอมรับและนำมาใช้ ในปี ค.ศ. 1930 โดยคณะกรรมการการศึกษาแห่งรัฐในประเทศ สหรัฐอเมริกานำมาใช้ในระบบ การศึกษาเกี่ยวกับวิทยาลัย 300 แห่งและโรงเรียนมัธยมศึกษา 30 แห่ง โรงเรียน มัธยมศึกษาที่เข้าร่วม

ได้ออกแบบหลักสูตรใหม่ให้มีความแตกต่างจากหลักสูตรแบบเดิม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน ได้รับทักษะ การคิดในระดับสูง โดยโรงเรียนได้ผ่อนปรนข้อกำหนด และเนื้อหาวิชาแบบเดิมเพื่อแลกกับข้อมูล โดย ละเอียดเกี่ยวกับทักษะและความสามารถของนักเรียน จากการศึกษาทดลองการนำการศึกษาที่มุ่ง ผลลัพธ์มาใช้ในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีการทดลองส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่น มากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนที่มี หลักสูตรแบบดั้งเดิม (สมชาย เทพแสง, กันต์ธมณีนญา นฤโฆษกิตติกริตติ และอจริยา เทพแสง. 2566)

2.6.1 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ (OBE)

ผลลัพธ์การ: ข้อความที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าผู้เรียนคาดว่าจะต้องรู้อะไร และ สามารถทำอะไรได้เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้

การประเมินผล: วิธีการประเมินต้องสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดย มุ่งประเมินว่าผู้เรียนสามารถบรรลุสมรรถนะที่ระบุไว้หรือไม่

การออกแบบหลักสูตร: การออกแบบหลักสูตรต้องเริ่มจากเป้าหมายปลายทาง โดย วิธีการสื่อสารและสื่อการเรียนรู้ต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง: การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นกระบวนการแบบวนซ้ำที่เน้น การประเมินและการให้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: แนวทางนี้ให้ความสำคัญกับความต้องการและ ศักยภาพเฉพาะบุคคลของผู้เรียน โดยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และมุ่งสู่ ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน

ระบบการเรียนรู้แบบใช้ผลลัพธ์เป็นฐานนั้นแตกต่างอย่างมากจากแนวทางการศึกษา ดั้งเดิมและมุ่งเน้นไปที่ผลลัพธ์ของเนื้อหาและหลักสูตร นอกจากนี้ ครูยังใช้เป็นแนวทางโดยมี องค์ประกอบดังต่อไปนี้:

(1) วิสัยทัศน์

ชี้แจงวิสัยทัศน์ประกาศเป้าหมายของสถานศึกษาในการส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุ เป้าหมายทางวิชาการและอำนวยความสะดวกให้กับระบบสนับสนุนที่เหมาะสม

(2) พันธกิจ

คำชี้แจงภารกิจประกาศเป้าหมายของสถานศึกษาในการเตรียมผู้เรียนในสาขาวิชา เฉพาะ รวมถึงการศึกษาศหวิชา นอกจากนี้ ยังเน้นที่การพัฒนาโดยรวมของผู้เรียนและเน้นที่การ สื่อสารทักษะที่เกี่ยวข้อง

(3) วัตถุประสงค์ทางการศึกษาของโครงการ (PEO)

วัตถุประสงค์ทางการศึกษาของโครงการเป็นเป้าหมายหรือคุณสมบัติเฉพาะที่ สถานศึกษาคาดว่าจะมีในเชิงวิชาการและวิชาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ วัตถุประสงค์ เหล่านี้ยังสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นโดยร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้เรียน ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรม ศิษย์เก่า คณาจารย์ ฝ่ายบริหาร ฯลฯ นอกจากนี้ สถานศึกษายังประเมิน PEO หลังจากผู้เรียนสำเร็จการศึกษา 3-5 ปี ผ่านการติดตามและ แบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยหรือนายจ้าง

(4) ผลลัพธ์ของโครงการ (PO)

คุณลักษณะของผู้เรียนที่เรียนจบ หรือที่เรียกว่าผลลัพธ์ของโครงการ (PO) ถือเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ที่ช่วยเหลือผู้เรียนในสาขาการศึกษาเฉพาะอื่นๆ ต่อไปนี้ ความรู้ในศาสตร์ การวิเคราะห์ปัญหา การออกแบบและพัฒนาวิธีแก้ปัญหา การสืบเสาะ การใช้เครื่องมือที่ทันสมัย จริยธรรม การทำงานเป็นทีมและปัจเจกบุคคล การสื่อสาร การจัดการโครงการและการเงิน การเรียนรู้ตลอดชีวิต ความเกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลในการประเมินปัญหาทางสังคม สุขภาพ ความปลอดภัย กฎหมาย และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติการระดับมืออาชีพ

(5) ผลลัพธ์ของหลักสูตร

หลักสูตรทั้งหมดอยู่ภายใต้หลักสูตรวิชาการโดยมีผลลัพธ์ของหลักสูตรที่เรียกว่า CO สถานศึกษาต่างๆ สร้างผลลัพธ์ของหลักสูตรขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ของหลักสูตร นอกจากนี้ OC ยังเป็นคำชี้แจงที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุผลหลักในการเรียนหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนกำหนดได้ว่าจะสามารถทำอะไรได้บ้างหลังจากจบหลักสูตร ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อระบุผลลัพธ์ของหลักสูตรแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการพัฒนาวิธีการประเมินที่ช่วยวัดผลลัพธ์ของการเรียนรู้ ดังนั้น เมื่อครูได้รับผลการประเมินแล้ว สามารถนำไปใช้ปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญประการแรกคือ การเลือกวิธีการประเมินที่เหมาะสมโดยพิจารณาจากผลลัพธ์ที่คาดหวังจากหลักสูตร (Aamir Siddiqui, 2023)

2.6.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ (OBE)

การศึกษาแบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (OBE approach) คือกระบวนการศึกษาอย่างต่อเนื่องที่อยู่ภายในหลักสูตร กลยุทธ์การเรียนรู้และการสื่อสาร และเครื่องมือการวัดผลต่าง ๆ ที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง กระบวนการเรียนรู้แบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์สามารถระบุได้ว่ามีสี่ขั้นตอนดังนี้ (สตริรัตน์ ธาดากานต์, มปป.)

(1) ขั้นวางแผน (การเขียนและทบทวนหลักสูตร) ผลลัพธ์จากการเรียนรู้รายวิชานั้นจะสอดคล้องกับ KMUTT QF (คือวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของโปรแกรมและผลลัพธ์ต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้ตามขั้นตอนของโปรแกรมหรือ PLOs) หลักสูตรจะสะท้อนให้เห็นถึงกลยุทธ์ต่าง ๆ (แผนการเรียนรู้) เพื่อมุ่งให้สัมฤทธิ์ผล เช่นเดียวกับการวัดผล (การประเมิน)

(2) ขั้นตอนดำเนินการ (นำสิ่งที่เรียนไปใช้) คือการนำแผนการเรียนรู้และกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ได้วางแผนไว้มาทำให้เกิดผล

(3) ขั้นวัดและประเมินผล (การประเมิน) คือการนำเอากลยุทธ์ที่ได้วางแผนไว้มาวัดผลสัมฤทธิ์และวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลนี้ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดผลลัพธ์ (ระยะประเมิน) ระยะประเมินนี้เป็นช่วงที่เราจะได้รับผลตอบรับ

(4) ขั้นตอบสนอง/ขั้นพัฒนา (การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง) คือการระบุสิ่งที่จำเป็นต้องรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นพื้นฐานของผลลัพธ์ใหม่ หรือผลลัพธ์ใหม่ที่ได้รับการแก้ไขแล้ว และเป็นวัตถุประสงค์ใหม่ ๆ เพื่อกระบวนการแห่งวัฏจักรที่จะมีถัดไป สามารถดูกระบวนการนี้ได้จากหลักสูตรโปรแกรมหรือระดับของรายวิชา (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2558)

2.6.3 ขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์

3.1 ระบุลักษณะและสเปกของบัณฑิตสู่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

การคิดถึงคุณสมบัติที่ชัดเจน อะไรที่ทำให้บัณฑิตควรรู้ สามารถทำได้ และควรมีทัศนคติอย่างไร เมื่อสิ้นสุดการศึกษาจากหลักสูตร

3.2 กำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง

สิ่งที่ต้องได้รับการวัดและประเมินว่าเป็นไปตามสเปกที่ต้องการ ภาษาที่ใช้และคำกริยาที่แสดงการกระทำในข้อความแสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ มีบทบาทเป็นแนวทางให้นักศึกษาในการเข้าใจถึงความคาดหวังของภาควิชา/หลักสูตร ตลอดจนช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าประสบการณ์ทางการศึกษาของตนเองได้เตรียมความพร้อมสำหรับอาชีพและการใช้ชีวิตหลังเรียนจบอย่างไรบ้าง การเขียนผลลัพธ์ที่คาดหวังควรเป็นลักษณะดังนี้

(1) Focus ที่ผู้เรียน-อะไรที่ผู้เรียนควรรู้ / สามารถทำ/ มีลักษณะ อย่างไร เมื่อ สิ้นสุดการเรียนการสอน

(2) บรรยายถึง outcomes, ไม่ใช่กระบวนการ หรือ กิจกรรม

(3) เริ่มต้นด้วย กริยา

(4) 1 outcomes 1 กริยา

(5) หลีกเลี่ยงกริยาที่คลุมเครือ เช่น รู้ เข้าใจ

(6) กริยา ควรสะท้อนถึง levels of learning (taxonomy)

(7) outcomes ต้องวัดได้ สังเกตได้

(8) outcomes reflect knowledge, skills or attitudes required

(9) appropriate number of outcomes (ideal 7 – 8)

(10) มีความสอดคล้องของ program และ course outcomes

3.3 ออกแบบโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้บรรลุ

โครงสร้างหลักสูตรต้องบอกได้ว่า เรียนและฝึกอะไรบ้างเพื่อให้ได้บัณฑิตตามสเปก ควรออกแบบลักษณะดังต่อไปนี้

(1) Fundamental modules: เนื้อหาพื้นฐาน เช่น pre-registration nursing program, social sciences, foundational sciences such as anatomy, physiology etc.

(2) Core modules: เนื้อหาบังคับที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ เช่น nursing courses

(3) Elective modules: วิชาที่สามารถเลือกเรียนเพิ่มเติมตามที่สนใจเพื่อช่วย พัฒนาให้เข้าใจสิ่งที่จำเป็นของสาขา หรือช่วยเสริมสมรรถนะให้ดียิ่งขึ้น

3.4 ออกแบบรายวิชา

ระบุให้ชัดเจนว่าผู้เรียนจะสามารถ “ทำอะไรได้” เมื่อเรียนจบรายวิชา โดยใช้คำกริยาเชิงปฏิบัติ เช่น อธิบาย วิเคราะห์ สร้าง ฯลฯ ออกแบบกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุ CLOs เช่น PBL, การอภิปรายกลุ่ม, การปฏิบัติจริง ฯลฯ แบ่งเป็น 3 ด้าน: พุทธิพิสัย (cognitive), เจตพิสัย (affective), และทักษะพิสัย (psychomotor)

3.5 ออกแบบวิธีการสื่อสาร และประเมินผล

(1) การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง : เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกปฏิบัติและการจำลองสถานการณ์ เพื่อเตรียมผู้เรียนให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง เช่น ห้องปฏิบัติการทักษะ ห้องจำลองสถานการณ์

(2) การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสาขาวิชาชีพ : การจัดการเรียนรู้โดยให้นักศึกษาจากหลายสาขาวิชาร่วมกันเรียนหรือทำกิจกรรม เพื่อพัฒนา ทักษะการทำงานเป็นทีมสหวิชาชีพ เช่น นักศึกษาแพทย์ พยาบาล และเภสัชกรร่วมกันวิเคราะห์เคส

(3) การเรียนรู้เชิงรุก : เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น แทนการบรรยายอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น:

TBL (Team-Based Learning) – เรียนรู้แบบกลุ่มเน้นทีม

ProBL (Project-Based Learning) – เรียนรู้โดยทำโครงการ

PBL (Problem-Based Learning) – เรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา

CBL (Case-Based Learning) – เรียนรู้จากกรณีศึกษา

(4) การเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ: ใช้ระบบออนไลน์หรือแพลตฟอร์มอีเลิร์นนิงเพื่อการเรียนการสอน เช่น คอร์สออนไลน์ (MOOCs) วิดีโอการสอน แพลตฟอร์ม LMS (Learning Management System)

(5) การเรียนรู้แบบจิตปัญญา: เป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยง “จิตใจ” และ “ปัญญา” เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งด้านในและด้านนอก เช่น การเจริญสติ การสะท้อนคิด การฟังอย่างลึกซึ้ง เพื่อเสริมสร้าง ความตระหนักรู้ตนเอง และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีเมตตา

3.6 ออกแบบการประเมินผลหลักสูตร

(1) เน้นการตัดสินผลแบบอิงเกณฑ์

(2) เพื่อระบุ areas ที่มีสมรรถนะ และระดับของสมรรถนะ (areas and degree of competence)

(3) เพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ

(4) เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่พิจารณาว่าผู้เรียนสามารถ “ไปต่อ” หรือ อยู่ทุกระดับเดิม

สรุป การจัดการศึกษารูปแบบมุ่งผลลัพธ์ เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่เริ่มจากผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องบรรลุเป็นหลัก โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ทักษะ และเจตคติไปใช้จริงในชีวิตหรืออาชีพ การออกแบบหลักสูตรเริ่มจากสมรรถนะสำคัญ ผลลัพธ์ของหลักสูตร ผลลัพธ์ของรายวิชาโดยใช้แผนที่หลักสูตรช่วยจัดระบบศึกษารูปแบบมุ่งผลลัพธ์ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สนับสนุนการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ทั้งด้านวิธีสอน การวัดผล และเวลา มีการใช้เทคนิคหลากหลาย เช่น การเรียนรู้แบบสหวิชาชีพ และ เพื่อเสริมประสบการณ์ตรงและทักษะการคิดขั้นสูงองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การออกแบบผลลัพธ์ที่ชัดเจน การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ และการปรับปรุงต่อเนื่อง ทั้งนี้ครูมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะและออกแบบกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน “เรียนรู้วิธีเรียนรู้” และสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนหลังจบการศึกษา

2.7 แนวทางการนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไปใช้ในอาชีวศึกษาในประเทศไทย

ประเทศจีนในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาชีวศึกษาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมและความต้องการแรงงานฝีมือที่มีทักษะสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำแนวคิด “การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์” หรือ Outcome-Based Education (OBE) มาเป็นแนวทางหลักในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการจริงการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ เป็นระบบการศึกษาที่เน้นว่าเมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนควร “สามารถทำอะไรได้” มากกว่าการวัดว่าผู้เรียน “รู้อะไรบ้าง” (Biggs & Tang, 2011) แนวคิดนี้ได้ถูกรัฐบาลจีนบรรจุอยู่ในแผนการปฏิรูปอาชีวศึกษา โดยเฉพาะใน *กฎหมายการศึกษาอาชีวฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2565 (2022)* ซึ่งมีจุดเน้นในการพัฒนา “ระบบอาชีวศึกษาสมัยใหม่” ภายในปี 2025 และยกระดับสู่มาตรฐานโลกภายในปี 2035 (National People’s Congress of China, 2022) แนวทางหนึ่งที่สำคัญของการนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไปใช้ในระบบอาชีวศึกษาของจีน คือการออกแบบหลักสูตรแบบย้อนกลับ โดยเริ่มจากการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุ แล้วจึงออกแบบเนื้อหาวิชาและวิธีการสื่อสารที่สอดคล้องกับผลลัพธ์นั้น (Zhao & Li, 2021) ตัวอย่างเช่น สาขาเทคโนโลยีการผลิตอัจฉริยะ หรือ AI จะมีการกำหนดว่าผู้เรียนควรสามารถ “ออกแบบระบบอัตโนมัติขนาดเล็ก” หรือ “ตั้งโปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์ได้” เป็นเป้าหมายการเรียนรู้หลัก รัฐบาลจีนยังส่งเสริมการใช้ การประเมินผลตามผลลัพธ์ แทนการสอบแบบชั่วคราวจากกลุ่ม โดยมุ่งวัดว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานหรือสร้างผลงานที่ตรงกับเป้าหมายได้หรือไม่ ไม่ใช่เปรียบเทียบกับคนอื่น (Liu & Cheng, 2022) อีกแนวทางสำคัญคือการส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและภาคอุตสาหกรรม (产教融合) ซึ่งถือเป็นหัวใจของการนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาใช้ในอาชีวศึกษา ตัวอย่างที่พบได้คือ โครงการร่วมพัฒนาหลักสูตรระหว่างวิทยาลัยอาชีวศึกษากับบริษัทเทคโนโลยีชั้นนำ เช่น Huawei, BYD และ Haier ซึ่งมีการพัฒนาระบบฝึกงานที่ตรงตามผลลัพธ์ที่หลักสูตรตั้งไว้ และช่วยประเมินทักษะผู้เรียนในสถานการณ์จริง ในระดับนโยบาย กระทรวงศึกษาธิการจีนได้จัดตั้งแผน “Double High Plan” (双高计划) ซึ่งคัดเลือกวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีศักยภาพสูงให้เป็นต้นแบบในการพัฒนาหลักสูตรตามแนวการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์โดยมุ่งเน้นให้แต่ละแห่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (เช่น วิศวกรรม, โลจิสติกส์, พลังงาน) และสามารถผลิตแรงงานที่มีสมรรถนะตามมาตรฐานสากลได้ (Ministry of Education of China, 2021) นอกจากนี้ จีนยังได้ส่งเสริมการใช้ ระบบประกาศนียบัตรย่อย (micro-credentials) และ ระบบ “1+X” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์โดยผู้เรียนสามารถรับประกาศนียบัตรความสามารถเฉพาะทางเพิ่มเติมนอกเหนือจากวุฒิการศึกษาได้ ทำให้สามารถออกสู่ตลาดแรงงานได้เร็วขึ้น และมีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Tan & Zhang, 2023) กล่าวโดยสรุป การนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไปใช้ในอาชีวศึกษาของจีนเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการศึกษาให้เน้นผลลัพธ์ที่แท้จริงของผู้เรียน ทั้งในด้านทักษะ การประเมิน และการออกแบบหลักสูตร โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศที่ต้องการสร้างแรงงานฝีมือในระดับโลกภายในปี 2035

สรุปได้ว่า ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา จีนให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาชีวศึกษาเพื่อรองรับอุตสาหกรรมและแรงงานทักษะสูง โดยน่านโยบายการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) มาใช้เป็น

แนวทางหลักการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เน้นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำได้จริงหลังเรียนจบ มากกว่าการเรียนรู้เพียงทฤษฎี จึงออกแบบหลักสูตรย้อนกลับ กำหนดผลลัพธ์ก่อน แล้วจึงสร้างเนื้อหาและวิธีสอน พร้อมประเมินผลตามความสามารถจริง อีกทั้งสนับสนุนความร่วมมือกับอุตสาหกรรม และใช้ระบบ “1+X” และ micro-credentials เพิ่มความยืดหยุ่น การนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ช่วยพัฒนาทักษะตรงตามเป้าหมาย สร้างแรงงานคุณภาพเพื่อแข่งขันในระดับโลกภายในปี 2035 นี้

2.8 การประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ภายใต้การหลอม

1. ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสารในที่นี้ หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดสาร ความรู้ ทักษะ ทศนคติ หรือพฤติกรรมผ่านสื่อ ช่องทาง และกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เกี่ยวข้องในระบบการศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ (UNESCO , 2018) โดยหากนำมาประกอบกับทฤษฎีการสื่อสารของเดวิดเคเบอร์โลแล้วจะพบว่า

ผู้ส่งสาร: เช่น ครู, นักวิชาการ, ผู้บริหาร

ผู้รับสาร: เช่น นักเรียน, ครู, ผู้ปกครอง

สาร: เนื้อหา ความรู้ คำแนะนำ

ช่องทาง: การพูด, เขียน, สื่อดิจิทัล, วิดีโอ

ผลลัพธ์: การเรียนรู้, ความเข้าใจ, พฤติกรรมเปลี่ยนแปลง

โดยการสื่อสารการศึกษานั้นมีประเด็นสำคัญในการสื่อสารดังต่อไปนี้

1) องค์กรจัดการศึกษาส่งเสริมการพัฒนาและการใช้สื่อครบทุก รูปแบบ ได้แก่

(1.1) สื่อสารการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สอศ) สำหรับการเรียนการสอนที่ไม่พร้อมหรือไม่จำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตและโทรคมนาคม โดยใช้รูปของจริง รูปภาพ แผนภูมิ วิธีโต้แบบจำลองของจริง และกิจกรรมต่าง ๆ

(1.2) สื่อสารเพื่อสอนตน เพื่อการศึกษา ประกอบวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และนาฏกรรม

(1.3) สื่ออิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม เพื่อการศึกษาในลักษณะอินเทอร์เน็ต ดาวเทียม และ

(1.4) สื่อพื้นบ้าน (ดนตรี การร้องรำ ละคร ลิเก หมอลำ) เพื่อการเรียนการสอน

2) อาจารย์มีทักษะการสื่อสารอย่างเป็นระบบ

(2.1) สามารถวิเคราะห์เนื้อหา การเลือกสื่อและช่องทาง และการวิเคราะห์ผู้เรียน

(2.2) อาจารย์ มีและจัดทำสื่อการสื่อสารที่เหมาะสม ในรูปชุดการสื่อสาร ทั้งชุดการสื่อสารแบบบรรยาย ชุดการสื่อสารแบบกลุ่มกิจกรรม ชุดการสื่อสารรายบุคคล และชุดการสื่อสารทางไกล ทั้งแบบเผชิญหน้า ออนไลน์

(2.3) สถาบันมีแผนและดำเนินการฝึกอบรมคณาจารย์ให้สามารถผลิตชุดการสื่อสารทั้งแบบเผชิญหน้าในห้องเรียนและแบบอิเล็กทรอนิกส์

(2.4) สถาบันมีแผนสนับสนุนการประชุมปฏิบัติการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การผลิตสื่อการสื่อสารในรูปต่าง ๆ และมีระบบสนับสนุนการเรียนรู้แบบเปิด โดยใช้เทคโนโลยีและสื่อสาร

การศึกษาที่หลากหลาย รวมถึงการควบคุมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่ กลุ่ม ประเภท ได้แก่ สื่อโสตทัศน สื่อสารเพื่อสอนตน สื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อพื้นบ้าน ที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน

(2.5) องค์การจัดการศึกษากำหนดให้อาจารย์มีบทบาทในการควบคุมจัดทำเรื่องราวการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ประกอบการเรียนเป็นรายวิชาอย่างน้อย โดยต้องพัฒนาปรับชุดการสอนประจำวิชาที่สอนอย่างครบถ้วน (วชิระ พรหมวงศ์ และพัทธนันท์ บุตรบุญ, 2562)

2. ความหมายของคำว่า “หลอมรวมสื่อ”

เจนกินส์ (2006) ได้อธิบายว่า "การหลอมรวมสื่อ" คือปรากฏการณ์ที่สื่อเก่ากับสื่อใหม่ปะทะและผสมผสานกัน ผู้บริโภคไม่ได้เป็นเพียงผู้รับสารแบบเดิม แต่กลายเป็นผู้มีบทบาทในการเลือกจัดการ และกระจายข้อมูล

Henry Jenkins (2006) เจนกินส์อธิบายว่า "การหลอมรวมสื่อ" คือ การไหลเวียนของเนื้อหาข้ามแพลตฟอร์มสื่อต่างๆ ความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมสื่อหลายประเภท และพฤติกรรมของผู้ชมที่ย้ายไปยังแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อค้นหาประสบการณ์ความบันเทิงที่ต้องการ .

Ithiel de Sola Pool (1983) พูลได้กล่าวถึงแนวคิดของการหลอมรวมสื่อว่าเป็นกระบวนการที่เส้นแบ่งระหว่างสื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ โทรเลข และวิทยุ ถูกทำให้เลือนหายไป เนื่องจากการพัฒนาทางเทคโนโลยี ทำให้สื่อเหล่านี้สามารถผสานเข้าด้วยกันได้ .

Jan van Dijk (2006) แวน ไคค์ อธิบายว่า การหลอมรวมสื่อเกิดจากการพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัล ที่ทำให้ข้อมูลทุกประเภท (ข้อความ เสียง ภาพ) ถูกแปลงให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลเดียวกัน และสามารถส่งผ่านเครือข่ายเดียวกันได้ .

สุณิสรา เมืองแก้ว และ อธิภัทร วรณมุล (2019) ในงานวิจัยเรื่อง "การปรับตัวของวิทยุกระจายเสียงในยุคหลอมรวมสื่อ" ผู้วิจัยพบว่า สถานีวิทยุต้องปรับตัวโดยใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น เว็บไซต์และแอปพลิเคชัน เพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้หลากหลายช่องทาง และมีปฏิสัมพันธ์กับรายการได้มากขึ้น .

จึงพอสรุปได้ว่า "หลอมรวมสื่อ" หมายถึงกระบวนการที่สื่อหลายประเภท เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ต ผสานเข้าด้วยกันผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิต การกระจาย และการบริโภคเนื้อหา โดยผู้บริโภคมีบทบาทมากขึ้นในการเลือกและมีส่วนร่วมกับสื่อ

3. แนวคิดการหลอมรวมสื่อ

สื่อเก่า สื่อเก่าหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สื่อดั้งเดิม หมายถึง สื่อที่ผู้ส่งสารทำหน้าที่ส่งสารไปยังผู้รับสารโดยมุ่งเน้นการเผยแพร่และถ่ายทอดทางเดียวซึ่งผู้รับจะมีข้อจำกัดในการสื่อสาร 2 ทาง อีกทั้งเน้นตัวสื่อในการบรรจุข้อมูลซึ่งจะมีขีดจำกัดในด้านเนื้อที่เวลาและระยะทาง ตัวอย่างเช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร โทรเลข วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์ (พงศ์สิน พรหมพิทักษ์, 2561)

สื่อใหม่ สื่อที่เอื้อให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารทำหน้าที่ส่งสารและรับสารได้พร้อมกัน เป็นการสื่อสารสองทาง และสื่อยังทำหน้าที่ส่งสารได้หลายอย่างรวมกัน คือ ภาพ เสียง และข้อความไปพร้อมกัน โดยรวมเอาเทคโนโลยีของสื่อดั้งเดิม เข้ากับความก้าวหน้าของระบบเทคโนโลยีสัมพันธ์ ทำให้สื่อสามารถสื่อสารได้สองทางผ่านทางระบบเครือข่ายและมีศักยภาพ เป็นสื่อแบบประสม

ปัจจุบันสื่อใหม่พัฒนาขึ้นหลากหลายเป็นที่รู้จักและนิยมกันมากขึ้น เช่น เครือข่ายอินเทอร์เน็ต การบริการระดับเว็ลด์ไวด์เว็บ เป็นต้น ซึ่งทำให้สื่อและ การสื่อสารเชื่อมโยงการเกิดกิจกรรมสังคมได้มากขึ้น อีกทั้งลดข้อจำกัดในด้านเนื้อที่ สถานที่ ระยะเวลา และระยะทางได้มากขึ้น (พงศ์สิน พรหมพิทักษ์ , 2561)

ความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่าง **สื่อดั้งเดิม** กับ **สื่อใหม่** โดยระบุว่าสื่อดั้งเดิม เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ มีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว เน้นการส่งข้อมูลจากแหล่งเดียวไปยังมวลชน ในขณะที่สื่อสังคมเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วม เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคเนื้อหาได้ทันที ความแตกต่างที่ชัดเจนคือเรื่องของ ความสามารถในการตอบสนองทันที, ความโต้ตอบ, ความถาวรของเนื้อหา, และการกระจายอำนาจของผู้ผลิตสื่อ อย่างไรก็ตาม บทความชี้ให้เห็นว่าสื่อทั้งสองยังคงมีความสัมพันธ์ที่เกื้อหนุนกันในด้านข่าวสาร บันเทิง และโฆษณา เช่น การนำเนื้อหาหนังสือพิมพ์ขึ้นโซเชียลมีเดีย หรือการใช้โซเชียลมีเดียเป็นช่องทางป้อนความคิดเห็นต่อรายการโทรทัศน์ ทั้งนี้ บทความสรุปว่าสื่อดั้งเดิมจะยังไม่หายไป แต่จะมีบทบาทเสริมกับสื่อใหม่ในบริบทการสื่อสารร่วมสมัย (Oberiri Destiny Apuke. 2016) อย่างไรก็ตาม สื่อดั้งเดิมมีบทบาทในการสื่อสารแบบพื้นบ้านที่เชื่อมโยงผู้คนผ่านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และความบันเทิง ส่วนสื่อสมัยใหม่ใช้เทคโนโลยีเพื่อขยายการสื่อสารให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้มัลติมีเดีย ดิจิทัล และแพลตฟอร์มแบบอินเทอร์เน็ตออฟ ทhing ความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างสื่อดั้งเดิมและสื่อใหม่ โดยเห็นว่าสื่อใหม่มิได้มาแทนที่สื่อเก่า แต่เป็นการ "หลอมรวม" ที่มีการผสมผสานเข้ากันอย่างกลมกลืน เช่น การใช้โทรทัศน์ที่ผสมผสานละครแบบดั้งเดิมกับเทคโนโลยีใหม่ๆ และการนำสื่อพื้นบ้านเข้าสู่โลกออนไลน์ ในยุคที่โลกเผชิญปัญหาสิ่งแวดล้อมและสังคม สื่อทั้งเก่าและใหม่สามารถเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านแนวคิด “edutainment” หรือ “ความบันเทิงเชิงการศึกษา” ที่มีบทบาททั้งในการให้ข้อมูลและสร้างคุณค่าเชิงสังคม (Aikat, Debashis, มปป.) นอกจากนี้ ปฐมาพร เนตินันท์ (2561) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อดั้งเดิมและสื่อใหม่กับพฤติกรรมบริโภคของเจนวายในกรุงเทพมหานคร พบว่า เมื่อพิจารณาลักษณะการเปิดรับสื่อตามกลุ่ม ประเภทสื่อ ผลการวิจัยพบว่า “เจน วาย” มีพฤติกรรมการ เปิดรับสื่อทั้งกลุ่มประเภทคือทั้งสื่อดั้งเดิมและสื่อใหม่ สอดคล้องตาม ผู้บริโภคยุคปัจจุบันไม่ได้ เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ยังคงเปิดรับทั้งสื่อดั้งเดิมและสื่อใหม่ ผู้บริโภคยุคปัจจุบันอยู่ในยุคแห่งการเชื่อมต่อระหว่างสื่อ ดั้งเดิมและสื่อใหม่ เปรียบเสมือน “Centaur” หรือมนุษย์ที่ ท่อนบนเป็นคนแต่มีตัวท่อนล่างเป็นม้า เป็นผู้บริโภค ลูกผสมยุคใหม่เปิดรับสื่อดั้งเดิมและสื่อใหม่ร่วมกัน เรียกว่า “New Hybrid Consumer”

สรุปได้ว่า สื่อเก่า หรือสื่อดั้งเดิม เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เป็นการสื่อสารทางเดียว ที่ผู้รับสารมีบทบาทจำกัด และมักมีข้อจำกัดด้านเวลา ระยะทาง และพื้นที่ สื่อใหม่เกิดจากการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้สื่อสารได้สองทาง มีความโต้ตอบสูง และรวมภาพ เสียง ข้อความในเวลาเดียวกัน จุดต่างสำคัญคือ สื่อใหม่เปิดโอกาสให้ผู้เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้รับสารได้ทันที ขณะที่สื่อเก่าเน้นการเผยแพร่จากศูนย์กลางไปยังมวลชน อย่างไรก็ตาม ทั้งสองสื่อยังคงมีความสัมพันธ์เกื้อหนุนกัน เช่น การนำเนื้อหาสื่อเก่ามาเผยแพร่บนแพลตฟอร์มออนไลน์ ปัจจุบันผู้บริโภคยุคใหม่เลือกเปิดรับทั้งสื่อเก่าและใหม่ควบคู่กัน กลายเป็นผู้บริโภคลูกผสมที่ตอบสนองต่อโลกการสื่อสารยุคดิจิทัลได้อย่างยืดหยุ่น

4. ทฤษฎีการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้การหลอมรวมสื่อ

ทฤษฎีการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้การหลอมรวมสื่อ เป็นรูปแบบการสื่อสารที่ผสมผสานการสื่อสารแบบดั้งเดิมเข้ากับการสื่อสารออนไลน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลการเรียนรู้และยกระดับประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน จากข้อมูลของ Graham (2006) การสื่อสารภายใต้การหลอมรวมสื่อเป็นวิธีการสื่อสารที่ผสมผสานการสื่อสารแบบตัวต่อตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารภายใต้การหลอมรวมสื่อได้ค่อย ๆ กลายเป็นทิศทางที่สำคัญของการปฏิรูปการศึกษาและพื้นฐานทางทฤษฎีส่วนใหญ่รวมถึงทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์ ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่และทฤษฎีการเรียนรู้ที่ควบคุมตนเอง ทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์ได้แย้งว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่กระตือรือร้นในการสร้างความรู้ และนักเรียนจะค่อย ๆ พัฒนาความเข้าใจในความรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ของตนเอง (Brusilovsky & Millán, 2007) ในการสื่อสารภายใต้การหลอมรวมสื่อครูไม่เพียง แต่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ แต่ยังเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้สนับสนุนให้นักเรียนสำรวจอย่างอิสระและร่วมมือกันบนแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ โหมดการสื่อสารนี้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึกของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะการแก้ปัญหาทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ (Andragogy) เน้นความต้องการเฉพาะและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ โนวส์ (1980) เสนอว่าผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่มักเป็นผู้เรียนที่กำกับตนเอง ซึ่งต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เลือกสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ และบูรณาการการเรียนรู้เข้ากับชีวิตจริงและประสบการณ์การทำงานของตนเอง สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภายใต้การหลอมรวมสื่อช่วยให้ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่มีความยืดหยุ่นและเป็นอิสระในการเรียนรู้ตามจังหวะและความต้องการของตนเอง เพิ่มแรงจูงใจและประสิทธิผลในการเรียนรู้เทคโนโลยีสื่อใหม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างอิสระ แต่ยังเสนอข้อกำหนดที่สูงขึ้นสำหรับความสามารถในการเรียนรู้อย่างอิสระของนักเรียน นักเรียนต้องสามารถควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้ รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การติดตามความคืบหน้าการเรียนรู้ และการปรับกลยุทธ์การเรียนรู้ (Zimmerman, 2002) ครูสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการควบคุมตนเองได้โดยการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนและให้ข้อเสนอแนะและการสนับสนุนอย่างทันที่ (Pintrich, 2004) นอกจากนี้ ครูควรสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบไตร่ตรองเพื่อช่วยให้พวกเขาเรียนรู้จากประสบการณ์อย่างต่อเนื่องและปรับปรุงวิธีการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนรู้ (Schraw et al., 2006) ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ควบคุมตนเองเน้นความคิดริเริ่มและการจัดการตนเองของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ (Zimmerman, 2002) ในการสื่อสารภายใต้การหลอมรวมสื่อ นักเรียนจะต้องกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เลือกกลยุทธ์การเรียนรู้ และตรวจสอบตนเอง ครูสามารถให้ข้อเสนอแนะและการสนับสนุนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการควบคุมตนเอง การปรับปรุงนี้ไม่เพียงแต่มีส่วนช่วยในความสำเร็จ ทางวิชาการของนักเรียน แต่ยังสร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง สำหรับอาชีพในอนาคตอีกด้วย นอกจากนี้ การสื่อสารภายใต้การหลอมรวมสื่อยังสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกันผ่านกลยุทธ์การสื่อสารและวิธีการประเมินที่หลากหลาย จากข้อมูลของ Garrison และ Vaughan (2008)

การสื่อสารภายใต้การหลอมรวมสื่อที่ประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องมีโครงสร้างหลักสูตรที่ออกแบบมาอย่างดี วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและการประเมินที่มีประสิทธิภาพเพื่อติดตามความคืบหน้า การเรียนรู้ ครูควรปรับกลยุทธ์การสื่อสารอย่างต่อเนื่องตามความคิดเห็นของนักเรียนเพื่อให้แน่ใจว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและตรงเป้าหมายเมื่อใช้การสื่อสารภายใต้การหลอมรวม สื่อ ครูจำเป็นต้องมีความรู้ด้านไอทีเพื่อใช้แพลตฟอร์มและเครื่องมือการเรียนรู้ออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสามารถทางเทคนิคของครู กับผลการเรียนของนักเรียน (Teo, 2011)

ดังนั้นการพัฒนาวิชาชีพของครูควรรวมถึงการฝึกอบรมแนวคิดและเทคนิคการสื่อสารภายใต้การหลอมรวมสื่อเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการสื่อสารและประสิทธิภาพการสื่อสารโดยสรุปทฤษฎี การสื่อสารภายใต้การหลอมรวมสื่อให้มุมมองและแนวทางใหม่ สำหรับการศึกษาสมัยใหม่สร้าง สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยการบูรณาการการสื่อสารแบบ ดั้งเดิมและการเรียนรู้ออนไลน์ การวิจัยในอนาคตสามารถสำรวจผลกระทบการใช้การสื่อสาร ภายใต้การหลอมรวมสื่อในสาขาวิชาและขั้นตอนการศึกษาต่างๆ และวิธีเอาชนะความท้าทายใน กระบวนการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมนวัตกรรมและการพัฒนาการศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมชาย เทพแสง, กันต์ธมณีนญา นฤโฆษกิตติศิริติ และอัจฉริยา เทพแสง (2023) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ Outcome-based Education (OBE): ภัยแฝงสำคัญ ในการจัดการ เรียนรู้ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นหลัก เป็นการศึกษาที่ทำให้นักเรียนเกิด ความรู้ ความสามารถ และเจตคติ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เน้นความยืดหยุ่นทั้งรูปแบบการเรียนรู้ การวัดผล และเวลา โดยมีจุดเด่น สำคัญคือการออกแบบการเรียนรู้ไปสู่นักเรียนโดยเน้นเป้าหมายเป็นหลัก มีการปรับ กระบวนทัศน์ แก่ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยที่กุญแจสู่ความสำเร็จคือความชัดเจน ของ เป้าหมาย การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน การเรียนรู้อย่างพร้อม ในการ เรียนรู้ นักเรียนทุกคนมีความยืดหยุ่นและอิสระในการเรียนรู้ในแบบของตน ช่วยให้นักเรียน บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และช่วยเตรียมนักเรียนสำหรับการจ้างงานในอนาคต

สุชน วงคแดง (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เป็นการศึกษาที่เน้นการออกแบบกระบวนการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้(OBE) การจัดการเรียน รูเพื่อการเปลี่ยนแปลงผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีความยืดหยุ่นทั้งการจัดการเรียนรู้การจัดตารางเวลาเรียน การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้การวัด และประเมินผล หลักสำคัญของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ คือ การกำหนด ผลลัพธ์การเรียนรู้ และผู้เรียนทุกคนต้องประสบความสำเร็จ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบมู งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีผลลัพธ์การเรียนรู้เป นเป้าหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ การประเมินสมรรถนะและคุณลักษณะด้วยวิธีการที่หลากหลาย และต่อเนื่อง ซึ่งมีกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้การออกแบบการจัดการ เรียนรู้ การวัดและประเมินผลแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบ

มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ พบว่า ผู้สอนมีการวางแผนร่วมกันออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้การจัดเวลาเรียน การจัดการเรียนรู้การประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจนสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร มีการจัดสรรทรัพยากรและ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่ง ผู้เรียนมีเป้าหมายและเส้นทางสู่ความสำเร็จในการเรียนที่ชัดเจนผู้เรียนได้รับโอกาสที่ประสบความสำเร็จโดยใช้แนวทางที่ทันสมัยและมีโอกาสสร้างความรู้และทักษะที่ใช้ได้จริงโดยใช้แนวทางที่เหมาะสมกับตนเองบทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวคิดความสำคัญ กรอบการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ กระบวนการจัดทำหลักสูตรแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ กรณีตัวอย่างการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้สู่ห้องเรียน และความท้าทายของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้

Yong Li and Mingming (2023) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัยและการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรมบุคลากรด้านการออกแบบนิเทศศิลป์สื่อดิจิทัลภายใต้บริบทของศิลปศาสตร์แนวใหม่ : กรณีศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน วิทยาเขตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ลักษณะการพัฒนาวิชาชีพของการออกแบบสื่อดิจิทัลภายใต้บริบทของ “ศิลปศาสตร์แนวใหม่” บทความนี้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและการสร้างหลักสูตรของสาขานิเทศศิลป์สื่อดิจิทัล พร้อมทั้งอธิบายจังหวะก้าวของการปฏิรูปในกระบวนการก่อสร้าง “ศิลปศาสตร์แนวใหม่” และลักษณะเฉพาะของสาขาวิชาศิลปะสื่อดิจิทัล โดยเชื่อว่าการพัฒนาในด้านนี้ควรสอดคล้องกับความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของการปฏิวัติทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม เพื่อสร้างระบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างนิเทศศิลป์และอุตสาหกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของการเรียนการสอนในทางปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม บทความยังเสนอว่า การพัฒนาวิชาชีพของสาขานิเทศศิลป์สื่อดิจิทัลควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของบริบทจริงของสถาบันการศึกษา โดยเน้นการใช้จุดแข็งของความเป็นสหวิทยาการให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมทั้งผลักดันการปฏิรูปและนวัตกรรมอย่างเข้มข้น และยึดมั่นในเส้นทางการพัฒนาวิชาชีพแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

Faustyna (2023) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เพื่อศึกษาแนวทางที่สถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยการจัดการเรียนการสอนแบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์และสื่อดิจิทัลในการสื่อสาร ปรากฏการณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางขณะศึกษาในสถาบันหรือโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย แต่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วกลับได้ทำงานในสายงานที่แตกต่างจากที่เรียนมา มักเกิดขึ้นบ่อยครั้ง หลายคนไม่สามารถหางานทำได้เนื่องจากงานที่มีไม่สอดคล้องกับการศึกษาที่ได้รับ ผู้เขียนจึงมีเป้าหมายที่จะทำการวิจัยนี้เพื่อระบุและอธิบายว่าสถาบันการศึกษาได้นำกระบวนการจัดการศึกษาแบบบูรณาการผ่านสื่อและแนวคิดการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) มาใช้เพื่อสร้างบัณฑิตที่เหมาะสมตามกลยุทธ์การสื่อสารในภาวะวิกฤตอย่างไรการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงพรรณนา-คุณภาพ โดยอิงตามทฤษฎีการสื่อสารในภาวะวิกฤตเชิงสถานการณ์ (Situational Crisis Communication Theory: SCCT) และเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ในสถานที่ทำงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบูรณาการสื่อและเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้บริการการศึกษาได้นำกลยุทธ์การสื่อสารในภาวะวิกฤตมาใช้ในการดำเนินการทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกับการบูรณาการสื่อและเทคโนโลยี สรุปได้ว่า สถาบันการศึกษาใช้กลยุทธ์การสื่อสารในภาวะวิกฤตผ่านความโปร่งใส ทีมจัดการวิกฤต

การบูรณาการโซเซียลมีเดีย การสนับสนุนทางจิตวิทยา และการประเมินผลในการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา

Anni Holila Pulungan, Adib Jasni Kharisma, Joko Kusmanto and Pirman Ginting (2024) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงสื่อการสอนภาษาอังกฤษ: การสำรวจองค์ประกอบของการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (OBE) ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา การบูรณาการองค์ประกอบที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ เช่น การสื่อสารขั้นสูง ผลิตภาพและความรับผิดชอบ การคิดเชิงวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน ความยืดหยุ่น และการปรับตัว ถือเป็นสิ่งสำคัญในหนังสือเรียน อย่างไรก็ตามหลักฐานแสดงให้เห็นถึงช่องว่างในบางประเด็นของหนังสือเรียน เช่นในหนังสือ "Bahasa Inggris ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (Grade XII)" ที่ขาดทักษะการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารขั้นสูง การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินการบูรณาการแนวคิดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในหนังสือเรียน โดยอิงตามทฤษฎีของ Spady การวิจัยใช้กรอบงานวิจัยเชิงคุณภาพแบบพรรณนา และเก็บข้อมูลผ่านลำดับเนื้อหาในบทเรียน พร้อมทั้งใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert scale) ผลการศึกษาพบว่าหนังสือเรียนเล่มนี้ครอบคลุมหลายแง่มุมของการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์อย่างทั่วถึง อย่างไรก็ตาม ส่วนของการทำงานร่วมกันและการสื่อสารที่ซับซ้อนยังขาดหายไปอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในบทที่ 3 และบทที่ 4 โดยมีเพียง 47% ของเนื้อหาในหนังสือ "Bahasa Inggris Grade XII" เท่านั้นที่ผ่านเกณฑ์ของการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ หนังสือเล่มนี้จึงเป็นกรณีศึกษาที่ดีในการประเมินและพัฒนาการบูรณาการหลักการการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมในประเทศอินโดนีเซีย และเป็นฐานในการปรับปรุงผลลัพธ์ทางการศึกษาในช่วงสำคัญของพัฒนาการทางวิชาการและส่วนบุคคลของนักเรียนระดับความสำเร็จที่ยังต่ำกว่าเป้าหมายนี้สะท้อนให้เห็นถึงการที่หนังสือเรียนภาษาอังกฤษยังไม่สามารถยึดหลักการของการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ ได้อย่างสมบูรณ์ งานวิจัยนี้จึงมีนัยสำคัญต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและเขียนหลักสูตร และแนะนำว่าหนังสือเรียนควรสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ของ Spady โดยเฉพาะในประเด็นที่ขาด เช่น การทำงานเป็นทีม และการสื่อสารที่ซับซ้อนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ผู้เขียนควรร่วมมือกับครู นักเรียน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรในการระบุจุดที่ควรปรับปรุง

Na Li and Jiraporn Chano (2024) การพัฒนารายวิชาภาษาจีนโดยบูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้เชิงลึกและแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ การส่งเสริมทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในเมืองกว่างโจว ประเทศจีน การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินรายวิชาภาษาจีนที่ออกแบบมาเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยใช้การบูรณาการระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้เชิงลึก และแนวคิดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education: OBE) การวิจัยมุ่งตอบคำถามหลักสองข้อ ได้แก่ (1) รายวิชาภาษาจีนที่บูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้เชิงลึกและการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ ควรมีลักษณะอย่างไร ? (2) รายวิชานี้ส่งผลต่อการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างไร ? การศึกษานี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 120 คนจากวิทยาลัยหนานฟาง เมืองกว่างโจว ประเทศจีน แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบดั้งเดิม และกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรายวิชาใหม่ที่ได้รับการพัฒนา การเก็บข้อมูลดำเนินการผ่านแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการคิดเชิงวิพากษ์

ของ California ฉบับแปลภาษาจีน และสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาในกลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านทักษะการคิดเชิงวิพากษ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่า และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของรายวิชาในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์สนับสนุนผลลัพธ์ดังกล่าว โดยชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนมีความมีส่วนร่วมในรายวิชามากขึ้น และมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นจากผลการศึกษาครั้งนี้ สรุปได้ว่า แนวทางการบูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้เชิงลึกกับการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ สามารถนำไปใช้ในบริบททางการศึกษาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ที่คล้ายคลึงกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 แหล่งข้อมูล
- 3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก
- 3.3 เครื่องมือการศึกษาเชิงคุณภาพ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การตรวจสอบข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเจาะจงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักประกอบไปด้วย คณาจารย์ นักศึกษา เจ้าหน้าที่ที่บริหารหรือผู้กำหนดนโยบายการศึกษาของวิทยาลัยฯ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) และผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการหลอมรวมสื่อในยุคปัจจุบัน สำหรับเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อนำไปสู่อารมณ์แบบคำถามวิจัยและการสัมภาษณ์โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านนิตศศิลป์ที่สำคัญแห่งหนึ่งในภูมิภาคตอนใต้ของประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2541 ในชื่อ สถาบันวิจัยและการสื่อสารระบำนจีน และได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลมณฑลทกวางต้ง รวมทั้งจดทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการเมื่อปี พ.ศ. 2546 ให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาประเภทวิทยาลัยในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ โดยมีสิทธิในการออกประกาศนียบัตรที่จดทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ และเปิดรับนักศึกษาในระบบแอดมิชชันแห่งชาติอย่างเป็นทางการ สถานศึกษาตั้งอยู่ใน เมืองมหาวิทยาลัยเขตจินหวาน เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจุฬาลงกรณ์ ซึ่งมีทำเลที่ตั้งโดดเด่น รายล้อมด้วยภูเขาและทะเล มีทัศนียภาพงดงาม สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการศึกษา และอยู่ใกล้เขตปกครองพิเศษฮ่องกงและมาเก๊า จึงสะดวกต่อการใช้ชีวิต วิทยาลัยตั้งอยู่ใกล้กับด้านศุลกากรก่งเปยและสนามบินนานาชาติจุฬาลงกรณ์ ซึ่งจะยิ่งส่งเสริมศักยภาพด้านภูมิศาสตร์มากยิ่งขึ้นภายใต้การพัฒนาโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ “กวางต้ง-ฮ่องกง-มาเก๊า แดนเบย์” และการเปิดใช้สะพานฮ่องกง-จุฬาลงกรณ์-มาเก๊า วิทยาลัยมีจุดเด่นในการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน และประสบความสำเร็จในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายการศึกษาอุดมศึกษาของมณฑลทกวางต้ง ผ่านโครงการ “มหาวิทยาลัยเข้มแข็งเชิงนวัตกรรม” และ “โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษา” ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพจากภายในองค์กร โดยใช้กลยุทธ์การพัฒนากลุ่มสาขาวิชาเฉพาะทางที่มีความสำคัญเป็นตัวขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาทั้งระบบในด้านผลงานเชิงวิชาการ

3.1.2 สาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน

สาขาวิชา การออกแบบนิเทศศิลป์ (วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน เป็น ศาสตร์การออกแบบแบบสหวิทยาการที่ใช้ สัญลักษณ์ทางสายตา เป็นสื่อกลางหลักในการถ่ายทอด สารและอารมณ์ โดยผ่านองค์ประกอบด้าน ภาพกราฟิก ตัวอักษร สี และภาพเคลื่อนไหว เพื่อสร้าง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต่อผู้รับสาร การออกแบบนิเทศศิลป์ถือเป็นศาสตร์เชิงบูรณาการระหว่าง การออกแบบกับศาสตร์การสื่อสาร โดยมีสูตรแนวคิดสำคัญคือ: ข้อมูล (เนื้อหา) + สื่อกลาง (พาหะ) + ผู้รับสาร (การรับรู้) = การสื่อสารที่มีประสิทธิผล เมื่อเปรียบเทียบกับ การออกแบบกราฟิกแบบดั้งเดิม สาขาการออกแบบนิเทศศิลป์มีการพัฒนาและขยายขอบเขตในหลายด้าน ได้แก่: การขยายสื่อกลาง: จากวัสดุสิ่งพิมพ์สู่สื่อดิจิทัล พื้นที่จริง ไปจนถึงอุปกรณ์สวมใส่อัจฉริยะ การยกระดับฟังก์ชัน: จากการ สื่อสารทางเดียว →สู่ประสบการณ์เชิงโต้ตอบ → ไปจนถึงการกำหนดพฤติกรรมผู้ใช้ การบูรณา การทางวิชาการ: ผสานองค์ความรู้จาก จิตวิทยาการรับรู้, สารสนเทศศาสตร์, และ สังคมวิทยา เพื่อ วิเคราะห์และออกแบบระบบการสื่อสารอย่างครอบคลุม

การจัดหลักสูตรเน้นการบูรณาการองค์ความรู้ด้านนิเทศศิลป์ เทคโนโลยี และ วัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็นโมดูลหลัก ดังนี้: การฝึกพื้นฐานทางสายตา: ภาษาเชิงภาพ, โครงสร้างสี, การสร้างสรรค์รูปทรง การออกแบบกราฟิกแบบดั้งเดิม: การออกแบบตัวอักษร, การจัดหน้า, การ ออกแบบตราสัญลักษณ์และบรรจุภัณฑ์ การออกแบบสื่อดิจิทัล: การออกแบบเชิงโต้ตอบ (UI/UX), ภาพเคลื่อนไหว, การแสดงข้อมูลด้วยภาพ, เทคโนโลยี VR/AR หลักสูตรด้านทฤษฎีวัฒนธรรม: ประวัติศาสตร์การออกแบบ, จิตวิทยาการออกแบบ, การบริหารการออกแบบ, การศึกษาวัฒนธรรม พื้นถิ่น (เช่น มรดกภูมิปัญญาให้หนาน, จั๋วฮั่วกู่แห่งหุหนาน เป็นต้น)

3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักดังต่อไปนี้

3.2.1 ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน

ผู้บริหารระดับผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี หรือ ตำแหน่งเทียบเท่ารองคณบดีที่ดูแล ด้านวิชาการขึ้นไป จำนวน 5 คน

3.2.2 บุคลากรประจำสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน

บุคลากรประจำสาขาวิชานิเทศศิลป์ ศาสตราจารย์ 4 ท่าน รองศาสตราจารย์ 12 ท่าน อาจารย์ 28 ท่าน

3.2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE)

เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) เป็นที่ยอมรับ ในแวดวงวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองผู้อำนวยการ หรือระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป จำนวน 3 คน

3.2.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการหลอมรวมสื่อในยุคปัจจุบัน

ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการถ่ายทอดสาร ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ หรือพฤติกรรม ผ่านสื่อ ช่องทาง และกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เกี่ยวข้องในระบบการศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 3 คน

3.2.5 นักศึกษาสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวะจุไห่ ประเทศจีน

นักศึกษาสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวะจุไห่ ประเทศจีน นักศึกษาสาขาวิชานิเทศศิลป์ระดับ ปวช. จำนวน 5 คน นักศึกษาระดับ ปวส. จำนวน 5 คน รวม 10 คน

โดยผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 5 กลุ่ม ดังนี้

1. กระบวนการสัมภาษณ์ทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน จำนวน 24 คน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 กระบวนการสัมภาษณ์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก	เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก
ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน	เป็นผู้บริหารระดับ ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี หรือ ตำแหน่งเทียบเท่ารองคณบดีที่ดูแลด้านวิชาการ ประธานหลักสูตร ขึ้นไป จำนวน 5 คน ดังต่อไปนี้ 1) ศาสตราจารย์ Wang Shijun (รองอธิการบดีด้านวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน) 2) รองศาสตราจารย์ Chen Weijie (ผู้ช่วยอธิการบดีด้านวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน) 3) รองศาสตราจารย์ Yang Zhiqing (คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน) 4) Dr. Meng Di (รองคณบดีคณะนิเทศศาสตร์ ด้านวิชาการ วิทยาลัยจุไห่ ประเทศจีน) 5) อาจารย์ Wu Dongwei (ประธานสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน)
บุคลากรประจำสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน	เป็นอาจารย์สาขาวิชานิเทศศิลป์ที่สอนในสาขาวิชาดังกล่าวอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน ดังต่อไปนี้ 1) รองศาสตราจารย์ Li Suimei (อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน) 2) รองศาสตราจารย์ Xie Lisha (อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุไห่ ประเทศจีน)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก	เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก
	ไห่ ประเทศจีน) 3) อาจารย์ Chen Che (อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาไห่ ประเทศจีน)
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE)	เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองผู้อำนวยการ หรือระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป จำนวน 3 คน ดังต่อไปนี้ 1) Mr.Dong Keqiang (ผู้อำนวยการเขตการศึกษา มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน) 2) Miss Li Fancheng (ผู้อำนวยการการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน) 3) ศาสตราจารย์ liu Meilan (หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยไห่ ประเทศจีน)
ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการหลอมรวมสื่อในยุคปัจจุบัน	เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการสื่อสารระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองผู้อำนวยการ หรือระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป จำนวน 3 คน ดังต่อไปนี้ 1) Mr. Zhu Xianqi (ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ CCTV ท้องถิ่น มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน) 2) ศาสตราจารย์ Wang Yi (อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาไห่ ประเทศจีน) 3) รองศาสตราจารย์ Chen Zhongzhe (อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสาร วิทยาลัยอาชีวศึกษาไห่ ประเทศจีน)
นักศึกษาสาขาวิชาศิลปะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาไห่ ประเทศจีน	เป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวช.หรือ ปวส. ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาไห่ ประเทศจีน จำนวน 10 คน (ผู้วิจัยขอสงวนชื่อนามสกุลของนักศึกษาในการสัมภาษณ์ในครั้งนี้)

2. กระบวนการสนทนากลุ่มเพื่อประเมินผลแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัด

การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัย อาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน จำนวน 15 คน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 กระบวนการสนทนากลุ่ม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก	เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก
ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน	เป็นผู้บริหารระดับผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี หรือ ตำแหน่งเทียบเท่ารองคณบดีที่ดูแลด้านวิชาการขึ้นไป จำนวน 3 คน ดังต่อไปนี้ 1) ศาสตราจารย์ Wang Shijun (รองอธิการบดีด้านวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน) 2) รองศาสตราจารย์ Chen Weijie (ผู้ช่วยอธิการบดีด้านวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน) 3) รองศาสตราจารย์ Yang Zhiqing (คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน)
บุคลากรประจำสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน	เป็นอาจารย์สาขาวิชานิตศศิลป์ที่สอนในสาขาวิชา ดังกล่าวอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คือ 1) รองศาสตราจารย์ Li Suimei (อาจารย์ประจำสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน) 2) รองศาสตราจารย์ Xie Lisha (อาจารย์ประจำสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน)
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE)	เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองผู้อำนวยการ หรือระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป จำนวน 2 คน ดังต่อไปนี้ 1) รองศาสตราจารย์ Xie Lisha (อาจารย์ประจำสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน) 2) อาจารย์ Chen Che (อาจารย์ประจำสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัย ประเทศจีน)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก	เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก
ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการ หลอมรวมสื่อในยุคปัจจุบัน	เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการสื่อสาร ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองผู้อำนวยการ หรือระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป จำนวน 3 คน ดังต่อไปนี้ 1) Mr. Zhu Xianqi (ผู้อำนวยการ สถานีโทรทัศน์ CCTV ท้องถิ่น มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน) 2) ศาสตราจารย์ Wang Yi (อาจารย์ ประจำคณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน) 3) รองศาสตราจารย์ Chen Zhongzhe (อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสาร วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน)
นักศึกษาสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน	เป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวช.หรือ ปวส. ของ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน จำนวน 5 คน (ผู้วิจัยขอสงวนชื่อนามสกุลของนักศึกษาในการ สัมภาษณ์ในครั้งนี้)

3.3 เครื่องมือการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการศึกษาดังนี้

3.3.1 แบบบันทึกการศึกษาข้อมูลจากเอกสารหลักฐาน ประกอบไปด้วย

ชื่อเรื่อง/ชื่อเอกสาร ระบุชื่อเอกสารหรือบทความที่ศึกษา เช่น "แนวคิด
การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในการพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาในจีน"

ผู้แต่ง/หน่วยงาน ใครเป็นผู้เขียนหรือจัดทำ เช่น "Ministry of Education
of China (2021)" ปีที่เผยแพร่ เพื่ออ้างอิงความทันสมัย

วัตถุประสงค์หรือประเด็นสำคัญของเอกสาร สรุปสั้น ๆ ว่าเอกสารนี้มี
เนื้อหาหลักเกี่ยวกับอะไร

เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย สรุปใจความสำคัญเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
งานวิจัยของเรา เช่น แนวคิด ผลลัพธ์การเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน

ข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะ (ถ้ามี) เอกสารนั้นเสนอแนวคิดหรือแนวทาง
ปฏิบัติอะไรบ้าง

3.3.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยมีโครงสร้างแบบคำถาม
ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้สัมภาษณ์แบบเชิงลึกที่ได้วางแผนคำถามตามวัตถุประสงค์เอาไว้แล้ว เพื่อช่วยให้ผู้วิจัย
สามารถซักถามได้อย่างละเอียด ถูกต้อง และครอบคลุมประเด็นที่จะศึกษา โดยแนวคำถามจะเป็น
คำถามปลายเปิด ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถอธิบายหรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวาง ซึ่ง
เป็นกระบวนการวิจัยที่มีความยืดหยุ่น และเปิดกว้าง มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาใช้

สัมภาษณ์ส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่กำลังดำเนินการระบวนการวิจัย อันจะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความหลากหลายมิติ และข้อเท็จจริง

3.3.3 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่อาศัยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่มผู้เข้าร่วมจำนวนประมาณ จำนวน 15 คน โดยมีวิจัยจะเป็นผู้ดำเนินรายการ ทำหน้าที่กระตุ้น และควบคุมทิศทางการสนทนาให้เป็นไปตามหัวข้อหรือประเด็นที่กำหนดไว้ล่วงหน้า การสนทนากลุ่มจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมสามารถแบ่งปันประสบการณ์ ความคิดเห็น หรือทัศนคติได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลเชิงลึกที่ครอบคลุมและหลากหลาย ทั้งนี้การใช้แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเหมาะสำหรับการศึกษาพฤติกรรม ทัศนคติ แรงจูงใจ และการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังช่วยให้สามารถสังเกตปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมการตอบสนอง และการมีอิทธิพลซึ่งกันและกันได้อย่างชัดเจน ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มจะถูกนำมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจเชิงลึกและช่วยยืนยันความถูกต้องของผลการวิจัย

3.3.4 แบบสอบถาม

ใช้สำหรับประเมินผลแนวทางแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชาศิลปะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัยธานี ประเทศจีน จากกระบวนการสนทนากลุ่ม จำนวน 15 คน โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ (Likert 5 scale) ดังนี้

- 5 = มากที่สุด: แสดงว่าผู้ตอบมีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงสุดในทุกด้าน
- 4 = มาก: แสดงว่าผู้ตอบมีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยมาก โดยรวมแล้วเห็นด้วยเกือบทั้งหมด
- 3 = ปานกลาง: แสดงว่าผู้ตอบมีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยในระดับปานกลาง ยังมีความรู้สึกเฉย ๆ หรือไม่มั่นใจบางส่วน
- 2 = น้อย: แสดงว่าผู้ตอบมีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยในระดับน้อย มีข้อกังวลหรือไม่เห็นด้วยในบางประเด็น
- 1 = น้อยที่สุด: แสดงว่าผู้ตอบมีความพึงพอใจหรือเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด ไม่เห็นด้วยเลยหรือไม่พอใจอย่างมาก

3.3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือหลักเป็นแบบสัมภาษณ์เชิง และแบบสนทนากลุ่ม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา และผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) และการสื่อสารภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังนี้

1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือแบบร่างนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้าน OBE การสื่อสารเพื่อการศึกษา และการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อพิจารณาความครอบคลุม ความเหมาะสม และความชัดเจนของคำถามในแบบสัมภาษณ์ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

2) การปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ จากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้ปรับถ้อยคำ

ให้เหมาะสมกับบริบทของสาขาวิชาชีพ และเพิ่มคำถามที่สามารถสะท้อนการนำแนวคิด Media Convergence มาผนวกกับการเรียนการสอนตามกรอบ OBE ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3) การทดสอบความเหมาะสมเบื้องต้น เครื่องมือได้รับการทดลองใช้กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 2-3 ราย เพื่อประเมินความเข้าใจในคำถามและระยะเวลาในการสัมภาษณ์ รวมทั้งสังเกตความสับสนในการสนทนา

4) การปรับปรุงครั้งสุดท้าย ผลจากการทดสอบเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยปรับปรุงลำดับคำถามให้มีความเป็นธรรมชาติยิ่งขึ้น และเพิ่มคำถามปลายเปิดเพื่อส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นอย่างลึกซึ้ง

ด้วยกระบวนการข้างต้น ผู้วิจัยมั่นใจว่าเครื่องมือที่ใช้มีความน่าเชื่อถือ ครอบคลุมประเด็นการวิจัย และสามารถสะท้อนข้อมูลเชิงลึกที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหลักฐาน

เป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่อาศัยการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเอกสารราชการ รายงานการวิจัย หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ บทความข่าว หรือรายงานสถิติต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนและอ้างอิงในการศึกษา การเก็บข้อมูลจากเอกสารหลักฐานช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจภาพรวมของประเด็นที่ศึกษา วิเคราะห์แนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูล และตรวจสอบข้อเท็จจริงในเชิงประวัติศาสตร์หรือบริบททางสังคมได้อย่างครอบคลุม นอกจากนี้ ยังช่วยเสริมความถูกต้องและน่าเชื่อถือของงานวิจัย โดยเฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับวิธีการเก็บข้อมูลรูปแบบอื่น ทั้งนี้ การเลือกเอกสารที่จะนำมาศึกษาจำเป็นต้องพิจารณาความน่าเชื่อถือ ความทันสมัย และความเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างรอบคอบ

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก

1) ผู้วิจัยขอหนังสือนำเพื่อขอเข้าสัมภาษณ์จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2) ผู้วิจัยประสานขอความร่วมมือจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดของแต่ละกลุ่มเพื่อขอสัมภาษณ์และเรียนเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่มอย่างเป็นทางการพร้อมแจ้งผู้ให้ข้อมูลหลักให้ทราบว่าในขณะการสัมภาษณ์จะมีการบันทึกเสียงสนทนา เพื่อสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ย้อนหลังได้

3) ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ที่ออกจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักและผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้งหมดตามที่ได้คัดเลือกเอาไว้ พร้อมทั้งแนบแนวคำถามและเอกสารแนะนำตัวประกอบหนังสือขอความอนุเคราะห์ เพื่อมอบให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักล่วงหน้า

4) ผู้วิจัยเข้าพบผู้ให้ข้อมูลหลักและผู้ร่วมสนทนากลุ่มตามที่ได้นัดหมายเอาไว้แล้ว เพื่อทำการสัมภาษณ์เรื่อง แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชาชีพ ศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ให้ประเทศจีน โดยมีการบันทึกเสียง บันทึกภาพ และบันทึกย่อขณะทำการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม

5) ดำเนินการสรุปผลการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มและนำไปสู่ขั้นตอนการจัดหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

3.5 การตรวจสอบข้อมูล

เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ และสามารถสะท้อนความเป็นจริงตามสภาพบริบทของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำวิธีการตรวจสอบข้อมูลตามแนวทางของ ลินคอล์น และกูบา (Lincoln & Guba, 1985) ที่เน้นความน่าเชื่อถือ ในการวิจัยเชิงคุณภาพ มาใช้ ดังนี้

3.5.1 ความเชื่อถือได้ของข้อมูล (Credibility)

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลกลับกับผู้ให้ข้อมูล โดยการนำผลสรุปหรือบทวิเคราะห์เบื้องต้นจากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มกลับไปให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบ เพื่อยืนยันว่าข้อมูลที่ถ่ายทอดตรงกับความหมายและเจตนาของผู้ให้ข้อมูลจริง ทั้งนี้ การตรวจสอบข้อมูลร่วมกับผู้ให้ข้อมูลช่วยลดความคลาดเคลื่อนหรืออคติของผู้วิจัย และเพิ่มความแม่นยำของข้อมูล

3.5.2 การตรวจสอบจากหลายแหล่งข้อมูล (Triangulation)

ผู้วิจัยได้ใช้การตรวจสอบจากหลายแหล่งข้อมูลและหลายวิธีการ เช่น การเก็บข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม รวมถึงการเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่หลากหลาย (เช่น ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร) เพื่อสร้างความสมบูรณ์และลดอคติของข้อมูล

3.5.3 ความสอดคล้องของข้อมูล (Dependability)

ผู้วิจัยได้บันทึกกระบวนการเก็บข้อมูลและขั้นตอนการวิเคราะห์ไว้อย่างละเอียด มีการเก็บรักษาข้อมูลเสียง บันทึกภาพ และบันทึกย่อ เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ในทุกขั้นตอน นอกจากนี้ยังมีการทบทวนวิธีการดำเนินงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิอย่างต่อเนื่อง

3.5.4 การยืนยันได้ของข้อมูล (Confirmability)

ข้อมูลและการตีความของผู้วิจัยได้รับการตรวจสอบร่วมกับผู้วิจัยร่วม หรือคณะกรรมการวิชาการ เพื่อให้แน่ใจว่าผลการวิจัยเกิดจากข้อมูลจริง มิใช่ความคิดเห็นหรือมุมมองส่วนตัวของผู้วิจัยเพียงฝ่ายเดียว

3.5.5 การถ่ายทอดได้ (Transferability)

ผู้วิจัยได้อธิบายบริบทของการศึกษาอย่างละเอียด ทั้งในส่วนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาศิลปะ และแนวทางการประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ เพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้วิจัยท่านอื่นสามารถเข้าใจบริบทและนำไปปรับใช้หรือเปรียบเทียบกับกรณีศึกษาอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยเน้นการวิเคราะห์เนื้อหา และการตีความ ตามแนวทางของ Miles & Huberman (1994) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

3.6.1 การลดทอนข้อมูล (Data Reduction)

ผู้วิจัยทำการถอดเทปการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มทั้งหมดอย่างละเอียด จากนั้นทำการคัดเลือก ตัดทอน จัดกลุ่ม และสรุปสาระสำคัญของข้อมูล โดยเน้นเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย เช่น แนวคิดการสื่อสาร การประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในสาขาวิชานิเทศศิลป์ และกระบวนการหลอมรวมสื่อ การลดทอนข้อมูลช่วยให้สามารถจัดการกับข้อมูลจำนวนมากได้อย่างมีระบบ และทำให้เห็นประเด็นสำคัญได้ชัดเจนมากขึ้น

3.6.2 การจัดหมวดหมู่และการแสดงข้อมูล (Data Display)

หลังจากลดทอนข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการจัดหมวดหมู่ข้อมูลตามหัวข้อหรือประเด็นหลักที่กำหนดไว้ เช่น รูปแบบและกระบวนการสื่อสารในการประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ การหลอมรวมสื่อในกระบวนการเรียนการสอนนิเทศศิลป์ ปัจจัยสนับสนุนและอุปสรรคในการประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ บทบาทของผู้สอน ผู้เรียน และผู้บริหารโดยการนำเสนอข้อมูลจะใช้รูปแบบตาราง แผนภาพ หรือแผนผังความคิด เพื่อให้เข้าใจง่าย และช่วยให้ผู้วิจัยมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลและแนวโน้มต่าง ๆ ได้ชัดเจน

3.6.3 การสรุปและการตีความ (Conclusion Drawing and Verification)

ผู้วิจัยสรุปสาระสำคัญจากข้อมูลที่จัดหมวดหมู่แล้ว และตีความตามบริบทของวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัยธานี ประเทศจีน โดยเปรียบเทียบกับเอกสารหลักฐาน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างข้อค้นพบเชิงลึก ที่ตอบโจทย์วัตถุประสงค์การวิจัย พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของข้อสรุปด้วยวิธีการตรวจสอบข้อมูล และการตรวจสอบร่วมกับผู้ให้ข้อมูล เพื่อยืนยันความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ

การวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางการสื่อสารเพื่อการประยุกต์ใช้ OBE ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อในสาขาวิชานิเทศศิลป์ได้อย่างเป็นระบบ ชัดเจน และสามารถอธิบายได้อย่างลึกซึ้งตามบริบทจริง

3.6.4 การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัยธานี ประเทศจีน

สำหรับข้อมูลในส่วนนี้ได้จากการเก็บจากแบบสอบถามในวงสนทนากลุ่ม เพื่อใช้ประเมินความเหมาะสมหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง แนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุทัยธานี ประเทศจีน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงค่ากลางของความพึงพอใจหรือความคิดเห็นหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้บอกการกระจายหรือความแปรปรวนของความคิดเห็น ถ้าส่วนเบี่ยงเบนน้อย หมายถึงความคิดเห็นสอดคล้องกันมาก หาค่าร้อยละ และการแจกแจง เพื่อดูจำนวนหรือสัดส่วนของผู้ตอบในแต่ละระดับ เช่น กีเปอร์เซ็นต์ที่ตอบ "มากที่สุด" การแปลผลคะแนนค่าเฉลี่ยมาตราส่วนลิเคิร์ต 5 ระดับ

ช่วงค่าเฉลี่ย	ระดับการตีความ ความหมายโดยสรุป
4.50 – 5.00	มากที่สุด แสดงว่าผู้ตอบมีความเหมาะสมหรือเห็นด้วยในระดับสูงสุด
3.50 – 4.49	มาก แสดงว่าผู้ตอบมีความเหมาะสมหรือเห็นด้วยในระดับมาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบมีความเหมาะสมหรือเห็นด้วยในระดับปานกลาง

- 1.50 – 2.49 น้อย แสดงว่าผู้ตอบมีความเหมาะสมหรือเห็นด้วยในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 น้อยที่สุด แสดงว่าผู้ตอบมีความเหมาะสมหรือเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา “แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน” ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม นโยบายการจัดการศึกษาในประเทศจีน แนวคิดการจัดการศึกษารูปแบบมุ่งผลลัพธ์ (OBE) การสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้การหลอมรวมสื่ออย่างละเอียดจากแหล่งข้อมูลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยจะคัดเลือกเอกสารวิชาการ เช่น บทความวิจัย หนังสือวิชาการ เอกสารทางวิชาการ และรายงานการประชุมวิชาการที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์โดยเฉพาะในบริบทของการศึกษาทางนิเทศศิลป์และการออกแบบ เพื่อทำความเข้าใจแนวคิดหลัก หลักการสำคัญ และกรณีศึกษาการประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งใช้ การศึกษาเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการศึกษา อาจารย์สาขาวิชานิเทศศิลป์ และนักวิจัยด้านเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการนำแนวคิดการหลอมรวมสื่อมาประยุกต์ใช้ในบริบทการเรียนการสอนนิเทศศิลป์ โดยข้อมูลที่ได้จะถูกจัดกลุ่มและวิเคราะห์ด้วย การวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อแสวงหารอบแนวคิดและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม ดำเนินการโดยใช้ การสนทนากลุ่มร่วมกับอาจารย์และนักศึกษาในสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ เพื่อออกแบบและทดลองใช้แนวทางการสื่อสารการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ จากนั้นจะมีการสะท้อนผล ร่วมกันเพื่อปรับปรุงและเสนอแนวทางที่เหมาะสม โดยใช้ เทคนิคการสนทนากลุ่มโฟกัส และ การสังเกตเชิงมีส่วนร่วม เพื่อเก็บข้อมูลระหว่างการสนทนากลุ่ม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตั้งแต่ต้นคือ

1. เพื่อศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในบริบทของสาขาวิชานิเทศศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน
2. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน
3. เพื่อประเมินผลแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน

4.1 ผลการศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในบริบทของสาขาวิชานิเทศศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน

ดำเนินการโดยใช้วิธีการ การทบทวนวรรณกรรม อย่างละเอียดจากแหล่งข้อมูลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยคัดเลือกเอกสารวิชาการ เช่น บทความวิจัย หนังสือวิชาการ เอกสารทางวิชาการ และรายงานการประชุมวิชาการที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์โดยเฉพาะในบริบทของการศึกษา

ทางนิเทศศิลป์และการออกแบบ เพื่อทำความเข้าใจแนวคิดหลัก หลักการสำคัญ และกรณีศึกษาการประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยเน้นในสาขานิเทศศิลป์

ภาพที่ 4.1 การทบทวนวรรณกรรม

4.1.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ หรือ Outcome-Based Education (OBE) เป็นแนวทางการศึกษาแบบใหม่ที่เน้น “สิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำได้จริง” หลังจากสำเร็จการศึกษา โดยจะเริ่มจากการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นจุดตั้งต้น จากนั้นจึงค่อยออกแบบเนื้อหา วิธีการสอน และวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกัน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีจุดหมายปลายทางชัดเจน และมุ่งสร้างสมรรถนะที่สามารถวัดผลได้จริง ในสาขานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ประเทศจีน ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์อย่างลึกซึ้ง โดยบูรณาการการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เข้ากับ บริบทการออกแบบนิเทศศิลป์ ที่เน้นการใช้สัญลักษณ์ทางสายตา ภาพกราฟิก ตัวอักษร สี และภาพเคลื่อนไหว เพื่อสื่อสารเนื้อหาและอารมณ์อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาจึงต้องมีทั้งทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ข้อมูล การออกแบบที่ตอบโจทย์สังคม ตลอดจนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น VR/AR และสื่อโต้ตอบ เพื่อให้สอดคล้องกับกระแส Media Convergence (การหลอมรวมสื่อ) ในยุคปัจจุบัน การบูรณาการแนวทางการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ ยังช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับ

กระบวนการคิดออกแบบ ซึ่งเน้นการแก้ปัญหาจริงด้วยวิธีการคิดสร้างสรรค์และการทดลองซ้ำหลายรอบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าลองผิดลองถูก และพัฒนาผลงานต่อเนื่อง (Brown, 2019) นอกจากนี้ การผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น เครื่องมือ AI การสร้างภาพจำลองเสมือนจริง และเทคโนโลยี AR/VR ยังทำให้ผู้เรียนสามารถออกแบบงานที่มีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองกับผู้ใช้งานได้ดียิ่งขึ้น (Nguyen & Le, 2021) ในมุมมองของการจัดการเรียนการสอน การเน้นผลลัพธ์เป็นการปรับเปลี่ยนบทบาทครูจากผู้สอนเชิงเนื้อหาไปสู่ ผู้ร่วมออกแบบการเรียนรู้ ที่มุ่งสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน การสื่อสาร และการปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลง (Wang & Zhang, 2020) ทำให้นักศึกษานิเทศศิลป์มีความพร้อมทั้งในด้านทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิตเพื่อก้าวเข้าสู่ตลาดงานสร้างสรรค์ระดับสากลได้อย่างมั่นใจ

4.1.2 การออกแบบหลักสูตร

สำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ การประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ ไม่ได้เกิดขึ้นแค่ในระดับนโยบาย แต่ยังถูกฝังใน โครงสร้างหลักสูตร ที่เน้นการเรียนรู้แบบโครงการจริง การแข่งขัน Hackathon การทำ workshop ข้ามสาขาวิชา (cross-disciplinary workshop) ตลอดจนการพัฒนาโปรเจกต์ร่วมกับภาคอุตสาหกรรม ตัวอย่างเช่น การทำงานร่วมกับบริษัทออกแบบ แปรนด์เครื่องประดับ โรงแรม และสตูดิโอสร้างสรรค์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะจริง มีโอกาสฝึกงาน และเรียนรู้จากสถานการณ์จริงในอุตสาหกรรม ทำให้อัตราการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาสูงถึงร้อยละ 97

การเน้นโครงการจริงและความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ช่วยสร้างความเข้าใจใน วงจรการทำงาน (Work Process) และพัฒนาทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการจริงของตลาด ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาผลงานเชิงสร้างสรรค์ได้ตรงตามโจทย์จริง และฝึกทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการจัดการโครงการ (Li, 2020)

ในด้านนโยบายระดับชาติ จีนได้ประกาศ "แผนแม่บทการสร้างประเทศชั้นนำด้านการศึกษา ค.ศ. 2024–2035" เพื่อพัฒนาการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงอาชีวศึกษา มุ่งเน้นการสร้างบุคลากรที่มีทักษะสูง สนับสนุน lifelong learning และเน้นความร่วมมือกับอุตสาหกรรม (产教融合) นโยบายนี้ผลักดันให้สถาบันอาชีวศึกษา เช่น วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ต้องพัฒนาโมเดลการเรียนรู้ใหม่ที่ตอบโจทย์ตลาดแรงงานยุคดิจิทัล รวมถึงขยายความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อสร้างเครือข่ายวิชาชีพที่ก้าวสู่ระดับโลก (Zhou & Wang, 2022)

นอกจากนี้ แนวทางดังกล่าวยังช่วยยกระดับ นวัตกรรมการสอน โดยเน้นการเรียนรู้ผ่านปัญหา การสร้างผลงานจริง และการเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติ ซึ่งช่วยให้นักศึกษาไม่เพียงแต่จบการศึกษาได้ แต่ยังมีความพร้อมในการทำงานและพัฒนาทักษะต่อเนื่องตลอดชีวิต (Chen, 2021)

4.1.3 การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้

การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ช่วยเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้ มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก ที่คอยสนับสนุนการเรียนรู้รายบุคคล ส่งเสริมการสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา ทำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้จริง ๆ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ชี้ว่า การ

ประเมินผลควรใช้ การประเมินอิงเกณฑ์ ที่มุ่งวัดสมรรถนะจริงของนักศึกษา ผ่านผลงาน โครงการ การนำเสนอ และกระบวนการคิด แทนการวัดผลด้วยการสอบท่องจำเพียงอย่างเดียว (Biggs & Tang, 2011)

การใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ยังช่วยยกระดับ Digital Competency และ Soft Skills ให้ผู้เรียน เช่น การคิดเชิงกลยุทธ์ การทำงานเป็นทีม การปรับตัวกับเทคโนโลยี และการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์สมัยใหม่ ที่ต้องการนักออกแบบที่พร้อมปรับตัว และสามารถสร้างงานที่ตอบโจทย์สังคมได้อย่างแท้จริง (Spady, 1994; Lim & Morris, 2022)

นอกจากนี้ การสื่อสารการเรียนการสอนที่ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในสาขานิเทศศิลป์ ยังเน้นการหลอมรวมสื่อ ผ่านการออกแบบกิจกรรมเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ การสร้างเนื้อหาอินเทอร์แอคทีฟ การทำงานร่วมกับ VR/AR รวมถึงการพัฒนาเนื้อหาในรูปแบบ Digital Campaign หรือ Social Media Branding สิ่งเหล่านี้ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจการสื่อสารยุคใหม่ และสามารถสร้างผลงานที่เข้าถึงผู้รับสารในหลายช่องทางได้พร้อมกัน (Jenkins, 2006) การเน้นทักษะการเรียนรู้แบบบูรณาการเชิงดิจิทัลยังช่วยให้นักศึกษาเข้าใจการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี และสามารถออกแบบเนื้อหาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของผู้ใช้จริง ทำให้ผู้เรียนก้าวทันโลกยุคดิจิทัลและสามารถสร้างสรรค์งานได้อย่างมีคุณภาพสูงสุด

สรุป แนวคิดหลักการจัดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาประยุกต์ใช้ในสาขานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ แนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ช่วยเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่เน้นการปฏิบัติจริงมากกว่าเนื้อหา ทำให้นักศึกษาสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่ตอบโจทย์ตลาดแรงงานทันที กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเห็นว่าการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์สอดคล้องกับสาขานิเทศศิลป์ที่ต้องใช้ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ และการบูรณาการความรู้ ผู้เชี่ยวชาญการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ ย้ำว่าการปรับบทบาทครูเป็นผู้ฝึกสอนและผู้อำนวยความสะดวก ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระ และความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียน เป็นการยกระดับระบบการศึกษาทั้งระบบ ไม่เพียงเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอน แต่ยังสร้างนักศึกษาให้เป็นผู้สร้างสรรค์ ผู้คิดเชิงกลยุทธ์ และผู้ปรับใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพพร้อมใช้จริง สามารถแก้ไขปัญหาสังคม และสร้างคุณค่าใหม่ ๆ ให้กับอุตสาหกรรมและชุมชนในระดับประเทศและนานาชาติ นอกจากนี้ โมเดลนี้ยังสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของจีนในการก้าวสู่การเป็น "ประเทศมหาอำนาจด้านการศึกษา" ในศตวรรษที่ 21 และตอบสนองการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง สามารถสรุปเป็นตารางเพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แนวคิดหลักการจัดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาประยุกต์ใช้ในสาขานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ

วัตถุประสงค์	การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์	แนวคิด หลักการ แนวทาง
แนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์	ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง	1) การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เน้นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำได้จริงหลังสำเร็จการศึกษา โดยเริ่มจากการกำหนดผลลัพธ์ก่อน แล้วออกแบบการสอนและการประเมินให้

วัตถุประสงค์	การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์	แนวคิด หลักการ แนวทาง
(OBE) ในบริบทของ สาขาวิชานิตศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา จุฬาลงกรณ์		สอดคล้อง 2) ในสาขานิตศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ มุ่งสร้างทักษะการคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ การออกแบบ ตอบโจทย์สังคม และการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น VR/AR และสื่อโต้ตอบ 3) ส่งเสริมการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ที่เน้นการแก้ปัญหาจริง ทดลองซ้ำ และกล้าลองผิดลองถูก 4) ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น AI, Virtual Simulation เพื่อสร้างงานที่มีปฏิสัมพันธ์และตอบโจทย์ผู้ใช้งาน 5) สร้างทักษะรอบด้าน ทั้งด้านวิชาชีพ การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการปรับตัวสู่โลกดิจิทัล
	การออกแบบ หลักสูตร	1) หลักสูตรเน้นโครงการจริง (real project-based learning) การแข่งขัน Hackathon และ workshop ข้ามสาขาวิชา 2) ร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม เช่น บริษัทออกแบบ โรงแรม สตูดิโอสร้างสรรค์ เพื่อฝึกทักษะในสถานการณ์จริง 3) ผู้เรียนมีโอกาสฝึกงาน พัฒนาโปรเจกต์ร่วมกับภาคธุรกิจ ช่วยให้อัตราการมีงานทำสูงถึง 97% 4) หลักสูตรสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติของจีน ที่เน้นการพัฒนาบุคลากรมีทักษะสูงและสนับสนุน lifelong learning 5) ยกระดับนวัตกรรมการสอน เน้นการเรียนรู้ผ่านปัญหา การสร้างผลงานจริง และการเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติ
	การประเมิน ผลลัพธ์การเรียนรู้	1) ครูเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ช่วยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ 2) ใช้การประเมินอิงเกณฑ์ (criterion-referenced assessment) วัดผลจากผลงานจริง โครงงาน การนำเสนอ และกระบวนการคิด มากกว่าการสอบท่องจำ

วัตถุประสงค์	การศึกษาที่มุ่ง ผลลัพธ์	แนวคิด หลักการ แนวทาง
		3) ช่วยพัฒนาทักษะดิจิทัล (Digital Competency) และ Soft Skills เช่น การคิดเชิงกลยุทธ์ การทำงานเป็นทีม และการปรับตัวกับเทคโนโลยี 4) เน้นการหลอมรวมสื่อ (Media Convergence) เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ สื่อโต้ตอบ VR/AR และการทำ Digital Campaign 5) ช่วยให้นักศึกษาออกแบบผลงานที่เข้าถึงผู้ใช้หลายช่องทาง ก้าวทันเทคโนโลยี และสร้างสรรค์งานคุณภาพสูง

ผู้วิจัยจะได้ใช้แนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในบริบทของสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน ของตารางข้างต้นนำไปเป็นข้อมูลหลักในการสร้างแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีนขั้นตอนต่อไป

4.2 แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน

จากการสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ บุคลากรสาขาวิชานิตศศิลป์ และนักศึกษา เกี่ยวกับแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน

“การหลอมรวมสื่อ ทำให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่นและทันสมัยมากขึ้น การผสมสื่อสิ่งพิมพ์ดิจิทัล และสื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้นักศึกษาเข้าใจและสามารถปรับใช้ได้หลากหลายบริบท ผู้เชี่ยวชาญการสื่อสารแนะนำให้ใช้เทคโนโลยี VR/AR และแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นสื่อกลางในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น โปรเจกต์ออกแบบ UX/UI หรือการผลิตสื่อรณรงค์ ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนา soft skills และ digital literacy ได้พร้อมกัน” บทสัมภาษณ์ Wang Shijun (รองอธิการบดีด้านวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน) นักศึกษาคนที่ 1 เสริมว่า “หนูได้ลองทำโปรเจกต์ VR และ UX/UI ทำให้มั่นใจว่าพร้อมทำงานจริงหลังจบ”

“การปรับใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์กับนิตศศิลป์ ไม่ได้แค่เปลี่ยนวิธีการสอน แต่เปลี่ยนวิธีคิดของทั้งอาจารย์และนักศึกษา เรามีแนวคิดที่ผลงานต้องจับต้องได้จริงและตอบโจทย์สังคม การหลอมรวมสื่อช่วยให้นักศึกษาได้สัมผัสสื่อหลายรูปแบบ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ ดิจิทัล และอินเทอร์เน็ต แอปพลิเคชัน VR/AR นักศึกษาสามารถสร้างงานที่ผสมผสานความคิดสร้างสรรค์กับเทคโนโลยี และนี่คือสิ่งที่อุตสาหกรรม

ต้องการจริง ๆ" บทให้สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ Chen Weijie (ผู้ช่วยอธิการบดีด้านวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน)

"ในฐานะอาจารย์ เราไม่ใช่เพียงผู้สอนเนื้อหา แต่เป็นโค้ชที่ช่วยให้นักศึกษากำหนดเป้าหมาย ผลงาน และใช้สื่อหลากหลายให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การใช้ media convergence ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาผลงานเชิงโต้ตอบ เช่น การทำโปรเจกต์ UX/UI หรือแคมเปญออนไลน์ นักศึกษาจะได้ฝึกทั้งการคิดวิเคราะห์ การสร้างสรรค์ และการสื่อสารกับผู้ใช้จริง" บทให้สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ Yang Zhiqing (คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน) นักศึกษาคนที่ 2 กล่าวว่า "การทำ workshop กับเพื่อนจากหลายสาขาทำให้เราเรียนรู้การทำงานร่วมกันจริง"

"Media convergence เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 สำหรับนิเทศศิลป์ การผสมผสานระหว่างสื่อดิจิทัลและสื่อโต้ตอบไม่เพียงช่วยให้งานน่าสนใจขึ้น แต่ยังเพิ่มโอกาสในการสื่อสารกับผู้ชมได้กว้างขึ้น การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ทำให้นักศึกษาเรียนรู้แบบมีเป้าหมาย และเน้นสมรรถนะจริง เราจึงเน้นให้ทุกโปรเจกต์มีการประเมินตามผลงานจริง ไม่ใช่สอบท่องจำ" บทให้สัมภาษณ์ Dr. Meng Di (รองคณบดีคณะนิเทศศาสตร์ ด้านวิชาการ วิทยาลัยจูไห่ ประเทศจีน) นักศึกษาคนที่ 3 เสริมว่า "เราได้ทำ digital campaign จริง วิเคราะห์ข้อมูลตลาด และวัดผลลัพธ์จริง"

"การเรียนแบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ทำให้เราเห็นภาพอนาคตอาชีพของตัวเองชัดเจน การได้ทำโปรเจกต์ร่วมกับภาคธุรกิจ เช่น การออกแบบ VR experience หรือการทำ social media campaign ทำให้เราพัฒนาฝีมือและเข้าใจการตลาดจริง ๆ ที่สำคัญคือ ได้เรียนรู้วิธีแก้ปัญหาและการทำงานกับทีมอย่างมืออาชีพ การผสมสื่อหลายรูปแบบช่วยให้เราสร้างงานที่แตกต่างและน่าสนใจมากขึ้น" บทให้สัมภาษณ์ อาจารย์ Wu Dongwei (ประธานสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน)

"ส่วนตัวฉัน มองว่า การใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ทำให้เราออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผลงานจริงได้เต็มที่ การสอนนิเทศศิลป์ยุคใหม่ต้องใช้สื่อหลายมิติ เช่น สื่อ VR/AR, การออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้ (UX) และสื่อโต้ตอบ การหลอมรวมสื่อทำให้นักศึกษาได้ฝึกแก้ปัญหาที่สถานการณ์จริง และฝึกการคิดสร้างสรรค์แบบรอบด้าน นักศึกษาของเรามีความพร้อมสำหรับตลาดแรงงานทันทีหลังเรียนจบ เพราะผลงานของพวกเขาถูกสร้างจากโจทย์จริงและได้รับคำติชมจริงจากผู้ใช้งาน" บทให้สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ Li Suimei (อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน) นักศึกษาคนที่ 3 ระบุว่า "โปรเจกต์ VR/AR ทำให้หนูคิดนอกกรอบและมั่นใจฟรีเซนต์งานกับบริษัทจริง"

"ในสาขาทัศนศิลป์ของเรา การประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์และการหลอมรวมสื่อทำให้นักศึกษามีโอกาสสร้างผลงานที่ไม่จำกัดอยู่แค่ในห้องเรียน เราส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เทคนิค

motion graphic, animation ร่วมกับเทคโนโลยีเสมือนจริง (VR) หรือ AR เพื่อสร้างงานนำเสนอใหม่ ๆ ที่ตอบโจทย์ทั้งด้านศิลปะและการสื่อสาร นักศึกษาจะได้เรียนรู้การวางแผนงาน การทำ storyboarding และการออกแบบการเคลื่อนไหวที่สื่อสารได้จริง ถือเป็นทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการอย่างมาก" บทให้สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ Xie Lisha (อาจารย์ประจำสาขาวิชานิตศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน) นักศึกษาคนที่ 7 ระบุว่า "การฝึกคิด วิเคราะห์ และปรับปรุงด้วยตนเองช่วยสร้างความมั่นใจและพัฒนาศักยภาพจริง"

"การสอนวิชาออกแบบในสมัยนี้นั้น ไม่ว่าจะแบรนด์อะไรก็ตาม ถ้าไม่มีการผสมผสานสื่อจะไม่สามารถแข่งขันได้ การใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ช่วยให้นักศึกษากำหนดเป้าหมายงานออกแบบได้ชัด ไม่ใช่แค่สวย แต่ต้องตอบโจทย์แบรนด์และผู้บริโภคจริง ๆ นักศึกษาของเราจะได้เรียนรู้การสร้าง brand story การจัดทำ digital campaign และการวิเคราะห์ข้อมูลตลาดผ่าน social media analytics สิ่งเหล่านี้ทำให้ผลงานมีคุณค่าและสามารถใช้งานได้ทันทีหลังจบโปรเจกต์" บทให้สัมภาษณ์ อาจารย์ Chen Che (อาจารย์ประจำสาขาวิชานิตศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน) นักศึกษาคนที่ 5 ระบุว่า "ไม่มีงานไหนสมบูรณ์แบบตั้งแต่ครั้งแรก การปรับแก้สำคัญมาก"

ภาพที่ 4.2 สัมภาษณ์ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน

ภาพที่ 4.3 สัมภาษณ์บุคลากรประจำสาขาวิชาศิลปะ วิทยาลัยอาชีวะจุฬ

ภาพที่ 4.4 สัมภาษณ์และปฏิสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE)

ภาพที่ 4.5 สัมภาษณ์นักศึกษาศาสาวิชานาเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวะจูไห่ ประเทศจีน

จากคำให้สัมภาษณ์ดังกล่าวสามารถนำไปสังเคราะห์ตามหัวข้อ ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ (OBE) และขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาวิชาวิชานาเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนรู้ผลลัพธ์ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาวิชาวิชานาเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจูไห่ ประเทศจีน

(1) ขั้นตอนการวางแผน

อาจารย์ Chen Che กล่าวถึงการวางแผนให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายงานออกแบบ ไม่ใช่เพียงแค่ความสวยงาม แต่ต้องตอบโจทย์แบรนด์และผู้บริโภคจริง ๆ เน้นการวางแผนให้ชัดเจนว่า ผลงานต้องจับต้องได้จริงและตอบโจทย์สังคม การผสมผสานสื่อช่วยให้สามารถกำหนดทิศทางการเรียนรู้ให้ตอบโจทย์อุตสาหกรรม

(2) ขั้นตอนการดำเนินการ

Wang Shijun เน้นการใช้ VR/AR แพลตฟอร์มออนไลน์ และสื่อโต้ตอบจริงในการเรียน เช่น UX/UI หรือสื่อรณรงค์ ซึ่งทำให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง รองศาสตราจารย์ Yang Zhiqing และ Li Suimei ย้ำว่า อาจารย์ทำหน้าที่เป็นโค้ช ช่วยนักศึกษาใช้สื่อหลากหลาย ผึกคิดวิเคราะห์ และสร้างสรรค์จริง รองศาสตราจารย์ Xie Lisha สนับสนุนการใช้ motion graphic, animation ร่วมกับเทคโนโลยี VR/AR ช่วยให้การเรียนรู้ไม่จำกัดแค่ในห้องเรียน อาจารย์ Wu Dongwei กล่าวว่าการทำงานโปรเจกต์กับภาคธุรกิจ ช่วยให้นักศึกษาเห็นภาพอาชีพจริง พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและแก้ปัญหา

2. ขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ สาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ประเทศจีน

(1) การระบุลักษณะและสเปกของปัญหาที่ผู้ปฏิบัติงานประสบของหลักสูตร

รองศาสตราจารย์ Chen Weijie และ Wang Shijun กล่าวว่าต้องการสร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะจริง คิดสร้างสรรค์ ปรับตัวเก่ง และใช้เทคโนโลยีได้

(2) การกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง

รองศาสตราจารย์ Yang Zhiqing เน้นการสร้างผลงานที่ตอบโจทย์สังคม มีทักษะวิเคราะห์และสามารถใช้ media convergence ได้จริง ส่วน Dr. Meng Di ระบุว่าผลลัพธ์ต้องเน้นสมรรถนะ ไม่ใช่เพียงการจดจำทฤษฎี

(3) การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้บรรลุ

Li Suimei และ Xie Lisha ชี้ว่าการออกแบบต้องเน้นโครงการจริง การใช้ VR/AR, UX/UI และ cross-disciplinary workshop ให้ผู้เรียนฝึกลงมือจริง

(4) การออกแบบรายวิชา

อาจารย์ Chen Che กล่าวว่า รายวิชาจะถูกออกแบบให้บูรณาการ brand story, digital campaign และการวิเคราะห์ social media เพื่อสร้างงานที่มีมูลค่า

3. ขั้นตอนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการ หลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ประเทศจีน

(1) การออกแบบวิธีการสื่อสาร และประเมินผล

Dr. Meng Di เน้นให้ใช้การประเมินผลตามผลงานจริง โดยผสมผสานการสื่อสารหลากหลายช่องทาง รวมถึงสื่อดิจิทัล ส่วน รองศาสตราจารย์ Yang Zhiqing สนับสนุนการประเมินที่ให้นักศึกษาฝึกสื่อสารกับผู้ใช้จริงและฝึกนำเสนอ

(2) การออกแบบการประเมินผลหลักสูตร

Wang Shijun และ Chen Weijie ชี้ว่าการประเมินผลหลักสูตรจะอิงตามความพร้อมของนักศึกษาในการทำงานจริง ความสามารถในการสร้างผลงานที่ตอบโจทย์สังคมและตลาด

(3) ขั้นตอนการวัดและประเมินผล

Dr. Meng Di ย้ำการประเมินแบบอิงผลงานจริง (criterion-referenced assessment) ไม่เน้นสอบท่องจำ แต่ใช้ผลงาน โครงการ และการสื่อสารจริงเป็นตัววัด ขณะที่อาจารย์ Chen Che กล่าวเสริมว่ามีการวิเคราะห์ตลาดผ่าน social media analytics ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินจริง

(4) ขั้นตอนการตอบสนอง/ขั้นพัฒนา

รองศาสตราจารย์ Yang Zhiqing และ Li Suimei เน้นการปรับปรุงงานตามคำติชมจากผู้ใช้งาน และการเรียนรู้แบบวนซ้ำ (iterative feedback) ช่วยให้งานพัฒนาต่อเนื่อง อาจารย์

Wu Dongwei ระบุว่าผู้เรียนจะสามารถนำประสบการณ์การทำงานกับธุรกิจกลับมาพัฒนาทักษะต่อยอดได้ สามารถสรุปเป็นตารางเพื่อให้เกิดความกระชับและเข้าใจมากยิ่งขึ้นดังนี้

ตารางที่ 4.2 สรุปแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อฯ

วัตถุประสงค์	ขั้นตอน	แนวคิด หลักการ แนวทาง
แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งเหล็ก ประเทศไทย	ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งเหล็ก ประเทศไทย	1) ขั้นตอนการวางแผน (1) กำหนดเป้าหมายผลงานชัดเจน ต้องตอบโจทย์แบรนด์ ผู้บริโภค และสังคม (2) เน้นให้นักศึกษาเห็นภาพผลงานจริง ไม่ใช่เน้นแค่ความสวยงาม (3) ใช้การผสมสื่อ เป็นแนวทางหลักในการวางแผน 2) ขั้นตอนการดำเนินการ (1) ใช้เทคโนโลยี VR/AR, UX/UI, แพลตฟอร์มออนไลน์ และสื่อโต้ตอบจริง (2) อาจารย์ทำหน้าที่เป็นโค้ช คอยสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกคิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์จริง (3) จัดทำโปรเจกต์ร่วมกับภาคธุรกิจ ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจอาชีพจริง และฝึกการทำงานเป็นทีม
	ขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งเหล็ก ประเทศไทย	1) การระบุลักษณะและสเปกของบัณฑิตสู่วัตถุประสงค์หลักสูตร มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะจริง คิดสร้างสรรค์ ปรับตัวเก่ง ใช้เทคโนโลยีได้ 2) การกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง (1) ผลงานต้องตอบโจทย์สังคม มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และใช้ media convergence ได้จริง (2) เน้นสมรรถนะจริง ไม่ใช่การท่องจำทฤษฎี 3) การออกแบบโครงสร้างหลักสูตร (1) เน้นโครงการจริง เช่น VR/AR, UX/UI, cross-disciplinary workshop (2) ให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง ผ่านการร่วมมือกับภาคธุรกิจ 4) การออกแบบรายวิชา (1) รายวิชาต้องบูรณาการเนื้อหา เช่น brand story,

วัตถุประสงค์	ขั้นตอน	แนวคิด หลักการ แนวทาง
		digital campaign, social media analytics (2) ผลงานต้องมีมูลค่าและใช้ได้จริง
	ขั้นตอนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี	1) การออกแบบวิธีการสื่อสารและประเมินผล ประเมินผลงานจริง ผสมผสานสื่อดิจิทัล และให้ฝึกสื่อสารกับผู้ใช้งานจริง 2) การออกแบบการประเมินผลหลักสูตร เน้นความพร้อมทำงานจริง ความสามารถตอบโจทย์ตลาด และสังคม 3) ขั้นตอนการวัดและประเมินผล ไม่เน้นการสอบท่องจำ 4) ขั้นตอนการตอบสนอง/พัฒนา (1) ปรับปรุงงานตามคำติชมจากผู้ใช้งานจริง (2) นักศึกษานำประสบการณ์จากการทำงานจริงกลับมาพัฒนาต่อได้

ผู้วิจัยจะได้ใช้แนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี ของตารางข้างต้นนำไปประเมินผลการประยุกต์ใช้ในขั้นตอนต่อไป

4.3 ประเมินผลแนวทางแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาราชมนตรี

ภาพที่ 4.6 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการหลอมรวมสื่อในยุคปัจจุบัน

ภาพที่ 4.7 ร่วมสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งไห้ ประเทศจีน

ภาพที่ 4.8 ร่วมกันแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งไห้ ประเทศจีน

จากการสนทนากลุ่ม สามารถวิเคราะห์ผลของการสนทนากลุ่มได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน จำแนกตามเพศ

(N=15)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	7	46.66
หญิง	8	53.33
รวม	15	100.00

จากตารางที่ 4.3 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน เพศหญิงมีมากกว่าเพศชายที่ร้อยละ 53.33 ขณะที่เพศชายร้อยละ 46.66

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน จำแนกตามระดับการศึกษา

(N=15)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	33.33
ปริญญาตรี	1	6.66
ปริญญาโท	2	13.33
ปริญญาเอก	7	46.66
รวม	15	100.00

จากตารางที่ 4.4 จำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน จำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนมากมีการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ร้อยละ 46.66 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 33.33 และระดับปริญญาตรีน้อยที่สุดที่ร้อยละ 6.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน จำแนกตามระดับอายุ

(N=15)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงวัยทำงาน	10	66.66
ช่วงวัยเรียน	5	33.34
รวม	15	100.00

จากตารางที่ 4.5 จำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย อายุช่วงวัยทำงานมีมากกว่าช่วงวัยเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ 66.66 และ 33.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย : ขั้นตอนการวางแผน

(N=15)

ขั้นตอนการวางแผน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความเหมาะสมและเป็นไปได้ของแนวทางฯ
1) การกำหนดเป้าหมายผลงานชัดเจน ต้องตอบโจทย์แบรนด์ ผู้บริโภคและสังคม	4.53	0.64	มากที่สุด
2) การเน้นให้นักศึกษาเห็นภาพผลงานจริง ไม่ใช่เน้นแค่ความสวยงาม	4.20	0.77	มาก
3) การใช้การผสมสื่อ (media convergence) เป็นแนวทางหลักในการวางแผน	4.27	0.80	มาก
รวม	4.33	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย : ขั้นตอนการวางแผน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) โดยด้านการกำหนดเป้าหมายผลงานชัดเจนต้องตอบโจทย์แบรนด์ ผู้บริโภค และสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมาคือการใช้

การผสมสื่อ (media convergence) เป็นแนวทางหลักในการวางแผน ($\bar{X} = 4.27$) และสุดท้ายคือด้านการเน้นให้นักศึกษาเห็นภาพผลงานจริง ไม่ใช่เน้นแค่ความสวยงาม ($\bar{X} = 4.20$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุใหญ่ ประเทศจีน : ขั้นตอนการดำเนินการ

(N=15)

ขั้นตอน การดำเนินการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความ เหมาะสมและเป็นไปได้ ของแนวทางฯ
1) การใช้เทคโนโลยี VR/AR,UX/UI, แพลตฟอร์มออนไลน์ และสื่อโต้ตอบจริง	4.00	0.76	มาก
2) อาจารย์ทำหน้าที่เป็น โค้ช คอยสนับสนุนให้ นักศึกษาได้ฝึกคิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ จริง	3.87	0.83	มาก
3) การจัดทำโปรเจกต์ ร่วมกับภาคธุรกิจ ช่วยให้ นักศึกษาเข้าใจอาชีพจริง และฝึกการทำงานเป็น ทีม	4.13	0.64	มาก
รวม	4.00	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุใหญ่ ประเทศจีน : ขั้นตอนการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) โดยด้านการจัดทำโปรเจกต์ร่วมกับภาคธุรกิจ ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจอาชีพจริง และฝึกการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาคือด้านการใช้เทคโนโลยี VR/AR,UX/UI, แพลตฟอร์มออนไลน์ และสื่อโต้ตอบจริง มีค่าเฉลี่ยคือ ($\bar{X} = 4.00$) และ ด้านอาจารย์ทำหน้าที่เป็นโค้ช คอยสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกคิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์จริง ($\bar{X} = 3.87$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน : การระบุลักษณะและสเปกของบัณฑิตสู่วัตถุประสงค์หลักสูตร

(N=15)

ขั้นตอน การดำเนินการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความ เหมาะสมและเป็นไปได้ ของแนวทางฯ
1) การมุ่งสร้างบัณฑิตที่มี สมรรถนะจริง คิด สร้างสรรค์ ปรับตัวเก่ง ใช้เทคโนโลยีได้	4.16	0.76	มาก
รวม	4.16	0.74	100.00

จากตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน : การระบุลักษณะและสเปกของบัณฑิตสู่วัตถุประสงค์หลักสูตร การมุ่งสร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะจริง คิดสร้างสรรค์ ปรับตัวเก่ง ใช้เทคโนโลยีได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน : การกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง

(N=15)

การกำหนดผลลัพธ์ที่ คาดหวัง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความ เหมาะสมและเป็นไปได้ ของแนวทางฯ
1) ผลงานต้องตอบโจทย์ สังคม มีทักษะการคิด วิเคราะห์ และใช้ media convergence ได้จริง	4.33	0.62	มาก
2) เน้นสมรรถนะจริง ไม่ใช้การท่องจำทฤษฎี	4.13	0.74	มาก
รวม	4.23	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน : การกำหนดผลลัพธ์ที่

คาดหวัง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) โดยด้านผลงานต้องตอบโจทย์สังคม มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และใช้ media convergence ได้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.13$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน : การออกแบบโครงสร้างหลักสูตร (N=15)

ขั้นตอน การดำเนินการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความ เหมาะสมและเป็นไปได้ ของแนวทางฯ
1) เน้นโครงการจริง เช่น VR/AR, UX/UI, cross- disciplinary workshop	4.39	0.60	มาก
รวม	4.39	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน : การออกแบบโครงสร้างหลักสูตร เน้นโครงการจริง เช่น VR/AR, UX/UI, cross-disciplinary workshop มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน : การออกแบบรายวิชา (N=15)

ขั้นตอน การดำเนินการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความ เหมาะสมและเป็นไปได้ ของแนวทางฯ
1) รายวิชาต้องบูรณา การเนื้อหา เช่น brand story, digital campaign, social media analytics	4.07	0.70	มาก
2) ผลงานต้องมีมูลค่า และใช้ได้จริง	4.13	0.74	มาก
รวม	4.10	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ : การออกแบบรายวิชา มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) โดยผลงานต้องมีมูลค่าและใช้ได้จริงมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.13$) และรองลงมาคือ รายวิชาต้องบูรณาการเนื้อหา เช่น brand story, digital campaign, social media analytics ($\bar{X} = 4.07$)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ : การออกแบบวิธีการสื่อสารและประเมินผล

(N=15)

ขั้นตอน การดำเนินการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความ เหมาะสมและเป็นไปได้ ของแนวทางฯ
1) การประเมินผลงาน จริง ผสมผสานสื่อดิจิทัล และให้ฝึกสื่อสารกับผู้ใช้ จริง	4.24	0.62	มาก
รวม	4.24	0.62	100.00

จากตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ : การออกแบบวิธีการสื่อสารและประเมินผล โดยการประเมินผลงานจริง ผสมผสานสื่อดิจิทัล และให้ฝึกสื่อสารกับผู้ใช้จริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ : การออกแบบการประเมินผลหลักสูตร

(N=15)

ขั้นตอน การดำเนินการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความ เหมาะสมและเป็นไปได้ ของแนวทางฯ
1) เน้นความพร้อม ทำงานจริง ความสามารถตอบโจทย์	4.36	0.63	มาก

ตลาด และสังคม			
รวม	4.36	0.63	มาก
จากตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสี่สาขาวิชานิติศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ : การออกแบบการประเมินผลหลักสูตร โดยเน้นความพร้อมทำงานจริง ความสามารถตอบโจทย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$)			
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสี่สาขาวิชานิติศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ : ขั้นตอนการวัดและประเมินผล (N=15)			
ขั้นตอน การดำเนินการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความ เหมาะสมและเป็นไปได้ ของแนวทางฯ
1) ไม่เน้นการสอบท่องจำ	4.21	0.72	มาก
รวม	4.21	0.72	มาก
จากตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสี่สาขาวิชานิติศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ : ขั้นตอนการวัดและประเมินผล โดยไม่เน้นการสอบท่องจำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$)			
ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสี่สาขาวิชานิติศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ : ขั้นตอนการสนอง/พัฒนา (N=15)			
ขั้นตอน การดำเนินการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนนความ เหมาะสมและเป็นไปได้ ของแนวทางฯ
1) ปรับปรุงงานตามคำติ ชมจากผู้ใช้งานจริง	4.07	0.88	มาก
2) นักศึกษานำ ประสบการณ์จากการ ทำงานจริงกลับมาพัฒนา ต่อได้	4.20	0.68	มาก
รวม	4.13	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้ง ประเทศจีน : ขั้นตอนการสนอง/พัฒนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) โดยด้านนักศึกษานำประสบการณ์จากการทำงานจริงกลับมาพัฒนาต่อได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.20$) และรองลงมาคือด้านปรับปรุงงานตามคำติชมจากผู้ใช้งานจริง ($\bar{X} = 4.07$) ตามลำดับ

สรุปว่า จากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญทุกกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ Outcome-based Education (OBE) เป็นแนวคิดทางการศึกษาที่มีเป้าหมายหรือผลลัพธ์เป็นสำคัญ เมื่อสิ้นสุดประสบการณ์การศึกษา นักเรียนแต่ละคนควรบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จในการเรียนรู้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไม่มีรูปแบบการสื่อสารหรือการประเมินเฉพาะเจาะจงในชั้นเรียน โดยการเพิ่มโอกาสแก่นักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมาย ในการจัดการเรียนรู้จะมีการใช้รูปแบบการประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุผลลัพธ์ บทบาทของครูจะปรับเปลี่ยนเป็นผู้แนะนำ ผู้ฝึกอบรม ผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้ให้คำปรึกษาตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้

แนวทางการสื่อสารควรเริ่มจากการชี้แจงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน (Learning Outcomes) ร่วมกับการสร้างโมเดลการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น โครงการออกแบบจริง Hackathon และกิจกรรมแบบ Cross-disciplinary workshop ควรใช้วิธีประเมินผลอิงเกณฑ์ ที่พิจารณาจากความสามารถจริงและผลงานจริง ไม่เน้นการสอบท่องจำ นอกจากนี้ควรพัฒนาเนื้อหาในรูปแบบสื่อดิจิทัล เพื่อให้สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา และรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์และการหลอมรวมสื่อมีบทบาทสำคัญในการยกระดับการเรียนการสอนสาขานิตศศิลป์ โดยช่วยพัฒนาทักษะการคิด การสร้างสรรค์ การสื่อสาร และความสามารถในการทำงานจริง ทำให้นักศึกษาเกิดสมรรถนะพร้อมใช้ในตลาดแรงงาน เป็นไปตามนโยบายการปฏิรูปอาชีวศึกษาของจีน และตอบสนองต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับสากล โดยประเมินผลแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้ง ประเทศจีน ค่าเฉลี่ยทุกด้านรวมเท่ากับ $\bar{X} = 4.22$ และ ค่าเฉลี่ย S.D. = 0.70

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในบริบทของสาขาวิชานิเทศศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย และเพื่อประเมินผลแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย ซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาจากเอกสารหลักฐาน การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการประเมินแนวทางฯ ผ่านการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยจะได้นำเสนอสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 แนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในบริบทของสาขาวิชานิเทศศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย พบว่า

1. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำได้จริงหลังสำเร็จการศึกษา โดยเริ่มจากการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้แล้วค่อยออกแบบการสอนและการประเมิน ในสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศไทย ได้นำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการออกแบบที่เน้นการสื่อสารด้วยภาพ กราฟิก และสื่อดิจิทัล ผู้เรียนต้องมีทักษะคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูล และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น VR/AR และ AI เพื่อให้สอดคล้องกับยุค Media Convergence การเรียนรู้อย่างเชื่อมโยงกับ Design Thinking ที่เน้นการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์และการทดลองซ้ำ ช่วยให้นักศึกษากล้าลองผิดลองถูกและพัฒนาผลงานต่อเนื่อง ครูจึงเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ มุ่งสร้างประสบการณ์ที่พัฒนาผู้เรียนรอบด้าน สุดท้าย นักศึกษาจะพร้อมทั้งทักษะวิชาชีพและทักษะชีวิต เพื่อเข้าสู่ตลาดงานสร้างสรรค์ระดับสากลอย่างมั่นใจ

2. การออกแบบหลักสูตร

สำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ การประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ถูกฝังในโครงสร้างหลักสูตร เน้นการเรียนรู้จากโครงการจริง การแข่งขัน Hackathon และ workshop ข้ามสาขา พร้อมการร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม เช่น บริษัทออกแบบ โรงแรม และสตูดิโอ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะจริง และอัตรา การมีงานทำสูงถึง 97% การเรียนแบบนี้ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจวงจรการทำงาน พัฒนาทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการจัดการโครงการ สอดคล้องกับ "แผนแม่บทการสร้างประเทศชั้นนำด้าน การศึกษา ค.ศ. 2024–2035" ของจีน ที่เน้นทักษะสูงและ lifelong learning สถาบันจึงต้องสร้างโมเดล การเรียนรู้ใหม่ เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังยกระดับนวัตกรรมการสอน มุ่ง พัฒนาผลงานจริง และเตรียมความพร้อมสู่ตลาดแรงงานยุคดิจิทัลอย่างมั่นใจ

3. การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้

การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ช่วยเปลี่ยนบทบาทครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่ สนับสนุนการเรียนรู้รายบุคคล ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา ทำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อย่างแท้จริง การประเมินผลเน้นการประเมินอิงเกณฑ์ที่วัดสมรรถนะจริง เช่น ผลงานและโครงงาน แทน การสอบท่องจำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ยังช่วยพัฒนา Digital Competency และ Soft Skills เช่น การคิด เชิงกลยุทธ์ การทำงานเป็นทีม และการปรับตัวกับเทคโนโลยี สอดคล้องกับความต้องการอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ยุคใหม่ การสอนนิเทศศิลป์ภายใต้ OBE เน้นการหลอมรวมสื่อ ผ่านกิจกรรมออนไลน์ อินเทอร์ แอคทีฟ VR/AR และการสร้าง Digital Campaign นักศึกษาจึงเข้าใจการสื่อสารยุคใหม่ สามารถ ออกแบบเนื้อหาที่ตอบโจทย์ผู้ใช้ และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ช่วยให้ผู้สร้างสรรค์งานได้ คุณภาพสูงและตรงความต้องการตลาดจริง ๆ

Ask ChatGPT

ดังนั้น การนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาประยุกต์ใช้ในสาขานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ แนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ช่วยเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่เน้นการปฏิบัติจริงมากกว่าเนื้อหา ทำใ้ นักศึกษาสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่ตอบโจทย์ตลาดแรงงานทันที กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเห็นว่าการศึกษาที่ มุ่งผลลัพธ์สอดคล้องกับสาขานิเทศศิลป์ที่ต้องใช้ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ และการบูรณาการ ความรู้ ผู้เชี่ยวชาญการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ย้ำว่าการปรับบทบาทครูเป็นผู้ฝึกสอนและผู้อำนวยความสะดวก ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระ และความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียน เป็นการ ยกกระดึ่ระบบ การศึกษาทั้งระบบ ไม่เพียงเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอน แต่ยังสร้างนักศึกษาให้เป็นผู้สร้างสรรค์ ผู้คิด เชิงกลยุทธ์ และผู้ปรับใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพพร้อม ใช้จริง สามารถแก้ไขปัญหาสังคม และสร้างคุณค่าใหม่ ๆ ให้กับอุตสาหกรรมและชุมชนในระดับประเทศ และนานาชาติ นอกจากนี้ โมเดลนี้ยังสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของจีนในการก้าวสู่การเป็น "ประเทศมหาอำนาจด้านการศึกษา" ในศตวรรษที่ 21 และตอบสนองการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง

5.1.2 แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศจีน พบว่า

1. ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนรู้ผลลัพธ์ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศจีน

(1) ขั้นตอนการวางแผน

การวางแผนให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายงานออกแบบ ไม่ใช่เพียงแค่ความสวยงาม แต่ต้องตอบโจทย์แบรนด์และผู้บริโภคจริง ๆ เน้นการวางแผนให้ชัดเจนว่า ผลงานต้องจับต้องได้จริงและตอบโจทย์สังคม การผสมผสานสื่อช่วยให้สามารถกำหนดทิศทางการเรียนรู้ให้ตอบโจทย์อุตสาหกรรม

(2) ขั้นตอนการดำเนินการ

ต้องเน้นการใช้ VR/AR แพลตฟอร์มออนไลน์ และสื่อโต้ตอบจริงในการเรียน เช่น UX/UI หรือสื่อรณรงค์ ซึ่งทำให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง อาจารย์ทำหน้าที่เป็นโค้ช ช่วยนักศึกษาใช้สื่อหลากหลาย ฝึกคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์จริง สนับสนุนการใช้ motion graphic, animation ร่วมกับเทคโนโลยี VR/AR ช่วยให้การเรียนรู้ไม่จำกัดแค่ในห้องเรียน การทำโปรเจกต์กับภาคธุรกิจ ช่วยให้นักศึกษาเห็นภาพอาชีพจริง พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและแก้ปัญหา

2. ขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศจีน

(1) การระบุลักษณะและเสปคของปัญหาที่ผู้วัดผู้ประสงค์ของหลักสูตร

ต้องการสร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะจริง คิดสร้างสรรค์ ปรับตัวเก่ง และใช้เทคโนโลยีได้

(2) การกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง

เน้นการสร้างผลงานที่ตอบโจทย์สังคม มีทักษะวิเคราะห์และสามารถใช้ media convergence ได้จริง ผลลัพธ์ต้องเน้นสมรรถนะ ไม่ใช่เพียงการจดจำทฤษฎี

(3) การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้บรรลุ

การออกแบบต้องเน้นโครงการจริง การใช้ VR/AR, UX/UI และ cross-disciplinary workshop ให้ผู้เรียนฝึกลงมือจริง

(4) การออกแบบรายวิชา

รายวิชาจะถูกออกแบบให้บูรณาการ brand story, digital campaign และการวิเคราะห์ social media เพื่อสร้างงานที่มีมูลค่า

3. ขั้นตอนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศจีน

(1) การออกแบบวิธีการสื่อสาร และประเมินผล

ต้องเน้นให้ใช้การประเมินผลตามผลงานจริง โดยผสมผสานการสื่อสารหลากหลายช่องทาง รวมถึงสื่อดิจิทัล สนับสนุนการประเมินที่ให้นักศึกษาฝึกสื่อสารกับผู้ใช้จริงและฝึกนำเสนอ

(2) การออกแบบการประเมินผลหลักสูตร

การประเมินผลหลักสูตรจะอิงตามความพร้อมของนักศึกษาในการทำงานจริง ความสามารถในการสร้างผลงานที่ตอบโจทย์สังคมและตลาด

(3) ขั้นตอนการวัดและประเมินผล

การประเมินแบบอิงผลงานจริง ไม่เน้นสอบท่องจำ แต่ใช้ผลงาน โครงการ และการสื่อสารจริงเป็นตัววัด มีการวิเคราะห์ตลาดผ่าน social media analytics ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินจริง

(4) ขั้นตอนการตอบสนอง/ขั้นพัฒนา

เน้นการปรับปรุงงานตามคำติชมจากผู้ใช้จริง และการเรียนรู้แบบวนซ้ำ ช่วยให้พัฒนาต่อเนื่อง ผู้เรียนจะสามารถนำประสบการณ์การทำงานกับธุรกิจกลับมาพัฒนาทักษะต่อยอดได้

5.1.3 ประเมินผลประเมินผลแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬารประเทศจีน พบว่า

ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินผลแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬารประเทศจีน เพศหญิงมีมากกว่าเพศชายที่ร้อยละ 53.33 ขณะที่เพศชายร้อยละ 46.66

จำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินประเมินผลแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬารประเทศจีน จำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนมากมีการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ร้อยละ 46.66 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 33.33 และระดับปริญญาตรีน้อยที่สุดที่ร้อยละ 6.66 ตามลำดับ

จำนวนร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมินประเมินผลแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬารประเทศจีน อายุช่วงวัยทำงานมีมากกว่าช่วงวัยเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ 66.66 และ 33.34 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬารประเทศจีน : ขั้นตอนการวางแผน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) โดยด้านการกำหนดเป้าหมายผลงานชัดเจนต้องตอบโจทย์แบ

รนต์ ผู้บริโภค และสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมาคือด้านการใช้การผสมสื่อ (media convergence) เป็นแนวทางหลักในการวางแผน ($\bar{X} = 4.27$) และสุดท้ายคือด้านการเน้นให้นักศึกษาเห็นภาพผลงานจริง ไม่ใช่เน้นแค่ความสวยงาม ($\bar{X} = 4.20$) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : ขั้นตอนการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) โดยด้านการจัดทำโปรเจกต์ร่วมกับภาคธุรกิจ ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจอาชีพจริง และฝึกการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาคือการใช้เทคโนโลยี VR/AR, UX/UI, แพลตฟอร์มออนไลน์ และสื่อโต้ตอบจริง มีค่าเฉลี่ยคือ ($\bar{X} = 4.00$) และด้านอาจารย์ทำหน้าที่เป็นโค้ช คอยสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกคิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์จริง ($\bar{X} = 4.87$) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : การระบุลักษณะและสเปกของบัณฑิตสู่วัตถุประสงค์หลักสูตร การมุ่งสร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะจริง คิดสร้างสรรค์ ปรับตัวเก่ง ใช้เทคโนโลยีได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$)

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : การกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวัง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) โดยด้านผลงานต้องตอบโจทย์สังคม มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และใช้ media convergence ได้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.13$) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : การออกแบบโครงสร้างหลักสูตร เน้นโครงการจริง เช่น VR/AR, UX/UI, cross-disciplinary workshop มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$)

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : การออกแบบรายวิชา มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) โดยผลงานต้องมีมูลค่าและใช้ได้จริงมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.13$) และรองลงมาคือรายวิชาต้องบูรณาการเนื้อหา เช่น brand story, digital campaign, social media analytics ($\bar{X} = 4.07$)

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน: การออกแบบวิธีการสื่อสารและประเมินผล โดยการประเมินผลงานจริง ผสมผสานสื่อดิจิทัล และให้ฝึกสื่อสารกับผู้ใช้จริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$)

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : การออกแบบการประเมินผลหลักสูตร โดยเน้นความพร้อมทำงานจริง ความสามารถตอบโจทย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$)

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : ขั้นตอนการวัดและประเมินผล โดยไม่เน้นการสอบท่องจำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$)

ค่าเฉลี่ยขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน : ขั้นตอนการสนอง/พัฒนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) โดยด้านนักศึกษานำประสบการณ์จากการทำงานจริงกลับมาพัฒนาต่อได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.20$) และรองลงมาคือด้านปรับปรุงงานตามคำติชมจากผู้ใช้งานจริง ($\bar{X} = 4.07$) ตามลำดับ

สรุปว่า จากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญทุกกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ Outcome-based Education (OBE) เป็นแนวคิดทางการศึกษาที่มีเป้าหมายหรือผลลัพธ์เป็นสำคัญ เมื่อสิ้นสุดประสบการณ์การศึกษา นักเรียนแต่ละคนควรบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จในการเรียนรู้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไม่มีรูปแบบการสื่อสารหรือการประเมินเฉพาะเจาะจงในชั้นเรียน โดยการเพิ่มโอกาสแก่นักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมาย ในการจัดการเรียนรู้จะมีการใช้รูปแบบการประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุผลลัพธ์ บทบาทของครูจะปรับเปลี่ยนเป็นผู้แนะนำ ผู้ฝึกอบรม ผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้ให้คำปรึกษาตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ แนวทางการสื่อสารควรเริ่มจากการชี้แจงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ร่วมกับการสร้างโมเดลการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น โครงการออกแบบจริง Hackathon และกิจกรรมแบบ Cross-disciplinary workshop ควรใช้วิธีประเมินผลอิงเกณฑ์ ที่พิจารณาจากความสามารถจริงและผลงานจริง ไม่เน้นการสอบท่องจำ นอกจากนี้ควรพัฒนาเนื้อหาในรูปแบบสื่อดิจิทัล เพื่อให้สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา และรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ และการหลอมรวมสื่อมีบทบาทสำคัญในการยกระดับการเรียนการสอนสาขาวิชานิเทศศิลป์ โดยช่วยพัฒนาทักษะการคิด การสร้างสรรค์ การสื่อสาร และความสามารถในการทำงานจริง ทำให้นักศึกษาเกิดสมรรถนะพร้อมใช้ในตลาดแรงงาน เป็นไปตามนโยบายการปฏิรูปอาชีวศึกษาของจีน และตอบสนองต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับสากล โดยประเมินผลแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน ค่าเฉลี่ยทุกด้านรวมเท่ากับ $\bar{X} = 4.22$ และ ค่าเฉลี่ย S.D. = 0.70

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การศึกษาศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ในบริบทของสาขาวิชานิเทศศิลป์วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาไ ประเทศจีน

แนวคิดการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education: OBE) ถูกนำมาใช้เป็นกรอบหลักในการออกแบบหลักสูตรนิเทศศิลป์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ โดยมีความหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ การกำหนด ผลลัพธ์การเรียนรู้ ภาระอย่างชัดเจน เช่น การพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาเชิงวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Spady (1994) ที่เน้นว่าการศึกษามุ่งผลลัพธ์มุ่งให้ผู้เรียน “สามารถทำได้จริง” หลังจบการศึกษาการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์จะเน้นการปรับบทบาทของครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้ มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลบทสัมภาษณ์ Wang Shijun (รองอธิการบดีด้านวิชาการ) ที่กล่าวว่า “การเรียนรู้ในนิเทศศิลป์ของจุฬาลงกรณ์ไม่ได้เน้นให้ท่องจำ แต่เน้นการลงมือทำจริง ผ่านโครงการและการทำงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรม” หลักสูตรนิเทศศิลป์ของวิทยาลัยนี้ได้บูรณาการ Design Thinking และ Media Convergence เป็นหัวใจสำคัญ โดยให้นักศึกษาได้พัฒนาโปรเจกต์จริง ทำงานข้ามสาขา และใช้เทคโนโลยี เช่น VR/AR, AI และ Interactive Media ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจวงจรการออกแบบ สื่อสารกับผู้ใช้งานได้หลายมิติ และตอบโจทย์สังคมได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jenkins (2006) และ Nguyen & Le (2021) กล่าวถึงการหลอมรวมสื่อและการเรียนรู้แบบข้ามสาขา นอกจากนี้ การเน้น การประเมินอิง ผ่านผลงาน โครงการ การนำเสนอ และการแก้ปัญหา แทนการสอบท่องจำ ช่วยสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนถูกวัดผลจากความสามารถจริง (Biggs & Tang, 2011) สอดคล้องกับความคิดเห็นจากบทสัมภาษณ์นักศึกษาที่ระบุว่า “การได้ลงมือทำจริง ทำให้เราเข้าใจปัญหาและสามารถปรับปรุงผลงานได้ตลอดเวลา”

เมื่อพิจารณาผลทั้งหมด พบว่า การนำการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาปรับใช้ในสาขานิเทศศิลป์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ทำให้นักศึกษาไม่เพียงแต่มีทักษะทางวิชาชีพ แต่ยังพัฒนาทักษะชีวิต (soft skills) และ Digital Competency ที่จำเป็นต่อการทำงานจริงในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ยุคดิจิทัล สอดคล้องกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ในบทที่ 2 และบทสัมภาษณ์ที่ชี้ว่าการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและการร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ

กล่าวโดยสรุป การประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในบริบทนิเทศศิลป์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของการจัดการศึกษาที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะจริง และตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างแท้จริง

5.2.2 แนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน

แนวทางการประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ภายใต้แนวคิดการหลอมรวม ในสาขานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ประเทศจีน มุ่งเน้นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติจริง โดยมีการบูรณาการสื่อหลากหลายรูปแบบ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อดิจิทัล สื่ออินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยี VR/AR รวมทั้งการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์และโซเชียลมีเดีย เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนรู้วิธีสื่อสารในยุคดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Jenkins, 2006; Nguyen & Le, 2021) สอดคล้องกับ

แนวคิด Media Convergence ว่าเป็นการรวมพลังของสื่อต่าง ๆ ให้เกิดรูปแบบการสื่อสารที่ใหม่และมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลบทสัมภาษณ์ Wang Shijun (รองอธิการบดีด้านวิชาการ) ที่เน้นว่า “นักศึกษาต้องเข้าใจการทำงานข้ามสื่อ และต้องสามารถสร้างเนื้อหาที่ตอบโจทย์ผู้ใช้ในหลายช่องทางพร้อมกัน” นอกจากนี้ การใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ช่วยกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ชัดเจน เช่น การออกแบบผลงานที่สร้างสรรค์ ตอบสนองต่อโจทย์จริง และสามารถสื่อสารเรื่องราวได้หลายรูปแบบ แนวทางนี้ยังเน้นการเรียนรู้ผ่านโครงงานจริง การร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม และการเข้าร่วมแข่งขัน Hackathon หรือ workshop ข้ามสาขา ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 (Brown, 2019) อีกทั้งยังพัฒนาทักษะชีวิต และ Digital Competency ให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ และความต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว

ในด้านการประเมินผล วิทยาลัยเน้นการประเมินอิงเกณฑ์ ผ่านผลงาน การนำเสนอ และกระบวนการคิดสร้างสรรค์ แทนการสอบท่องจำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Biggs & Tang (2011) ที่ระบุว่าการประเมินรูปแบบนี้ช่วยสะท้อนสมรรถนะจริงของผู้เรียน และยังสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและลึกซึ้ง บทสัมภาษณ์นักศึกษาได้ยืนยันว่า แนวทางนี้ทำให้นักศึกษารู้สึกมั่นใจและพร้อมทำงานจริง ตัวอย่างเช่น นักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่า “การได้ทำโปรเจกต์ร่วมกับบริษัทจริง และได้ลองใช้ VR/AR ทำให้หนูมั่นใจว่าพร้อมออกไปทำงานจริง ๆ” ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เชิงสมรรถนะ

กล่าวโดยสรุป การประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อในสาขานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ เป็นการพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างโอกาสในการเรียนรู้จริง พัฒนาทักษะที่ครบถ้วนทั้งด้านวิชาชีพและการใช้ชีวิต และตอบโจทย์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลได้อย่างชัดเจน

5.2.3 ผลการประเมินแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศไทย

ทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาฯ ประเทศไทย ได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้สูง ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผล โดยแนวทางนี้เน้นการบูรณาการการเรียนรู้เชิงโครงงานจริง การทำงานข้ามสาขาวิชา และความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานยุคดิจิทัล (Nguyen & Le, 2021; Jenkins, 2006) การจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะจริง สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และสื่อสารได้หลากหลายช่องทาง โดยใช้เทคโนโลยีใหม่ เช่น VR, AR, AI และการสร้างเนื้อหาเชิงอินเทอร์แอคทีฟ การหลอมรวมสื่อในหลักสูตรนิเทศศิลป์ ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจวงจรการ

ออกแบบ การผลิต และการนำเสนอผลงานได้ครอบคลุม ทำให้นักศึกษามีความพร้อมเข้าสู่ตลาดงาน สร้างสรรค์ระดับนานาชาติ นอกจากนี้ การเปลี่ยนบทบาทครูมาเป็น “ผู้อำนวยความสะดวก” ทำให้การเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคลได้มากขึ้น (Biggs & Tang, 2011) ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ Wang Shijun (รองอธิการบดีด้านวิชาการ) ยืนยันว่า “การเรียนรู้ภายใต้ การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์และการหลอมรวมสื่อ ทำให้นักศึกษาล้างล้างผิดลองถูก เข้าใจปัญหาจริง และสามารถปรับปรุงผลงานได้อย่างต่อเนื่อง” อีกทั้ง การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ ซึ่งเน้นผลงาน โครงการงาน และกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ แทนการสอบท่องจำ ยังได้รับการประเมินว่าช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและพัฒนาทักษะได้รอบด้าน รวมถึงพัฒนาทักษะชีวิต และทักษะดิจิทัล ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต้องการในยุคปัจจุบัน (Spady, 1994; Lim & Morris, 2022) เมื่อประเมิน ภาพรวม พบว่า แนวทางนี้มีความเหมาะสมทั้งในเชิงนโยบายและการปฏิบัติจริง โดยสอดคล้องกับ “แผนแม่บทการสร้างประเทศชั้นนำด้านการศึกษา ค.ศ. 2024–2035” ของจีน ที่มุ่งพัฒนาทักษะสูง การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม (Zhou & Wang, 2022) ส่งผลให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตอบโจทย์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และพร้อมแข่งขันในระดับสากล

กล่าวโดยสรุป การประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อในสาขานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬาลงกรณ์ ไม่เพียงแต่เหมาะสมและเป็นไปได้สูง แต่ยังเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะครบถ้วน ทันสมัย และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรในลักษณะการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์อย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การศึกษาระดับชาติ เช่น แผนแม่บทการสร้างประเทศชั้นนำด้านการศึกษา ค.ศ. 2024–2035 ของจีน

1.2 ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนงบประมาณและโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เทคโนโลยีดิจิทัล ห้องปฏิบัติการ VR/AR และอุปกรณ์การเรียนรู้สื่อผสม เพื่อให้การบูรณาการ Media Convergence เป็นไปได้อย่างเต็มรูปแบบ

1.3 ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและภาคอุตสาหกรรม (产教融合) ในรูปแบบโครงการระยะยาว เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์จริงและเข้าใจความต้องการตลาดแรงงานอย่างลึกซึ้ง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

2.1 คณาจารย์ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพและทักษะใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อสามารถทำหน้าที่เป็น ผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) และผู้ออกแบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เรียนได้

2.2 ควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานจริง และกิจกรรมข้ามสาขา (cross-disciplinary workshops) มากขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

2.3 ควรปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการประเมินอิงเกณฑ์ ให้ครอบคลุมการประเมินทั้งกระบวนการและผลงานจริง เพื่อสะท้อนสมรรถนะของผู้เรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.4 ควรจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับต่างประเทศเพิ่มขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้แนวโน้มและวิธีการทำงานระดับสากล เสริมสร้างทักษะการปรับตัวและการทำงานข้ามวัฒนธรรม

2.5 ควรสร้างระบบติดตามผลบัณฑิต เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรและแนวทางการสอนให้ตอบโจทย์ตลาดแรงงานได้อย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมวิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่น ๆ ในภูมิภาคจันทบุรี หรือวิทยาลัยที่มีการใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในสาขานาฏศิลป์ เพื่อเปรียบเทียบและสังเคราะห์แนวทางการประยุกต์ใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในบริบทที่หลากหลายยิ่งขึ้น

3.2 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในระยะยาว เช่น การติดตามความก้าวหน้าในอาชีพ การประยุกต์ใช้ทักษะในสถานการณ์จริง และความพึงพอใจของนายจ้าง เพื่อประเมินประสิทธิผลของการเรียนรู้เชิงสมรรถนะอย่างเป็นระบบ

3.3 ควรทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นการพัฒนารูปแบบการสอนหรือโมเดลการเรียนรู้ใหม่ ๆ ภายใต้แนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์และ Media Convergence เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและความต้องการของอุตสาหกรรม

3.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในสาขาวิชานาฏศิลป์กับสาขาอื่น ๆ เช่น วิศวกรรม การจัดการ หรือศิลปกรรม เพื่อหาจุดร่วมและข้อแตกต่างในการพัฒนาทักษะผู้เรียน

3.5 ควรเพิ่มการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ใช้งานจริง เช่น บริษัทออกแบบ ผู้ว่าจ้าง และผู้รับบริการ เพื่อสะท้อนมุมมองภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพและสมรรถนะของบัณฑิต

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

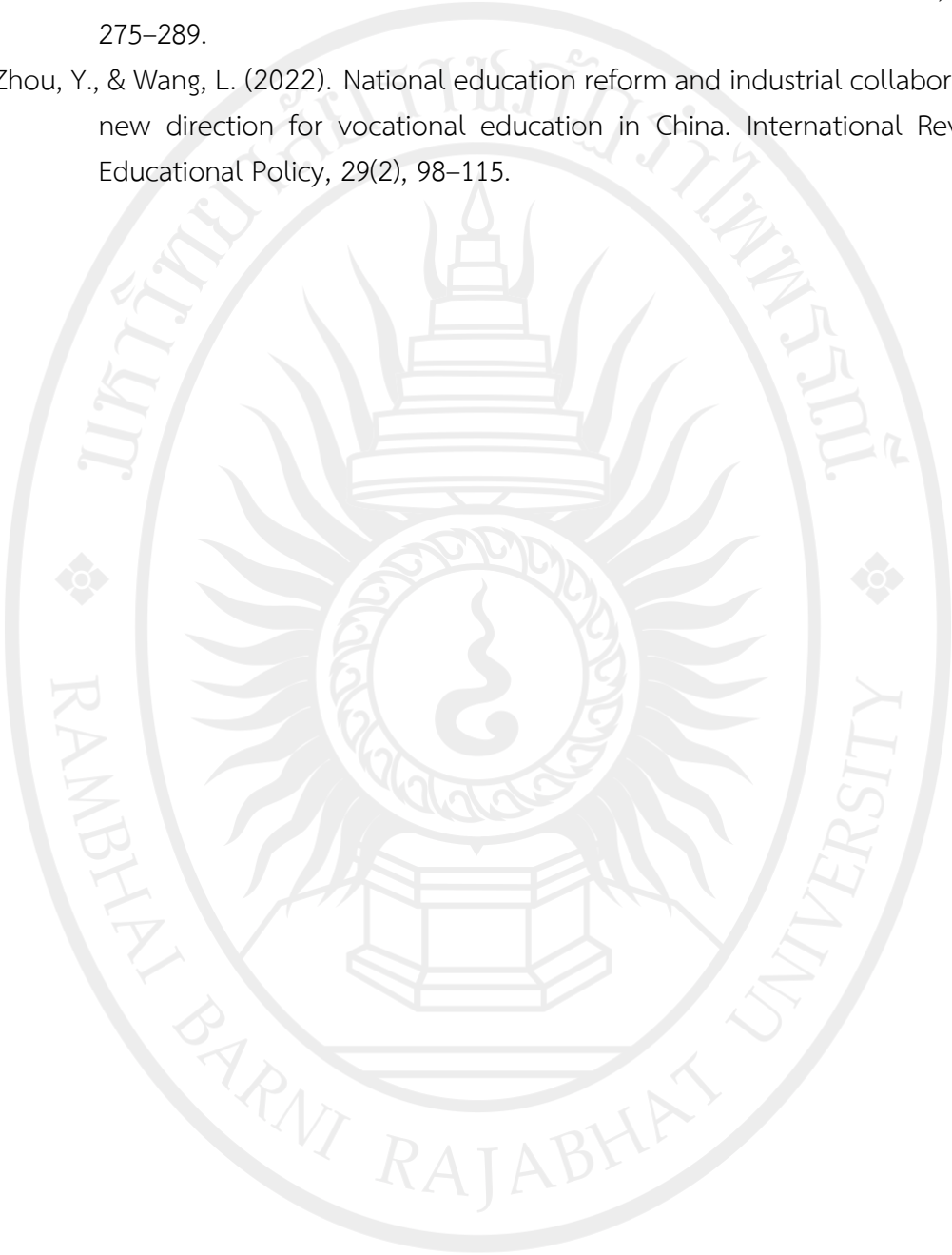
- ชำนาญ จันทรเรือง. (2565). (8 กุมภาพันธ์ 2568) การเมืองที่ใช้การตลาดนำ. <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/126689>
- เต๋ามิ่ง หวาง, อุทัย บุญประเสริฐ และพิณสุตา สิริธรรังศรี. (2563). การศึกษาการบริหารจัดการ การศึกษาระดับอุดมศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย, วารสารสุทธิ ปริทัศน์. 34(110), 77-89.
- ปฐมาพร เนตินันท์. (2561). ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อ ดั้งเดิมและสื่อใหม่กับพฤติกรรมกรรมการบริโภคของเจนวายในกรุงเทพมหานคร. วารสารการ จัดการสมัยใหม่16(2), 57-70.
- พงศ์สิน พรหมพิทักษ์. (2561). การจัดการเชิงธุรกิจและแนวดำเนินเงินสื่อในยุคดิจิทัล. วารสารศิลป ศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 6(2), 181-194.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2568). (12 กุมภาพันธ์ 2568). การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์. <https://vet.ku.ac.th/vv2018/form/edu/OBE05.pdf>
- วชิระ พรหมวงศ์ และพัทธนันท์ บุตรฉุย. (2562). การปฏิรูปเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาเพื่อระบบ การศึกษาไทยยุค 4.0. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, 17(กรกฎาคม ถึง ธันวาคม), 1-13.
- สตรีรัตน์ ธาดากานต์. (มปป.). การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) การออกแบบหลักสูตร. มหาวิทยาลัยมหิดล
- สมชาย เทพแสง, กันต์ฐมนิญา นฤโฆษกิตติภักดิ์ และอัจฉริยา เทพแสง. (2023). การศึกษาที่เน้น ผลลัพธ์ Outcome-based Education (OBE): ภัยแฝงสำคัญ ในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น นักเรียนเป็นหลัก. วารสารสหวิทยาการวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา, 2(1), 39-52.
- สมชาย เทพแสง, กันต์ฐมนิญา นฤโฆษกิตติภักดิ์ และอัจฉริยา เทพแสง. (2566). การศึกษาที่เน้น ผลลัพธ์ Outcome-based Education (OBE): ภัยแฝงสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น นักเรียนเป็นหลัก. วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการศึกษา, 2(1), 39-52.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2568). (8 มีนาคม 2568). ยุทธศาสตร์การศึกษาจีน สู่ความ ทันสมัยปี
- สุธน วงคแดง. (2567). เปนการศึกษาที่เน้นการออกแบบกระบวนการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ตามหลักการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE). วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา, 234-251.
- Aamir Siddiqui. (2023). (No 12, 2024). Know about Outcome-Based Education (OBE). <https://www.linkedin.com/pulse/know-outcome-based-education-obe-aamir-siddiqui-ryjwf>.
- Aikat, Debashis. (n.d.). Traditional and modern media. In Encyclopedia of Life Support Systems (EOLSS). UNESCO. Retrieved from https://www.eolss.net/ebooklib/sc_cart.aspx?File=E6-33-02-04

- Ainsley, Will. (2022, May 6). Vocational education in China: New law promotes sector's growth. China Briefing. https://www.china-briefing.com/news/vocational-education-in-china-new-law-promotes-sectors-growth/?utm_source=chatgpt.com
- Ana Paula F., & Rita Assoreira A. (2021). Soft skills in design education, identification, classification, and relations: Proposal of a conceptual map. *Design and Technology Education*, 26(3), 245–260.
- Anni Holila Pulungan, Adib Jasni Kharisma, Joko Kusmanto and Pirman Ginting. (2024). *English Language Teaching Educational Journal*. 7(3), 192-209.
- Biggs, J., & Tang, C. (2011). *Teaching for quality learning at university* (4th ed.). Open University Press.
- Biggs, J., & Tang, C. (2011). *Teaching for quality learning at university* (4th ed.). Open University Press.
- Brown, T. (2019). *Change by design: How design thinking transforms organizations and inspires innovation*. Harper Business.
- Chen, L. (2021). Integrating project-based learning in vocational design education: Strategies and outcomes. *Journal of Applied Education Studies*, 12(3), 157–172.
- Faustyna. (2023). OBE-Based Education Crisis Communication Strategy After the Covid-19 Pandemic. *RandwickInternational of Social Sciences (RISS) Journal UNESCO* (2018). *Communication for Education and Development*. Paris: UNESCO, 334-344.
- Gao, L., & Xu, Y. (2022). Integrating OBE philosophy into curriculum design in Chinese higher education. *International Journal of Educational Reform*, 31(2), 156–170. <https://doi.org/10.1177/10567879211000110>
- Henry, J. (2006). *Convergence culture: Where old and new media collide*. New York: New York University Press. https://henryjenkins.org/blog/2006/06/welcome_to_convergence_culture.html
- Irsyad M., & Hermita N. (2021). Application of design-based learning and outcome-based education in basic industrial engineering teaching: A new teaching method. *Journal of Physics: Conference Series*, 13(1), 1-21.
- Ithiel de Sola Pool. (1983). *Technologies of freedom*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Jan van Dijk. (2006). *The network society: Social aspects of new media* (2nd ed.). London: Sage Publications. <https://www.scienceopen.com/hosted-document?doi=10.1080%2F08109020600563937>

- Jenkins, H. (2006). *Convergence culture: Where old and new media collide*. New York: University Press.
- Jenkins, H. (2006). *Convergence culture: Where old and new media collide*. New York: New York University Press.
- Li, J. (2020). Enhancing work readiness through industry partnerships: A case study of Chinese vocational colleges. *China Journal of Vocational Education*, 8(1), 45–60.
- Lim, D. H., & Morris, M. L. (2022). Developing future-ready graduates through outcome-based education and digital integration. *Journal of Educational Technology & Society*, 25(3), 134–148.
- Liu, H., & Cheng, Y. (2022). Reforming vocational assessment models in China: A shift towards OBE. *Journal of Vocational Education Research*, 39(2), 102–117.
- Ministry of Education of China. (2021). Implementation guidelines for the Double High Plan . <http://www.moe.gov.cn/>
- Ministry of Education of the People's Republic of China. (2021). Guidelines for vocational education curriculum reform based on OBE. <http://en.moe.gov.cn/>
- Na Li and Jiraporn Chano. (2024). Developing a Chinese Language Course Integrating Deep Learning Theory and OBE: Promote Critical Thinking Skill for Undergraduate Students in Guangzhou, China. *Higher Education Studies*, 14(4), 1-11.
- National People's Congress of China. (2022). Vocational Education Law of the People's Republic of China (Revised). <http://www.npc.gov.cn/>
- Nguyen, T., & Le, H. (2021). Integration of digital technology and virtual reality in design education: Opportunities and challenges. *International Journal of Educational Technology*, 18(2), 45–59.
- Oberiri Destiny Apuke. (2016). Social and traditional mainstream media of communication: Synergy and variance perspective. *Online Journal of Communication and Media Technologies*, 6(1), 83–86.
- Qu, N., & Wang, Q. (2023). Research on the influence mechanism of media convergence on network ideological and political education in universities. *Journal of Social Science Humanities and Literature*, 6(6).235-244.
- Reuters. (2025, January 19). China unveils 2024–2035 plan to build strong education nation. Reuters. <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/china-unveils-2024-2035-plan-build-strong-education-nation-2025-01-19/>
- SITI AMINAH OSMAN and Other. (2009). Outcome Based Education (OBE) Curriculum Assessment for Industrial Training Program: Based on Students' Perception.

- WSEAS TRANSACTIONS on ADVANCES in ENGINEERING EDUCATION. 12(6), 454-463.
- Spady, W. G. (1994). Outcome-based education: Critical issues and answers. American Association of School Administrators.
- Sunisa Muangkaew & Teerapat Wannarumon. (2019). การปรับตัวของวิทยุกระจายเสียงในยุคหลอมรวมสื่อ. วารสารการสื่อสารและสื่อใหม่, 7(1), 25–38. https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:97783
- Tan, Q., & Zhang, M. (2023). Micro-credentials in Chinese vocational education: An OBE approach to skill-based learning. *Asian Education Review*, 12(1), 41–55.
- Tan, Q., & Zhang, M. (2023). Micro-credentials in Chinese vocational education: An OBE approach to skill-based learning. *Asian Education Review*, 12(1), 41–55.
- Wang, Y. (2022). Implementation of outcome-based education in Sino-foreign cooperative universities: A case study of Duke Kunshan University. *Higher Education Research & Development*, 41(3), 491–505.
- Wang, Y., & Zhang, X. (2020). The transformation of teacher roles in outcome-based education: A case study in design programs. *Journal of Creative Education*, 15(4), 223–235.
- Xie, Y., Liu, Y., & Zou, F. (2020). Reform and practice of computer application technology major construction and development in higher vocational colleges in China: Taking Jiangxi Vocational College of Applied Technology as an example. *International Journal of Higher Education Teaching Theory*, 1(4), 243–245.
- Xinhua. (2025, January 20). China unveils blueprint for building strong education system by 2035. *English.gov.cn*. from https://english.www.gov.cn/policies/latestreleases/202501/20/content_WS678d85c6c6d0868f4e8eef83.html
- Xugang Z., Ying M., Zhigang J., Siva C., Yanan W., & Raoul F. F. (2021). Application of design based learning and outcome based education in basic industrial engineering teaching: A new teaching method. *Sustainability*, 13(5), 1-21
- Yong Li and Mingming. (2023). Research and Practice of Digital Media Art Design Talent Training Mode Against the Background of “New Liberal Arts” Taking Beijing Institute of Technology, Zhuhai as an Example. Volodin and I. Roumbal (Eds.): ICECIDT 2022, 570-581.
- Yu, T., Yan, X., & Jin, Y. (2025). Vocational education in China (Chapter 8). In F. Zhuolin et al. (Eds.), *Education in China and the World* (pp. 361–393). Shanghai Jiao Tong University Press.

- Zhao, X., & Li, J. (2021). Backward curriculum design and learning outcomes in Chinese vocational institutions. *International Journal of Educational Reform*, 30(4), 275–289.
- Zhou, Y., & Wang, L. (2022). National education reform and industrial collaboration: A new direction for vocational education in China. *International Review of Educational Policy*, 29(2), 98–115.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

**ประเมินผลความเหมาะสมและความเป็นไปได้แนวทางแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัด
การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศิลป์
วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุเทน ประเทศจีน**

คำชี้แจง ประเมินผลความเหมาะสม และความเป็นไปได้แนวทางแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัด
การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศิลป์ วิทยาลัย
อาชีวศึกษาอุเทน ประเทศจีนนี้ เป็นแบบประเมินผลการวิจัยระดับปริญญาโท สาขาวิชานิตกรรม
สื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการ
ศึกษาวิจัย ขอให้ผู้ประเมินได้ประเมินตามความเป็นจริงเพื่อการศึกษาวิจัยที่สมบูรณ์ที่สุด ขอขอบพระคุณ
ผู้ประเมินมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประเมิน

1.1 เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
1.2 ระดับการศึกษา	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี
	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก
1.3 ระดับอายุ	☐ ช่วยวันทำงาน	☐ ช่วงวัยเรียน

**ส่วนที่ 2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการสื่อสารการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัด
การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศิลป์ วิทยาลัย
อาชีวศึกษาอุเทน ประเทศจีน**

1. ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่เน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ ภายใต้
แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิตศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุเทน ประเทศจีน

ขั้นตอน	เนื้อหา	ระดับคะแนนความเหมาะสมและ เป็นไปได้ของแนวทางฯ				
		5	4	3	2	1
ขั้นตอนการ วางแผน	1) การกำหนดเป้าหมายผลงานชัดเจน ต้องตอบ โจทย์แบรนด์ ผู้บริโภค และสังคม					
	2) การเน้นให้นักศึกษาเห็นภาพผลงานจริง ไม่ใช่ เน้นแค่ความสวยงาม					
	3) การใช้การผสมสื่อ (media convergence) เป็นแนวทางหลักในการวางแผน					

ขั้นตอน	เนื้อหา	ระดับคะแนนความเหมาะสมและ เป็นไปได้ของแนวทางฯ				
		5	4	3	2	1
ขั้นตอน การ ดำเนินการ	1) การใช้เทคโนโลยี VR/AR, UX/UI, แพลตฟอร์มออนไลน์ และสื่อโต้ตอบจริง					
	2) อาจารย์ทำหน้าที่เป็นโค้ช คอยสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกคิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์จริง					
	3) การจัดทำโปรเจกต์ร่วมกับภาคธุรกิจ ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจอาชีพจริง และฝึกการทำงานเป็นทีม					

2. ขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ประเทศจีน

ขั้นตอน	เนื้อหา	ระดับคะแนนความเหมาะสมและ เป็นไปได้ของแนวทางฯ				
		5	4	3	2	1
การระบุ ลักษณะ และสเปก ของบัณฑิตสู่ วัตถุประสงค์ หลักสูตร	1) การมุ่งสร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะจริง คิดสร้างสรรค์ ปรับตัวเก่ง ใช้เทคโนโลยีได้					
การกำหนด ผลลัพธ์ที่ คาดหวัง	1) ผลงานต้องตอบโจทย์สังคม มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และใช้ media convergence ได้จริง					
	2) เน้นสมรรถนะจริง ไม่ใช้การท่องจำทฤษฎี					
การ ออกแบบ โครงสร้าง หลักสูตร	1) เน้นโครงการจริง เช่น VR/AR, UX/UI, cross-disciplinary workshop					
การ ออกแบบ รายวิชา	1) รายวิชาต้องบูรณาการเนื้อหา เช่น brand story, digital campaign, social media analytics					
	2) ผลงานต้องมีมูลค่าและใช้ได้จริง					

3. ขั้นตอนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อ
 สาขาริชาโนเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุเทน ประเทศจีน

ขั้นตอน	เนื้อหา	ระดับคะแนนความเหมาะสมและ เป็นไปได้ของแนวทางฯ				
		5	4	3	2	1
การ ออกแบบ วิธีการ สื่อสารและ ประเมินผล	1) การประเมินผลงานจริง ผสมผสานสื่อดิจิทัล และให้ฝึกสื่อสารกับผู้ใช้จริง					
การ ออกแบบ การ ประเมินผล หลักสูตร	1) เน้นความพร้อมทำงานจริง ความสามารถตอบ โจทย์ตลาด และสังคม					
ขั้นตอนการ วัดและ ประเมินผล	1) ไม่เน้นการสอบท่องจำ					
ขั้นตอนการ สนอง/ พัฒนา	1) ปรับปรุงงานตามคำติชมจากผู้ใช้จริง					
	2) นักศึกษานำประสบการณ์จากการทำงานจริง กลับมาพัฒนาต่อได้					

4. ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

แบบสัมภาษณ์วิจัยเรื่อง “แนวทางแนวทางการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) ภายใต้แนวคิดการหลอมรวมสื่อสาขาวิชานิเทศศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุ้งใหญ่ ประเทศจีน”

แนวคำถามสัมภาษณ์ (Interview Guideline)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

- ชื่อ-นามสกุล (หรือสมมติ)
- ตำแหน่ง/บทบาท (เช่น อาจารย์ นักศึกษา ผู้บริหาร)
- ประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนหรือการเรียนรู้ในสาขานิเทศศิลป์

ส่วนที่ 2 ความเข้าใจเกี่ยวกับ OBE และ Media Convergence

1. ท่านเข้าใจหรือมีมุมมองต่อแนวคิดการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE) อย่างไร?
2. ในมุมมองของท่าน OBE แตกต่างจากการจัดการศึกษาแบบเดิมอย่างไร?
3. ท่านมองว่าการหลอมรวมสื่อ (Media Convergence) มีความสำคัญต่อสาขานิเทศศิลป์อย่างไร?

ส่วนที่ 3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

4. ท่านคิดว่าผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนิเทศศิลป์ มีความชัดเจน และสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมหรือไม่?
5. ในฐานะผู้สอน/ผู้เรียน/ผู้บริหาร ท่านคาดหวังให้นักศึกษาในสาขานิเทศศิลป์มีทักษะหรือสมรรถนะใดบ้างหลังจบการศึกษา?
6. ท่านมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นหรือไม่?

ส่วนที่ 4 การออกแบบหลักสูตร

7. หลักสูตรนิเทศศิลป์ปัจจุบัน ได้รับการออกแบบให้ตอบสนอง OBE อย่างไรบ้าง?
8. ท่านคิดว่าการบูรณาการ Media Convergence ลงในหลักสูตร มีประสิทธิภาพเพียงใด?
9. การจัดกิจกรรมโครงงานจริง (real project-based learning) และการร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ช่วยพัฒนาผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด?
10. ท่านมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการออกแบบหลักสูตรให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัลหรือไม่?

ส่วนที่ 5 การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้

11. ท่านคิดว่าการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ในปัจจุบัน สะท้อนสมรรถนะของนักศึกษาได้มากน้อยเพียงใด?
12. ท่านเห็นด้วยกับการใช้การประเมินอิงเกณฑ์ (criterion-referenced assessment) หรือไม่? เพราะเหตุใด?

13. มีวิธีการประเมินรูปแบบอื่นที่ท่านคิดว่าน่าจะเหมาะสมหรือสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้หรือไม่?
14. ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงระบบประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ให้แม่นยำและตอบโจทย์ผู้เรียนมากขึ้นหรือไม่?

ส่วนที่ 6 มุมมองและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

15. ท่านคิดว่าหลังจบหลักสูตร นักศึกษามีความพร้อมต่อการทำงานจริงมากน้อยเพียงใด? ยังควรพัฒนาด้านใดเพิ่มเติม?
16. ท่านมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตร OBE และแนวคิด Media Convergence สำหรับอนาคตหรือไม่?
17. ในมุมมองของท่าน มีแนวทางใดที่จะช่วยให้นักศึกษาในสาขานี้อุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลได้ดียิ่งขึ้น?

ขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	Yan Sidi
วัน เดือน ปีเกิด	16 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1991
สถานที่เกิด	เมืองไถหยวน มณฑลซานซี ประเทศจีน
ที่อยู่ปัจจุบัน	ซอย 20 ถนนรักศักดิ์มงคล ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
อาชีพปัจจุบัน	นักศึกษา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2558: ปริญญาตรี (ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ) สถาบันวิจิตรศิลป์ลูซุน (Luxun Academy of Fine Arts)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี